

8648

సవరణపట్టిక.

బంతి	మూలము.	సవరణ.
౧౨	సఖలదర్శనా	సఖలకాశ్రుదర్శనా
౬	గాంభీర్యాప్తి	గాంభీర్యాప్తి
౨౫	తపఃఫలాయ	తపఃఫలాయ
౨౫	కథాప్రారంభము—	.....
౧౩	నోజన్తించె	నాజన్తించె (అనవచ్చును)
౧	కల్వలు సీళ్లలో నుళ్ళ కలువలు సీళ్లలో నుళుల	
౨౭	యదుమాళి	యదుమాళి
సూక్ష్మ రములు	<div> <div> </div> <div>లిట్లుకనఁబడు</div> </div>	<div> <div> </div> <div>లిట్టివికనఁబడు</div> </div>
౬	బ్రతుకుత్రోవ	బ్రదుకుద్రోవ
౯	బకరణంబు	బుకరణంబు
౧౩-౧౪	చెదమ్ము	చెయ్యమ్ము
౧౭	గానుగాడి	గానుఁగాడి
౧౦	జ్ఞాలి	జ్ఞాలి
౨౨	యెటంద్రు	యటంద్రు
౧౭	దీప్ర	దీప్ర
౪	నేఁగి	వేఁగి
౮	బైసనెట్లు	బైసనెట్లు
౧౧	వేఁగుఁ	వేఁగుఁ
౨౧	క్తలహాసి	క్తలహాశి
౪	మేఁగ	మేఁగ
౧	చాయ	చాయ
౬	సవేత్త	సవేత్త

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

పీఠిక.

ఈ గ్రంథము రచించిన విద్యుత్తమీస్రుడు ప్రభంజనకులలిలకుఁ డగు నహోబలపతి. ఈ గ్రంథము నాశ్వాసాంతగద్యముల “ఇది... ప్రభంజనవంశాబ్ధి. రాకాశశాంక... అహోబలపత్యాహ్వానప్రణీతంబు” అని యున్నది. మఱియు నీకవి రచించిన అహోబలపండితీయ మను కవిశిరోభూషణగ్రంథమున గద్యమందు “ప్రభంజనవంశముక్తామణినా..... అహోబలపత్యాచార్యేణ” అని యున్నది. దీనింబట్టి యింటిపేరు ప్రభంజనమువా రనియుఁ గవిపేరు అహోబలపతి యనియుఁ జేలుచున్నది. కాని, మహారాజశ్రీ జయంతి రామయ్యవంతులుగారు ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తుత్రిక ౧గి వ సంపుటము ౨ వసంచికలోఁ బ్రకటించిన అహోబలపండితీయపీఠికాశ్లోకములు ౭గి లో “వాతూలవంశేవ తతార భూయః” అని యు, ౭౯ లో “వాతూలవంశాగ్రణీః” అనియు నుండుటచే నీకవి యింటిపేరు “గాలివా” రని స్పష్టపడుచున్నది. ఈ విషయ మై శ్రీ రామయ్య వంతులుగారు కూడ “ఇంటిపేరు గాలివారు” అనియు “కవికి మొదటిపేరు సరసరాజు” అనియు వ్రాసిరి. గ్రంథములందు, అహోబలపతి యనియే యున్నది గాని వృసింహసరసింహాదిపర్యాయపదములు కానరావు. వృసింహస్వామి అహోబలక్షేత్రాధిపతి కావున వా రట్లాహించట సమంజసము. ఇంతియకాక ఈకవికటుంబమువారు గుంటూరుమండలమున వినకొండతాలూకాలోని ముమ్మడివరగ్రామమందున్నా రని కూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వ్యవహారము దట్లు గాలి సరసరాజుని యుండవచ్చును. ఈపుస్తకమునకుఁ గవివంశస్థులలో నొకరు వ్రతి వ్రాసినారు. చివర “స్వస్తి శ్రీవిజయాభ్యుదయశాలివాహనశకవర్షంబులు ౧౮౨౨ అగు నేటి శార్వరినామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౨ భృగువారం వర్తు ప్రభంజనం మొకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుడు లక్ష్మీనారాయణ వ్రాసుకున్న కాళిందీకన్యాపరిణయము” అని వ్రాసినారు. వినకొండతాలూకా కొమ్మాలపాడుబోస్తు పిట్టబండ గ్రామమునుండి కాళిందీకన్యాపరిణయమును గూర్చి గాలి లక్ష్మీనారాయణగారు పరిషత్తున కుత్తరములు వ్రాసిరి.

కవిబంధువులు, గురువు:—

ఇంక నీవిద్యార్థిని తలదండ్రులను గుఱించి కాని గోత్రమును గుఱించి కాని తెలిసికొనుటకు చెడుగ్రథములందును నాధారములు లేవు, కాని, మనకవి పోలూరి మాధవయజ్ఞకు మేకల్లుడును శిష్యుడు వై యున్నట్టిక్రిందిశ్లోకము లవలనఁ దెలియుచున్నది.

మన్తాతుర్భారం తం సకలగుణనిధిం మాధవం భావయామః-పీఠి శ్లో. ౧౧
ప్రచోమి సతతం మమ మాతులం తమ్ —శ్లో. ౧౨
ధ్యాయామి మన్తాతులమ్.

వైమాధవయజ్ఞయే గురువై నట్లు-

మద్గురు మాధవు నభివ్రుతంతు, కాళిం. ౧-౩౦

మద్గురు దలంతు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రముఁ-కాళిం. ౧-౩౧

మోహంబార హృదంబుజాంతరములో ముమ్మాటికిం గొల్చెదఁ

... .. సకలశాస్త్రజ్ఞఁ గురు న్మాధవుఁ-కాళిం. ౧-౩౩

తం పోలూరివంశకయోధిచంద్రం వందామహే మాధవవిద్యుద్ధమ్ ౪౨

వందేహం త మనింద్యనన్దుణగణాధారం గురు మాధవమ్- ౪౩

శ్రీమత్పోలూరిమాధవార్యకరుణాప్రాప్తభాషాస్ఫురత్సారః- ౪౪

అనువానివలనఁ దెలియుచున్నది

ఈవికి మేనమామయు గురుఁడు నగు మాధవయజ్ఞ సకలశాస్త్ర పాండిత్యము కలవాఁడును, అప్తభాషాపాండిత్యము కలవాఁడు నని యీర్షిగిది (కా. ౧-౩౦) వాక్యములవలనఁ దెలియఁగను.

గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెసఁగు నతఁ, పాదకణచరజైమినివ్యాసమాని
కపిః ఘోరి రాజదర్శనఘటితమోద, మతని మద్గురు మాధవు నభివ్రుతంతు.

సీ తర్హచారంజలకర్తృశ ప్రస్తరమండలంబున జిర్హబుడ లాపి
గురుభట్టవాగ్దుభగురుతరవనములో నింబుమీఱఁగ నిహంబు చేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుడీర్ఘిక లాలితప్రీతిచే నోలలాపి
ఃపిలసాత్యవతేయఘనతంత్రవాక్కుధాధారలఁ గోరిక లూరఁ గ్రోలి
చెలఁగయద్రసనాభామయలఁతమాని, యతనిశ్రీరామచంద్రపాదాంబుజాభి
సుజనతల్లజనన్నతనుగుణాభి, నభివ్రుతించెద మాధవయజ్ఞమాభి ౧-౩౨

ఈభావమే పీఠికాశ్లోకములు ౪౦-౪౨ లలోనున్నది. మఱియు నీమా

ధవయజ్ఞ గొప్పపండితుడును దనపుత్రుడు నైనదక్షిణామూర్తికంటఁ దనయం
దెక్కువదయ కలవాఁడని పీఠిక ౧౧ శ్లోకములో నీకవి చెప్పకొనినాడు.

ఈకవిరచించిన గ్రంథములు: — కాళిదీకన్యాపరిణయము, అహూబల
పండితీయమనుపేరుగల కవిశిరోభూషణము నీరె డే కనఁబడుచున్నవి. ఇతర
గ్రంథములు ముందే వైన బైలువడునేమో. పైగ్రంథములలోఁ గాళిదీకన్యా
పరిణయము ౧-౭ లో బ్రహ్మ స్రవమును, కవిశిరోభూషణములో సరస్వతీ (నకులీ)
స్రవమును “సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వత్యాః కుచద్వయం” అను శ్లోకము
నను సరించి యొక భావముతో నున్నవి.

కవిపాండిత్యము: — ఈకవి తనపాండిత్యమునుగూర్చి కవిశిరోభూషణము
లో నిట్లు చెప్పకొనియెను.

శ్లో. యస్తూర్వ్యా కవితాకందమూలవాగనుశాసనా

జాగృత్ ౨ హోబలపతీ రాజతే న విచక్షణః.

౭౮

శ్రీమత్స్పృటిరిమాధవార్యకరుణాప్రాప్తావ్తభాషాస్ఫురత్సారః శాస్త్రనిల్ - అని.

మఱియుఁ గవిశిరోభూషణగ్రంథాంతమున “పోలూరి మాధవయజ్ఞస
ముజ్జ్వల శ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణేన..... అభినవనన్నయభట్టాచార్య
కాహోబలపత్యాచార్యేణ” అనియుఁ గాళిదీకన్యాపరిణయశ్వాసాంత
గద్యముల “పోలూరిమాధవయజ్ఞసముజ్జ్వల శ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యా
భరణః..... అభినవనన్నయభట్టాచార్యకాహోబలపత్యాచార్యయ కవిమహోపాధ్యాయ
భట్టారక” అనియుఁ గలదు. దీనిచే నీకవి కభినవనన్నయభట్టనియుఁ గవి
మహోపాధ్యాయభట్టారకఁ డనియు బిరుదు లున్నట్లును, అనేక శాస్త్రము
లందుఁ బాండిత్య మున్నట్లును, అష్టభాషాపాండిత్య మున్నట్లును స్పష్టపడుచు
న్నది. అభినవనన్నయభట్టబిరుదు మీరెఁడుగ్రంథములలో నుండుటచే గ్రంథ
రచనకుఁ బూర్వమే యీబిరుదు మాతనికి వచ్చినట్లును, ఆబిరుదు తనరెండు
గ్రంథములందును ప్రాసకొనినట్లును, దోచును, లేదా, కవిశిరోభూషణగ్రంథా
ంతముం దైన వచ్చియుండును.

కవికాలము: — ఈకవికాల మెచ్చటను స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడియుండ
లేదు. కాని, కవిశిరోభూషణమునందు “గ్రంథో ప్యుక్తకవే ద్దుదం దిక్షతు నో
విద్వత్తప్తినాం ఘనాం” — శ్లో. ౭౨ “కాకునూ ర్యుక్తకవినా గృహీతం —
శ్లోకము ౭౧ అని పీఠికయందును గ్రంథముం దక్షదక్షకవు, అప్తకవి నుదా

కలితకలకంఠకులకంఠ కాకలీవి, భాసురము వొట్టు మధుమాసవాసరంబు.
వసుచరిత్రము ౧-౧౩౬

ఇటువంటివిచాలగలవు.

ఇందున్న వేదసంప్రదాయము:—

(1) మోహంబార హృదంబుజాంతరములో.....

“సాహిత్రీరమృతాసతా” మితివచస్సంపాదితశ్రియముతో... ౧ ౩౨

(2) సీ...శ్రౌతవాక్కున నవాఃకేతుము ఖ్య, భేదకముల నుపపాదించు సూర్యుని
జుద్రముఃకద మని చదువు లేదె. 3.౮౭

వేదాంతసంప్రదాయము:—

3-౨౧

సీ. నే ననిర్వచనీయనిజహూప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తి దుష్టంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యటండు బలవత్ప్రచూణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మంబునేన
యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదో మాడుఁడీనిఖిలజనము
ల నడి వై ఖరి రోదసులక్రమించి, యంధతమసంబువరఁ గెళయంబు వెరుంగ.

వరతత్త్వసాధనము:—

౧-౨౭౯

సీ. తత్త్వరూపావాప్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబు భక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే వెలయును సద్భక్తి యవిద్య గురుసేవ సందవలయు
సద్గురుసేవ నిష్ఠామత్వమున నబ్బు నది చిత్తశుద్ధిచే నమరు నద్ది
కాలుష్య మణిగినఁ గలుగుఁ దద్రాహిత్య మలవడుఁ బాపక్షయంబుగాఁగ
నట్టిపాపక్షయంబు మేలానవచ్చు, దాన యాగాది సత్త్రియ లూనఁగలుగు
నవియుఁ దన్నాశకరశక్తిఁ దవులుటరిది, కర్త నిష్ఠామమానసుఁ గాంచకున్న.

వ్యాకరణసంప్రదాయములు:—

1. అందుసంస్తతవ్యాకరణము.

ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యతో
రోచిలుమాకుఁ దాదృశత రుచ్యభూగా కిరారాధీతిగా
నాచితిగా దటంచు మదివారసియో కరపాతనక్రియ

ల్లోచి వసించు నవ్వరి నమోఘబలాన్వితము ల్లోంద్రముల్. ౧-౧౨౩

కా. ఉకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళీ యుక్తంబు గావించుచుగా

జోకక ప్రస్థముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటెగా

వ్యాకర్తాముని మధ్యచస్పరశీ సుత్యం బచ్చట న్నాన మం

చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మోయుం గాలవిగ్యాంసముల్. 3-౧౩౨

2. ప్రాకృతవ్యాకరణము:—

సీ.....

సిద్ధపాద్య విశేషబుద్ధస్వరూపతః బ్రాకృతవ్యాకృతి (ఫక్తి-యనగ) ౧-౨౫౦

గీ. ప్రకృతి వనుసరించి వంఁగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత నెలఁదియెందుఁ
బ్రకృతి నడిచి వికృతిప్రబలమై కనువట్టె, నఖలగుణవనాథ యబ్జనాథ.

3-౧౬౨

3. తెలుఁగువ్యాకరణము.

సీ ... ..

సరళశ్లిశ్కకాప్రిశ స్తినద్భావత సరసాంధ్రశబ్దశాసనమనంగ... ౧-౨౫౦

క. గుణవృద్ధు లగుచు రాజులు, ఫణిరాజశయానుబాములు పరికించును గా
గుణిగణము వక్రమే యిది, గణుతిఁవంగ వక్రీతమమో కాదుది యనుచున్.

౧-౩౧౪

ఇందశ్శాస్త్రసంప్రదాయములు:—

౧-౧౦౧

సీ మత్తమయూంసన్మత్తకోకిలహంసపదభృంగవిలసితభాజితంబు
హంసోగ్ధోత్పాహకుగరీతుశ్శీత ముత్పలమాలి కాయోజితంబు
బంధురజాతిచంపకవాలికోపేతి మునుముణిగణనికరోద్భింబు
జలధరమాలికాచాయమత్తేధక్షీడితరభససంక్షీలితంబు
మంజులసుగంధిమాలిసింజితంబు, ననమశార్జ్వలవిక్షీడితాంచితంబు
లలితిసుమగుచ్ఛపరిమళరాజితంబు, నుకవికవనంబునాఁబురిసాబగుఁగాంచు.

క అమరెక్షకీర్ణజ సగ్ధర, కొమరమిగులుపిఱుదు దలఁచ గోనబగు విప్రులే
కమనీయతనువు చపలే, రమణీయణి యార వృత్తరత్నాకరమే ౧-౨౧౯

ఉ. భవ్యతరంగబుగా భరణభారవలాంఛితవృత్తియు క్తమై
నవ్యపయోజితాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
ద్దీప్యమదారనైఖిలులు తెల్పంగ నా కగునే విభాకరా. ౧-౩౦౯

‘జ్యోతిశ్శాస్త్రము:—

చ. కవిబుధచంద్రిలోకహితకారకమంగళజేష కేతునై

భవత రిపూర్తి రంబు గెడవం గడుఁ గూడిన “కాలసగ్వయో

నదికి బ్రాహ్మణులను పూజించుటకును నామకర్త

క. కరము నుఖం బొనరు బుధ, స్వరణంబున విగతి నీకుఁ బొడవించుటకు
 స్వరణంబు అగమ్యుద్రవ, కరణం బని యెన్నునయ్యెఁగా భవించుటకు, కెం

తర్కశాస్త్రము, ఇతర శాస్త్రములను:—

సీ. యాహుతిదళమునంతవార్యకౌఠనమృత్తిగల మను తునిన రేణు

సామూన్యమునుమీరా వచ్చువార్ధంబులు వెలియంగ నని చనిన తలఁచునాని
 గర్భమిజ్జానము ల్లిగించు రెండెను నిశ్చేయనం బను సేవలూని
 గర్భంబు జ్ఞానంగగతి వాల్చు జ్ఞానంబు తాతలంబుయొడ కావసేదన్
 బ్రహ్మసిమహాదాదిత్యనంపద్వివేక

అమర నిర్వాణ మని పలుక-నట్టివాఁ

జిత్రసంకుద్ధి యల(రారఁజేయు) వాక్య

వెలియఁబడవచ్చుద్యుతిఁ బుస్తుతింపు.

౧-౧౮

సీ. తర్క-పాఠంబలకర్కశపృథరమండలంబున పర్క-బండలాడి...

౧-౨౧

సీ. గౌతమమునిభావకలనచే నొకవేళ నొకతటికణచరామానమహిమ

మరగేంద్ర) వృత్తిచేనొకమాటు నొకతేవఁ గవలవాచయమోర్కటనిభూతి

వ్యాసవిజ్ఞాననంపత్తిచే నొకవరి నొకతూరి జెమినప్పకటవృత్తి

విల్లిగనంతవచ్చువృత్తి నొకయెడ నొకసారె భరతవాగ్యుక్తిమహిమఁ

బ్రాద్దుపుచ్చును యువజనమోట అమర, మేటియప్పటిమేడల మేలురక్ష

పంజరంబుల నెలకొని పొరియెఱుంగక, గణనమించిన తులకాకాగ్రాములు.

౧-౨౪

కావ్యము, కావ్యలక్షణము:—

క. నవరసఫలరుచిశోపిత, శవరాజము సుప్రసాదఘటితము నగుయన్

ధనశ్రీ నమ్మిగం బగు, కవిసత్కృతిఁబోలు శోభావన మొకదో. ౨౧౫౦

సీ. శిష్టశల్పనలేక కష్టతాదురమోయనమర్థత నెఱుంగ కప్పరిత

తనుమాని యుప్పయు క్తతను శోని పత్త్రత్నకర్ష నైరగ్యకఘటన గవక

దృఢపదంబుధనుధిస్థితమై సుప్రసాదకాంక్షోజ్జ్వల్యనమిత అమర

వర్ణలయృత్కృతివృత్తులు పొగ్గంగఁ జిత్రవివ్యాసంబు చెఱుఱు గణక

నరేంద్రశవరాజరచిత కావ్యము భవంగఁ

జెన్ను దైవాణి మాడ్కి కచ్చెరుత్తు మొలు

బుష్కరభము లభ్యుభ్యము ల్పొలుపుమిగులు

బురజితసంబు చ్చారకావృతములోన.

౧౧౨౨

వాటకము :—

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవభిధవస్తు వైభవయుతంబు

శ్రీకరాంకాంచత్పతాకాభిరామంబు నుచుమిగళార్థపదోజ్జ్వలంబు

దీప్యత్ప్రపంచసంధిపౌధిలసిలంబు నీహమ్మగభిదానగాహితంబు

గగనావలంబివాక్యస్ఫూర్తిమహితంబు మధురవాక్యవిజాలమానితంబు

చిత్రినదలంకియాగణోజ్జీవితంబు. నద్భుతరసాధ్యపాత్రింబు నాత్తదోష

పాటనంబును నగు చొప్పి నాటకంబు

క్రియః బ్రకాశించు నొకదివ్యగృహ ఘనర్చి.

3-౧౯3

మఱియు నీతనికవిత్వమనందు సంస్కృతాంధ్రపదములు సమముగ నుండి

మిగులు గర్జరంజకములుగా నుండును.

సంస్కృతపదములకు :—

చ. పలికి గళనృందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా

కలితరవంబులం బ్రసవకమృదినమృరసామృతామృతో

మలనవపల్లవగ్రసన మంజుకషాయితకంఠ కాకలీ

కలకలకంఠ నాదములఁ గల్గి తటాలున నుల్కి యుల్కియున్. ౨-౨3౯

కేవలసంస్కృతశ్లోకము :—

శా. నేత్రిన్ద్రాలన మశుచైత్యవిరగం నిష్కంఠతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాతిహ హృష్టరోమచయతాం కంఠైకసంవన్నతామ్

పాత్రం దుశ్చవినగతే ర్భవతి నద్వక్త్రం చలైశ్వర్యభా

జ్ఞితౌత్రప్రభవామజే స్పృమజని సీవా వ్యయోగకృమాత్. ౨-౫౬

అచ్చ తెనుఁగు :—

క. దుగదచ్చి లెక్క కిక్కగు

మొగములరాశాసితేనిముద్దుంజెలిమే

ల్నిగనిగలు మిగులు మొగమున

సొగసులనగువగునిల్ప సొగయనిదొరకున్.

౧-౪౪

సీ. పామిన్ముగమిలిమ్మిచ్చట్టు పట్టగునంచ యుంపతేజతేనిఁ గాంచువేల్పు

వేల్పురాతాచాయ వెలయుచక్కనితండ్రి తండ్రి నెఱుంగకతనరుపోడ

పోడచేరువకాండఁగి పోయిమిఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండుదొడ్డజంత
జంతరక్కసికానదొంతు లేర్పెడుచిచ్చు చిచ్చుకన్గలవాని నచ్చుకోడు
జోడుకన్నుల సెకఁ జల్వఁ జూపుమేటి, మేటినుడివాలుదాల్చిన మేలుబంతి
బంతివలె వేల బలుకొండఁ బట్టిదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్వీడు తెలివిమీఱ

౧౪౧

ఉ. తావుల మోకమావిగమితావుల గొజ్జఁగనీరుయంత్రముల

కేవలఁ జిల్కఁగాఁ జగురుఁగేదఁగి పూదడిగట్టి వట్టివేర్

పైవఱలాను వెంగలుచపందిరి చెందొవరేకనంటి కొ

మ్మావులచందువాపొగడ మొగ్గలంగులచప్పురంబులోన్

౨-౨౩౪

ఇందు యంత్రముల అనుచోట జంత్రముల ఆనఁదగును.

శ్లేషకవిత్వము.

గీ. అగు మహాపద్మపద్మశృంగభాదినధులు

కొలఁకు లిరవొంద నీలముకుందనిధులు

సౌధములు గుండనిధులను జారుననులు

వననిధి యనంగఁ బురమంత నఱులుచుండు

౧-౪-౨

సీ. గుణవృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణిని గృథంబువటిమ గాంచి

నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణ మాచు నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యాపూర్వధర్మప్రకాశ మై జైమినివ్యాహృతిచ్చాయఁ బూని

గద్వీక్షణాక్షీణసమ్మాదహేతువై వ్యాసవాచాస్ఫుటి వన్నె కెక్కి

కవిత నవకసఫలకమై ఘటితమత్ర, శిఖమధు వృత్తిలసిశిస్సీత మగుచు

నసమకవిరాజకావ్యంబు ననుకరించి, చూడనింపించునచటిఁగూర్చిడవనులు

౧-౯-౭

చ. సరసులసంత హంసగణసంగతి సేయుమఁ బద్మగహ్వరాం

తరముల నుండుచుం దనువు చాళుటకై భువిలో నదర్శన

స్వరగాఁగఁ బుష్పసీమ పలుచోటుల భిక్షయొనర్చు నీకు ని

వ్వీరహుఁమీఁద నెల్లదవె ష్ట్రుగఁ గోధరసంబు భృంగమా.

౩-౧-౨౭

సీ. జారసంకల్పంబు దూలింపఁగాఁజేసి చోటల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి

సన్మార్గమెల్లను సప్రకాశముచేసి పంకజావళి బటావంచ చేసి

యోజాలములనెల్ల నండవాయుఁగఁజేసి యాశ్రితద్విజరాజి నలరఁజేసి

పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సారజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరజేసి
ఖరకరుడు మున్ను చేసిన కాక జాసి, యలరి నద్వర్గ మెల్లను మెలగ జేసి
కువలయానంద మొనరించెగూర్మిజేసి, యార చల్లనిరాజు దీవ్యశ్రీకాశి.

యమకమునకు:—౧- ౧౧౯

3- ౫౮

సీ. పగ రాజు నైన బన్నగరాజు నైనను ధైర్యవాక్సటిమలఁ దఱుమఁగలరు
కుదుని నైన సముద్రుని నైనను శౌంధ్యగాంభీర్యాప్తి జరుపఁగలరు
ఇందుతోనైన నుపేందుతో నైనను భోగభాగ్యస్ఫూర్తి బోరఁగలరు
అజనితో నైన జిత్రజనితో నైనను సిర్మాణరూపము ల్పొడవఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రివిక్రిమక్రిమమచారి, చక్రిదళన క్రియావక్రిబయవరాశి
మక్రియాముద్రనిర్మిద్రీమద్రీయశులు, శూన్యలవ్వలఁ గలరు విశుద్ధమతులు.
క. మృదుపద మై మాధుర్యాస్పద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁ జలుకున్
మృదుపద మై మాధుర్యాస్పద మై యలరాదు రచనవడుపు నలిర్పన్.

అనుశ్రీసము:—౧- ౯.

౧-౧౭-౨

సీ. వెలుమబ్బు బలునుబ్బు వడిగెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు నలిగట్టు వెలివట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితో వత్తెనిచెలువేఁడెగఁ బూనినగఁబూనుచిఱునవ్వుమొగమతోడ
ననువంకగల పొంకమునఁగొంక కకలంకకాంతు లీనడు పువ్వుఁగబరితోడ
వీడని యపార కారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ పసింపు నాహృదయంపుమేడఁ
దొంటిచదువులగమికాని యంటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబ గురునితంబ.

లోకోక్తులు సర్థాంతరన్యాసములు:—

అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః

లుబ్ధులకు సౌఖ్యం బబ్బునే స్వద్యుతిన్.

౪-౯ ౨

బడమతు రైన వారలకఁ జక్కఁగఁ జక్క నె నద్విచారమిల్.

౧-౧౭౦

ఉచితస్థితిగాంచ జడుండు నేర్చునే.

౪-౧౦౭

పూజతోడు లభికసాహసలు గారె.

౨-౧౪౭

జడునకు విజ్ఞాన మబ్బు నెట్లు.

3-౧౦౫

విధాతృఁడు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే.

3-౧౧౫

తొలగ దెచట బాధ రాగదోషత గొన్నన్.

౧-3౦౭

వర్ణనలు : — అక్కడక్కడ గావ్యములలో నుండదగిన యష్టాదశవర్ణ నములును జూపెను.

కథాంశము : — శ్రీకృష్ణుడు కాలిందీకన్యను వివాహము చేసికొనిన చ రిత్రము.

కవి తా నాంధ్రీవ్యాకరణమునకుఁ గొప్పవ్యాఖ్యానము చేసియుఁ గవి త్రియప్రయోగములకు మించిన దాటలు కొన్ని త్రొక్కినాడు. వానిలోని గొన్నిటిని దనవ్యాఖ్యానమున సమర్థించెను. అందు విసంధికః గొన్నియుదాహరణములు : — 3-2 లో, నీవు-అరసి; ౧-౨౨౫ లో, మంజుషము-అలభు జంగప్రియాతము; ౧-౧౧౬ లో, పోరగలరు-అజనిలోనైన; ౧ ౧౮ 2 లో, గు బ్బల్-అప్రకృత; ఇట్టివిమటికొన్ని గలవు. ఈవిషయమై తాను దనకావ్యమందు ౧-౯౮ లో “అసిద్ధోపమతే విసంధితయు గుణతః బరః నై నరదిగన్.

౧-౧౮౮ లో “మానదువో విసంధితన్” అనియుఁ జనుత్కరించినాడు.

అహోబలపండితీయము 187 పుటలో “సంధ్యభావోపి నదోషాయ” “సంధి లేకుండుటయుఁ దప్ప గాదు” అని సమర్థించెను. ఆప్రకరణముం బట్టి చూడ నీవిసంధి వాక్యాంతవాదాంతంబులందు దోషము కా దని భావ మయి నట్లు తోచుచున్నది.

తత్త్వమాచ్యుతకు సఞ్చి : —

౧-౧౭ 3 సరసతెడకల, ౨-౨౧౨ ఆపదెడసి, ౨-౧౩3 మన నీలవేణి దె, 3-౧౩౨ వ్యాకర్తాముని, ఇత్యాదులు చాలఁ గలవు. దీనివిషయమై అహోబల పండితీయము 189 పుటలో “సంస్కృతసమాంతస్థిత స్వాచోపి క్వచి త్సంధిః- (తత్త్వచపదాంతములందున్న యచ్చునకును గొన్నిచోట్ల సంధి రావచ్చును) “గంగనుకాసె- శ్రీరంగభర్తృచు-శౌరిచ్చుశుభములు. “ఇత్యాదికవిప్రి యోగిత” అని యున్నది.

ఉత్తరువునపైకవచనకారిసంధి : —

౧-3౨3 ఉదయమంది తనంతదంబుగంటి, అందితిన్ + అనంతపదంబు.

౨-౨౩౦ నిల్పితింతవడిః నిల్పితిన్ + ఇంతవడి.

3-౧౬౯ పోయితప్పుడు- పోయితిన్ + అప్పుడు.

దీనివిషయము, అహోబలపండితీయము 190-194 పుటలలో నిల్లున్నది.

ఉత్తరువునపేరు “ప్రియస్తు స్యాత్కిమాదిక స్వేతః” ఇతి సూత్రేణ

సంధిః చేసేతినయ్య తార్చనము=చేసేతయ్య తార్చనము” (పైసూత్రమున పోయః అనుపదముచే) “కొలిచితివల్లిజన్ -కొలిచి తల్లిజన్. ఇత్యాదౌ విభాషేతి పృ యోగతో వగంతవ్యమ్.”

ఇరియికాక, యావిషయమునఁ గవిబ్రహ్మ తిక్కనసోమయాజి భార తిము విరాటపర్వములో “సైరించి కీవుగాన (5-250) అని పృయోగించెను. దీనికి సంస్కృతభారతములో విరాటపర్వము 20-23 శ్లో. “అపరాధ మిమం శ్చ మే” అని యున్నది. తిక్కనసోమయాజికిఁ గృతియిచ్చిన కేతన దిశకుమార చరిత్రములో ఆ, 7 పద్యము కిది. (నేను) “పాండవజేసితింక.....ఎడయాడ గఁజొచ్చెద.” అనియును-పిదపఁ జాగ్రమాణికికవులలో నగ్రగణ్యుడగు నేతా ప్రిగ్గడ- పారిసంశము, ద్వితీయభాగము ఆ ౮-౧౬ లో “నేను దొడరితివు డు” అనియుఁ బ్రయోగించిరి.

కూఁతురి:—౧ ౧ ౦ సాంపుఁకూఁతురి; 3 ౧౯ ౨, 3-౧౯౪ లో, కూఁతున్ అనియే యున్నది.

మువర్గకలోపము:—౧-౨౧ శయ్యోపకరణసంస్కర్త నిలిపి. ౧-౨23 స్పర్శ. ఇత్యాదులు గలవు.

పులోపము:—౨౮ శ్రీమాంబు

మఱిగొన్ని:—౨-౧2౮ మూయునకు, ముఁము (పీనుఁముయవచ్చి) ౨-౧౦౪ కొప్పున నున్నగా నియదు ౨-౨౨౦ నేట్లయినఁ గానిము. ౧-౨3౮, 3-౧2౭ మతిల్లి కి, మత్తల్లి- 3-౮౬ చఱక-“చఱ కగువింటీబల్లిఁ గొని సారము జాఱగ”-చేరు, చారు ముదలగువానివలె రూపాంతరమున్నదా, కుమారసంభవము రె. దవభాగము ౧౦-౪౮౬ అ-చ్యురువు అని యతియం దున్నది. ఇద్దాన లక్ష్మలక్ష్మణగృథముల నొక్కకవి రచించినప్పుడు రెండింటికిఁ బరస్పర విరోధ మున్నంతమాత్రమున నాగ్రంథము లొక్కరు రచియింప లే దనునూహ నిరాకరము.

౧-౨౯౧ “బృంగితపించి తత్తనువు వీడిన” అనియున్నది, శ్రాగ్రంథమునందే షష్ఠాశ్వాసమున “బృంగి...భూధరము” అనియే యున్నది. కావున “బృంగి తపించి తత్తనువుఁ బోవిడి” యనుట సరళపద్ధతి.

౨-౧౧౧ గీ...దోస మేమి, యవలెయేనియు వెన్నుని యవ్వనాశ్య” అని యున్నది, “యెవ్వకేనియు వెన్నుని యవ్వనాశ్య” అని లో.నవచ్చును గాని

యవ్యసవనము సంస్కృతసమాసమం దుపయోగించుట యశాస్త్రియము కావున “అతివ యేదియు వెన్నుని యాపనాధ్య” అని కాని “అతివ యెవతెయు వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని, లేదా “ఏవనితయేని వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని యనినచో సరిపోవును.

౨-౭౬ మూత్రపిత్తములు అనుచోటఁ మాతరపిత్తము అనఁదగును.

ఛందోవిశేషములు:—

౨-౩౫ కాంతకు- తలపోంతలు- బల్లోంతలు- రోంతలు- అని దీర్ఘ పూర్వబిందుప్రాస మిందుఁ గలదు. కానియట “కాంతకు” అనుచోట మొదటిపాదమున “నాతికి” అని సవరించినచో నర్థబిందుపూర్వకప్రాస మగును. మాతృకలోఁ “గాంత” కనియే కలదు. దీనింబట్టి దీర్ఘపూర్వకబిందుప్రాసము ప్రాచీనతమకావ్యలక్షణ మనువాదము పరాస్తము.

రలయతి :—౧-౧౦౧ లో- గీ. లలితసుమగుచ్ఛ పరిమళ రాజతంబు ౧-౨౩౬ లో - రాణగించిన నాయింటి లక్ష్మీరానె ౧-౨౪౭ లెక్కింపఁగరాదు మాధురీగుణమనుచున్. ౨-౧౮౭ లలితనైఖరిగఁజయు నబ్రంబు ౧౧౧.

ఈవిషయము- అహోబలపండితీయము 187-38 పుటలలో సాధించుచు. “ఏతేన రాయంచకాశ్చ దౌలకయమున్న” ఇత్యాదికవిప్రియోగానాం న కించిద వ్యసామంబస్య మితి ధ్యేయం” అని తనభానమును పోదాహరణము గఁ బ్రకటించినాడు.

మువర్ణయతి:—

౨-౧౦ గగు । ర్పుష్పైయి పైడిమవ్వలువ మూత్ర దలిర్వగ-

౨-౫౭ క. ముదమున లోకంబులెల్లఁ బొగడుట నిజమై-

౨-౨౦౦ ఇ । మృదితికుఁ నత్పదానుగత భూరిభుజంగ విహగ్నికీల-
మొనలగునవి కలవు.

ఈవి తనశృంగార ప్రధాన మగునుసోకావ్యమునఁదుశ్రీమహావిష్ణువు పరతత్త్వ మనియను (1-278) అదిసాధింప జ్ఞానభక్తులు సాధన మనియును (1-281) జెప్పి విష్ణుభక్తినిగుఱించి యిల్లు చెప్పెను.

సీ. బహుసంభవార్జితబహుపాతకప్రాప్తవిసిమహావహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యపరిహారవిమాలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తావప్రియోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి

చతుర్థనిజ్ఞేకసంపాదనక్రియావిదితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి

సకలసత్తర్కసాద్యణ్యసంకదలకు, వేల్పుమొదవులమేల్బూతి విష్ణుభక్తి .

సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధ,విద్యలకు నెల్లఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి 3. ౨౦౨

ఈమహాకావ్యమునకుఁ బరిషత్తువారె తప్రయత్నించినను రెండవప్రతి
దొరకలేదు. దొరకేనప్రతిలో లుప్తభాగము లున్నతావులఁ గొన్ని పూరించి
వానికిఁ గుండలాకారచిహ్నము లుంచినాడను. లేఖకదోషము లధికముగా
నున్నవి. కేవలము దుష్టము లని తోచిన వానిని దిద్ది మిగిలినవానికి మాత్ర
కలోని స్వరూపములు క్రిందఁ జూపితిని. ఇది యాతాశ్వాసములగ్రంథము.
ఈప్రథమభాగమందు మూఁడాశ్వాసములు మాత్రమే యున్నవి. మిగిలిన
మూఁడాశ్వాసములును రెండవభాగముగాఁ బ్రకటింపఁబడును.

ఇందుఁగల మఱికొన్ని విశేషములును, ఉత్తరభాగవిశేషములును, ద్వితీ
యభాగపీఠికయందు వివరింపఁబడును. గ్రంథసంస్కరణమందును, పీఠికయందు
ను గల గుణదోషములగుఱించి వేతె మనవిచేయు నక్షత్రలేకుండ నీమహాకవి
పద్యమునే యిందుఁ బొందుపఱచుచున్నాను.

ఉ తప్పనిచోటఁ దప్పనుచుఁ దప్పనియారస మూనఁబోకుఁడీ

తప్పినఁ దప్పు గల్గె నని తప్పనిసత్త్వప మీరు దిద్దుఁడీ

యొప్పు టొకీంత గల్గె మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నేఁ

దప్పనిశిష్యుడ౯ గురులఁ దప్పన శిష్యునకీర్తి కీర్తియన్ .

౧. ౨౯

ఇట్లు, భాషాసేవకుఁడు,

శ్రీచంద్రపాపయ్యశాస్త్రి,

శ్రీసూర్యరాయాధిపతుఁడు, కార్యస్థానపండితుఁడు,

పీఠికాపురము.

-: జాపనము :-

ఈ కాలిందీకన్యాపరిణయము మాతృక పరివర్తార్యనిర్వాహక సభా
ధ్యక్షులగు మి. రా. జయంతి రామయ్యపంతులుగారు తాము డిప్యూటీ కలెక్టరుగా నున్నపుడు వినుకొండతాలూకాలో సంపాదించినారు. కాగితపుఁ
బ్రతి; ప్రాతగిలినది. నడుమ నడుమఁ గొన్ని పత్రములు లేపు, పద్యములు లేపు,
పద్యములలోఁ గొన్నితావుల వాక్యములు లేపు, వాక్యములలోఁ బదములు
లేపు. కొన్ని పదము లర్థముకాని విధమున లేఖక ప్రమాదమున నైరూప్యముం
బొందినవి. చూపుట ౩౩ పద్యము ౩౫ “సంకుసకసద్గ్రహగ్రాహసంకులంబు.”
౩౫ పుట ౧౧౫ పద్యము “యత్తయిగ్గుగుణస్ఫూర్తి” - ఇత్యాదులు. రెండవ
ప్రతికై యిత్తిఁచితిమి, గాని, దొరక లేదు. ఉన్నదానితోనే యీ ప్రథమభాగ
మతికష్టముపైఁ బుస్తకరూపమున నితమాత్రము ప్రకటింపఁగలిగితిమి. తక్కి
నమూఁదా శ్వాసమాలను గ్రమమగ ద్వితీయభాగముగఁ బ్రకటింప యత్నించు
చున్నారము.

ఈ మాతృక శార్వరినామ సంవత్సరము (శక ౧౮౨౨) ఆషాఢ బ ౨
భృగువారము వరకు ప్రథంజనము వేంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు
లక్ష్మీనారాయణగారు వ్రాసినది. రామయ్యపంతులుగారు వినుకొండ తాలూ
కాలోని ముప్పడివరమున సంపాదించిరి, కాని, ప్రాతకాఁడు చివర—
సీసమాలిక. శ్రీమించుచూర్పున సిరులకుఁ బట్టెన కలిశాయ ధునిపిడుగొట్టెపాడు

ఆగ్నేయదిశయందు నఖిలవేదాంతార్థమహిమకుసలయంబు మైలవరము
దక్షిణదిశయందుఁ దనరోలఁగూలంగఁ బెద్దజమ్మలమడక సౌఖ్యమిడక
నైరుతిపార్శ్వన నరులనర్థలపట్ల పురుహూతుపురమెట్ల పూరిమెట్ల
రాజల్లుకొండలరాయనిపాలెంబు భోజనానకుఁ గల్పభూరుహంబు
వాయవ్యదిశయందు వనర గోకనకొండ నిరతార్థిజరులకు సిరులునిండ
ఉత్తరభాగాన నున్నతప్పితిఁగాంచె నాగులవరము భూనాగపురము
ఈశాన్యదిశయందు భాసిల్లుకీర్తిచేఁ గవికల్పవల్లి కూకట్లపల్లి
ఆప్తపురపద్మమంతరఫణియైవ, శాశ్వతైశ్వర్యములకెల్ల సదనమైన
ప్రబలినారాయణపురంబు పాలకడలి, పట్టిమెడనున్న సవరత్న పథకమనఁగ.

సీ. జానకీతీ లేతనజ్జొట్టలపాలు కొంపలకప్పెల్ల గొడ్లపాలు

సంవాసములు దొంగజాగిలంబులపాలు నయనముల్ జాగరణంబుపాలు

గట్టిపొత్తిపుర్రాళ్ళు కట్టెమోపులపాలు మృదువైనచేతులు ముండ్లపాలు

భూరిస ధ్యావిధుల్ బురిదనీగులపాలు నాలుక దీనోక్తిమేనుపాలు

ఘనతరస్నేహ మది ధూర్తజనముపాలు, చిత్తమేవేళ నతిదీర్ఘచింతపాలు

హరిహరీ దేవామ తయ నలతపాలు, మైదవోలున నుండుట మాకుఁజాలు.

అను రెండుపద్యములను వ్రాసియుచును. ఇందు ముమ్మడివరము కనఁబడదు. వైగ్రామములలో నక్టాలమునఁ బండితులు భాషాభిమానులు నుండెడి వారేమో, కవివంశమువారెవ్వరైనఁ గాని యితరులు గాని యీపు స్తకప్రతిని సంగ్రహించి యండిలేమో యనునాశ కలుగుచున్నది లక్ష్మీనారాయణ గారు వ్రాసినప్రతికి మాతృక యమై యుండును. ఎవ్వరైన నాస్థానముల వారీపు స్తకమునకై యుత్సించి సంపాదించి నాకుఁ బి యీపనిలోఁ దోడ్పడును రసి కోరుచు న్నాము. ఇక్కవి వండితుఁడు, బహుశాస్త్రవేత్త, అట్టి యత్యగ్రంథమును యథామతిఁ బరిష్కరించుట సాహస మగును. మేము రెండవభాగము ముద్రింపఁజొచ్చునప్పటికి దీనిప్రశ్నోతర మెవ్వరైనఁ బంపినచోఁ గృతజ్ఞులమై యుండు చుని విన్నవించుచున్నారము

కార్యదర్శి,

ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు, కాకినాడ.

విషయ సూచిక .

---

1. కథాప్రారంభము	...	౨౫
2. కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణియడుగుట	...	౫౫
3. కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయముఁ జెప్పట	...	౫౭
4. నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ కాళిందీవృత్తాంతముఁ జెలుపనేగుట	...	౫౮
5. కాళింది విరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁ జెప్పట	...	౬౦
6. కాళిందిమనసునదోచిన కృష్ణుని ప్రార్థించుట	...	౬౨
7. కాళిందిచెలులమొఱిగి యుద్యానమునకేగుట	...	౬౪
8. కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట	...	౭౬
9. సూర్యాస్తమయవర్ణనము	...	౭౯
10. చంద్రోదయవర్ణనము	...	౮౨
11. చంద్రోపాలంభనము	...	౮౭
12. మన్మథోపాలంభనము	...	౯౦
13. మందనూరులోపాలంభనము	...	౯౧
14. శుకకోకిలాద్వైపాలంభనము	...	౯౩
15. సూర్యోదయవర్ణనము	...	౯౬
16. కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ జెల్పుట	...	౯౯

శ్రీరస్తు

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము*

దస్త్రణిపాతి నెన్నెదిన్.

పీ. నవరత్నకీలితనవ్యకంకణరూణత్కారికరాజ్యయుగ్మంబుతోడ :

బంగారురంగుల బొంగార మెలగెడు కమనీయభూషితాంగంబుతోడఁ
జాయఁజెందగు(?) నేవనీయుకై వడి మేల నివనజంబుతోడఁ

ముఖకాంతిజలమత్స్యములబాలు కన్నులఁ జూచించు కరుణారసంబుతోడఁ
గాననగుచును నిజభక్తకల్పవల్లి, రామవామాకతలభాసురతనవల్లి
మల్లికామృద్వి సీత (భామామతల్లి), కరుణ రక్షించు నను మమ్ముగన్పల్లి.

సీ. రాముఁజేహమునకుఁ బ్రాపేట నాత్మశేవత్వంబుఁ దెలుపు లక్ష్మణమహాశ్వు
నతిశుచిగుణసంపదాస్పదత్వముఁ బూని నిజశంఖభావంబు నెఱుపుభరతు
సద్వృత్తతామనో నిజచక్రరూపంబు మెలపు శత్రుఘ్నపీరు
నిజకన్యభావంబు నిజసహృదరుమాని రాముఁజేరుటఁజూపురాక్షసేంద్రుఁ
గామరూపనమాన్తఖిలవృత్తి, నాత్మదివిజత్వ మందట కాన్తమెఱయఁ
జేయుధన్యులనలయాంజనేయము)ఖ్య, రామభక్తులమదిలోనఁ బ్రేమఁదలఁతు.

క. ప్రాజ్ఞుల విశ్వునిఁ దైజసుఁ, బ్రాజ్ఞుని సౌమిత్రితేమ భరతాహ్వయుని
దజ్ఞస్తుతు శత్రుఘ్నస, మాజ్ఞ స్తది సెంతు సీప్సితార్థము లొదవన్.

పీ. ప్రవృత్తం(?) త్తవిరుద్ధవర్ణాతినందున్ మగుచు
నస్త్రీతం బొచు నతివేలముభ్యార్థహతియాచును బ్రకర్షహని యగుచుఁ
బ్రతిహతవృత్తిమై ప్రకమభంగమై వ్యాకీర్ణవాక్యసంవాస మగుచు
నవిచారితివిధేయమై చర భిన్నమై హేయతాపస్సు మగుచుఁ
గుకవికావ్యంబుకై వడిఁ గూలె లంక, యేమహాత్మునివాలాగ్ని యేగ్గునపుడు
నతనిసేవించురామనామైక పేయు, నానతివిధేయు నసపాయు నానతియు.

తా. లంకాలంక ణోల్లాసారువాలాగ్ని ని
శృంకుడై కపిసావ్యభాముఁడు ధరాజాతామనశ్శోకభూ
మాంకజ్వాల గతావశేషముగఁ జల్లార్చె నివచిత్రంబుగాఁ
గైంకర్యాచ్చితరామచంద్రుఁ డతఁ డుత్కంఠ స్వము భ్రాతృతన్.

* మొదట గ్రంథపాఠము గలదు. † బహువృత్తిమై-మూలము.

- చ. జలరుహనాథనాభిజలజాతమధునత్రభావమూనుటం
గలిగెను గూతుకేల్లానెడుకామన మాట వహించు టారయన్
జలరుహసూతి నీ కనుచు శారద తచ్చనలాడ మాటికిం
గలకల నవ్వు ధాత మెప్పుడు మాకు నీవుతన్.
- చ. కన దతిచిత్రత స్పదులగాత్రమునం దొకగుబ్బ కర్మశం
బన దృఢసాహితీమయత నందుట మార్దవవాసగీతమై
తనరెడుగుబ్బ రెండవది దాల్చె దృఢత్వము చాల (వితయా)
ననుచును మాటబోటికుచ మంటెడు నల్వ మదిం దలంచెదన్.
- చ. అతికఠినంపుఁ దర్క మగునారయ నీదురదాళి తత్కృతా
హతులను సీత్యైతు ల్నొడమె హా మధురోష్ఠము బ్రహ్మకాం
లేని సౌఖ్యముల పట్టయి తేనది యాననంచు నే
యతివ మృదుక్షిః బల్కు విధి *నవ్వరవల్లిని వాణిఁ గొల్చెదన్.
- సీ. వెలిమబ్బుబలునుబ్బు వడి గెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వననంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు నలిగెట్టు వెలిపట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితోవఱేనిచెలు వేనిదెగఁబూనినగఁబూనుచిలునవ్వుమొగముతోడ
నునువంక గలపొంకమునఁ గొంక కకలంకకాంతు లీనెడుపువ్వుఁగబరితోడ
నీడని యపారకారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసింపు నాహృదయంపుమేడఁ
గొనిచదువులగమికానియింటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబగురునితంబ.
- చ. సిక నెలకొన్న (క్రొన్నెలను) సింగపుగో రని సారె కుల్కు కై
మొకము నిరీక్షణద్వయము మేనకకూతురి బెళ్ళుజూపుచా
యకు మరలించి దాని కుడియారని సిగ్గు ఘట్టిఁ జాపల
ప్రకటత మానఁజేయు గిరిరాజనుతాశ్రయ నాశ్రయించెదన్.
- శా. పంచబ్రహ్మసమాఖ్యపంచపృథివీవాక్యాదితత్త్వాధిపా
దంచత్పంచమహార్ణవశోభితసురాధ్యక్షత్వసంశోభితుం
బంచాక్షర్యభిధానమంత్రవిదితం బంచాక్షరాద్యక్షరా
కించిద్యోధితు సాంబు నేమనములోఁ గీర్తింతు (నశ్రాంతమున్).
- చ. మగఁడు సగంబుగాఁ దపము మానక చేసియుఁ దత్త్రియత్వముం
దెగఁగొని మేటిచట్టునకుఁ దీవ్రపుఁ గూరిమికూతు రేనియుం

దగు లగువారి సేరములు తాళుచుఁ గోరికె తెల్ల సీను నే
మగువలమేలుబంతి (శాంభ)ని మమ్ము నేడులే.

చ. అతనువిభూతి మై నలఁదినంతన తద్విజయంబు గల్గె దే
సతనువిభూతిమూర్తిమతి నై యలనిన్ జయలక్ష్మి చెందఁగా
బ్రతినవహించి తిద్గతిని బాయక నాయకు మై సగంబు
సుందరీమణి మనంబున నెంతు సభీష్టసిద్ధికి.

గీ. వత్స మొక కేల నొకట మువ్వంకకోల, శిరమునందుండు తెల్లచేసినజలంబు
పశుపతిత్వంబు సీక సంబంధమెట్టు, లనుచు గేస్తుని నగు చెలి నా శ్రయింతు.

మ. తృణ(తుల్యంబగు) బుద్ధిజాడ్యతమ మెంతే దూర మై పోవఁగా
దృణమాత్రంబుగ విద్యలిచ్చి జమలన్ దీవ్యతృప్తపం నోచు లే
గుణమా నా కిని ముజ్జగంబుల కనంకోచుబుగాఁ దెల్పఁగాఁ
దృణమాత్రాపచితిం బ్రమోదిలుమహా(దేవుం బ్రశం)సింఁచెడన్.

శా. శ్రీరామాయణకావ్యకల్పలలితాక్షీరాంబురాశీన్ మహా
దారుం బ్రాకృతశబ్దశాసను గుణాధారు స్థమస్కారసం
భార ప్రక్రియఁ దృప్తిచేసెద మహాభారతృఖండాస్వయో
(ధారున్ సా)ర వచోవిలాసు మదిలోఁ దార్కొందు నావ్యాసునిన్.

గీ. ధరణి కేతెంచ కవితాభిధానహంసి, కతువిశ్రాంతిభూము లై యద్రసజ్ఞ
లనెడిసరసులు క్రమమున నబ్బె నట్టి, యార్యవర్మల నాల్కి వ్యాసు నెంతు.

సీ. మానాదిషోడిశమహితపదార్థ శోధనవృత్తిగల దను మునివరేఁబ్బ
సామాన్యముఖములొ పట్టదార్థంబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని
గర్భవిజ్ఞానము ల్లిగించు రెండును నిశ్చేయసంబను నేర్పులాని
గర్భంబు జ్ఞానాంగగతిఁ దాల్చు జ్ఞానంబు తారకం బనియెడు తాపసేంద్రుఁ
బ్రకృతి మహాదాదితత్త్వసంపద్వివేక, మమర నిర్వాణమని పల్కునట్టివానిఁ
జ్ఞాతినంతుద్ధి యల(రారఁజేయు)వాక్య, పటిమ యలవడవృద్ధిఁ బ్రస్తుతించు.

గీ. ముదమృతప్రక్షునోసగుచుమూలకార, సుర్భభేదన మొనరించుమహిమగాంచు
నేమహాత్ముని దర్శనంబిచ్చ లోనఁ, జాలఁబ్రార్థింతు నయ్యహిసార్వభౌము.

గీ. కూడు నెవ్వనినదవృద్ధి గుణనిబాధ, నంబు నాద్యంతముల వివృతంబు సంవృ
తంబు వివృతంబె కడుసంవృతంబు మాన, నట్టిపాణినిమునిచంద్రునా శ్రయింతు

సీ. త్రిస్తకారత నాత్మ దీపితంబుగఁ జేసి మూడుగుణంబులు మొనయఁజేసి
పటుతరజీవికోపాయవృత్తు లమర్చి సాంగరూపక మెనంగంగఁ జేసి

- యుచితనానావర్ణయుక్త లొప్పగఁ దీర్చి యుత్తమాధికభేద మొనరఁజేసి
మఱియు నలంకారమంజుమ ల్వలయించి శయ్యాపకరణసంసర్గ నిలిపి
తెలివి శబ్దార్థమియకావ్యదేహరచన, చేసి నిర్దోషభావతః జేసి విధికి
సమమతియొనర్చుకాళిదాసాద్యనేక, సుకవిమూర్ధన్యులను తింతుఁ బ్రకటనూక్షి
- చ. ప్రకృతియుగంబు దీర్ఘమునివర్ణులకు న్నముఁ డైనపుణ్యుని
నిష్కృతికి శిక్ష గాఁగఁ బడవిద్య రచించినవాని వంధ్రవా
క్రవకటకవిత్వకల్పతరురాజముబీజము సర్వవాక్యశా
సకవిరుదాంతసన్ననవిచక్షణచంద్ర సమస్కరించెదన్.
- గీ. ప్లాచివర్ణకలద్ధరభవ్యనామ, సరశిమహామహాస్తహత్ స్థిరమయాంధ్ర
వాఙ్మగల్గిర్త భూకవివాగ్వినేతఁ, జాగి మ్రొక్కెద నల శబ్దశాసనునకు.
- గీ. వికృతికాధారతనహించి వికృతరహిత, శుద్ధభావతః బ్రహ్మంబుసాబగుఁ గాంచి
జగములోనఁ బ్రకాశిల్లు సర్వ విదులు, నన్నయాధర్వణాద్యుల సన్నుతించు.
- గీ. ఎన్న వికృతివివేకంబుఁ గన్నవాని, కమరు భావి క్రియాజ్ఞాన మనుచు జ్ఞాను
లభినుతించగి వెలయు మహర్షి తుల్యు, సన్నుతించు సఫర్వణాచార్యవర్ణు
- గీ. *సరసమతిశబ్దశాసనజాతమాత్ర, వంధ్రకవితాశిశువుల్లి తియమరఁజెంచి
చాలఁ బ్రాథ నొనర్చినచతురమతులఁ, దిక్పయజ్ఞాదిక పులగీర్తింతుఁ ఘనుల.
- ఉ. అప్పటివారలే నుతుల కర్ణు లనన్దులు సన్నుతించగా
నిప్పటివార లన్న నది యెంతటిమాట యఖండపాండితుల్
దప్పని కారణంబు లగుఁ దద్భజనంబున కంచు నెంచి నే
నిప్పటిపండితోత్తముల నెంతు నీరంతరభక్తియుక్తతన్.
- మ. గుణదోషంబులఁ దెల్పిలేనిఖలులం గోపింపఁ గీర్తింపఁగా
నణునైనం బనిలేదు దోషములయం దత్యంతసాధుత్వమున్
గుణజాలంబుల దోషభావముఁ గడు సూర్యంగ నేర్పొప్పు స
ద్గుణవత్సృడితమాళినన్నుతిఁ గొనం గోర్చు ల్పదిం బుట్టెమన్
- ఉ. తప్పనిచోటఁ దప్పనచుఁ డప్పనియారస మూఁబాకుఁడీ
తప్పినఁ దప్పు గల్గె నని తప్పనిసత్త్వప మీరు దిద్దుఁడీ
యొప్పు టొకింత గల్గ మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నే
దప్పనిశిష్యుఁడన్ గురులఁ దప్పునె శిష్యునకీర్తి కీర్తయున్

- గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెనగు నక్ష, పాదకిణచర శైమినివ్యాసమాని
కపిలఘటిరాజదర్శనఘటితమోద, మతసి మద్గురు మాధవు సభినుతింతు-
చ. కొదవ లెఱుంగ కెప్పుడు సకుంతమహాదయులై భవంబు వే
పాదలంగ భూరిసత్కళలు పూని తిమోహతిలేక యార్జవం
బూదవ గళంకిత స్వదలి యూర్జితవాగ్విజయోగ మింపుగా
మదిగొను మద్గురు దలఱు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రము
- సీ. తర్కపాతంజలకర్కశస్త్రస్తరమండలంబున జర్కబండ లాడి
గురుభట్టవాగుంభగురుతరవనములో నింబుమీఱంగ పహరింబుచేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుడర్చిక లాలితకీతిచే నోలలాడి
కపిలసాత్యవతేయఘన తంత్రవాక్కుధాంధారల గోరిక లూరఁగ్రోలి
చెలఁగుయద్ర సనాభామయలతెమాలి, యతనిశ్రీ రామచంద్ర పాదాంబుజాళి
సుజనతల్లజనన్నతనుగుణపాళి, సభినుతిచెద మాధవయజ్ఞమాళి.
- శా. మోహంబార హృదంబుజాతరములో ముష్టాటికిం గొల్చెద
న్నోహదిస్త తిషిధదోమగుణసమ్మూర్ఘానిరాసక్రియా
సాహిత్యస్త తిపన్నచిద్ర సరురీసంబంధకృత్సానసు
“స్సాహిత్యీరమృతా సతా” మితి వచనంపాదితశ్రీ యతు
స్సాహిత్యాంబుధిపారగు న్నకలశాస్త్రజ్ఞాన్లురు న్నాధపుక.
- గీ. ఎవ్వనియశంబుజగ మెల్ల నెనసిచుట్టు, కొండయవ్వలితమమెల్లగొదవపఱుప
సల్పమాధేయమనిపల్కదధిక భూష, యతనికొనరింతునతిమాధవార్యమణికి
- గీ. ఏకదినమేళనంబూను నెపుడుఁబూర్వ, పక్షలాలితిగొను గళల్పదియునాఱు
దాల్చుకళి సప్త సుతచతుర్దిశకలైక, హరి బ్రార్థితమాధవయజ్ఞచంద్రు-
- క. కవివాక్పతు లై యెవ్వని, సవిధస్థితు లైనపురుషసత్తము లెల్లం
గవివాక్పతులం గేరుదు, రపురా నుతియింతు సతని నస్తత్స్వామి.
- ఉ. నైదుషి లేకయే కవిత వచ్చె నటంచు వచించువారల
గా దనఁగూడ దెట్లనినఁ గాకవిపల్కెడు శాస్త్రవాగ్విసం
వాదిదురుక్తుల నివనఁగఁ బండితహాళికి మోముదామరం
బ్రోదిగ సప్తదేనియలు పుట్టును రూపక మంగితం గొనక.
- గీ. దుష్టకవిత నిషేధించు దొరలసభలఁ, గలుగు సత్కవివరులకు ఘనయశంబు
తద్యశంబునకరయంగ దాతయగుటఁ, బండితామాన్యసకునేని ప్రణతితగడె.

వ. అని యిష్టదేవతానమస్కృతియు సనాతనాధునాతన సత్కవీంద్రగురుచంద్రపురస్కృతియుఁ గుకవితిరస్కృతియు నొనరించి నే నొక్కబంధురప్రబంధనిబంధనాయత్త చిత్తుండ నగుచు, నిష్ప జ్ఞానర్పణబూనిన సకలసద్గుణాలంకారసంపన్నం బగునిక్కావ్యకన్యారత్నంబునకుం దగిన నాయకరత్నం బఖిలదేవతాశిరోరత్నం బగు శ్రీరామభద్రుం డగు నని పురాతనకృతగుక్యతజనితమహాభాగ్యాతిశయంబువలనఁ దెలిసినవాఁడ నగుచు నప్రమేయప్రభావుం డగు నమృహానుభావునకు షష్ట్యంతంబు లగు పద్యంబులు విన్నవించెద.

క. వీరాదివీరునకు నని, వాఠితనదైర్యశౌర్యవచ్చుత్రుచమూ

మారణకారణదారుణ, భూరిబలోద్రగునకును బుషితోగ్రునకుఁ.

క. మిత్రాన్వవాయనలినీ, మిత్రునకుఁ గటాక్షితాత్మమిత్రునకు ధుతా

మిత్రునకు వృత్రశత్రుజ, మిత్రతనూజాతశత్రుమిత్రాఖ్యునకుఁ.

క. మాయాగృహీతమానుష, కామునకుం గుశికతనయకర్తృకయాగా

పాయపరపరహితాకుచ, వైయర్థ్యవితానకీర్తివరదాయునకుఁ.

క. రామునకు నింద్రనీల, శ్యామునకు నరాతిసోమసంవాతఘన

స్తాపసమీరున కత్యభి, రామగుణారామునకును రఘురామునకుఁ.

క. దుగదచ్చితెక్క కిక్కగు, మొగములరాకాపితేనిముద్దుంజెలిమే

ల్నిగనిగలుమిగులు మొగమున, సాగసులనగువగునిల్పసాగయనిదొరకుఁ

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధ్యర్థంబుగా లీలారాజన్యసార్వభౌముం డగుచు

రామరూపంబునఁ బ్రకాశమానుం డగు నద్దేవతా సార్వభౌమునకు సంకి

తంబుగా నొనరింపఁ బూనినకాళిందీకన్యాపరిణయం బను మహాప్రబంధం

బునకుఁ గథావిధం బెట్టి దగు నట్టివిధం బభివర్ణించెద.

—: కథాప్రారంభము :—

సీ. నవనవస్మిన్వైభవహేమగర్భ మై సత్యలోకంబుతో సరసమాడు

నార్యాంగనామనోహరనీలకంఠ మై కైలాసనగరివైఖరి వహించు

సంతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యుదారమై వైకుంఠపురముతో వన్నెకెక్కు

సురుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయంబుసొంపుఁ గొంచు

సరససాభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుగూడివర్ణిల్ల నమరియుండు

సతతసేవాగతాప్తదిక్ష్వామిపాలి, కాపురం బైనయలద్యౌరకాపురంబు.

- క. ద్వారవతిపదము ప్రశ, స్త్రాపూథ*మతంబుగాంచు నది సర్వమహా
దాకసురాసురమానవ, పారము లేవేళ నర్థివసయించుటచే.
- చ. పగడపుదారబంధములుఁ బచ్చలచూరులుఁ బద్మరాగపు
జగతులు వజ్రవప్రములు నానలఁదేతిన కెంపుఁగంబము
త్నెగఁజెడు నీలవేదికలు నిగ్గులుదేతెడు రత్నవాటిక
ల్సాగనువహింప నప్పరము శోభిలుఁ బట్టణరాజరాజమై.
- మ. ధర నప్పట్టణరాజ మంబరగతాత్మచ్ఛాయ నానాకముం
బరఁగం దోయధిసీటఁ దోచుప్రతిబింబస్ఫూర్తి నభాగిరా
ట్పురముంగ్రమ్మి త్రివిక్రమత్వమున నొప్పున్ సాంప్రతంబేకదా
హరి యందుండుఁగదా త్రివిక్రమసమాఖ్యం బ్రీతచేతస్ఫుండై.
- ఉ. మేలిమిరత్నదీధితుల మిన్నలు ముట్టెడు గోపురాధి నే
వేళఁ జరించుతమ్మునికి వేడుక నప్పరలక్ష్మి రక్షగా
నీలపురేఖఁగట్టె నది నేడును గానఁగవచ్చు దానినే
చాలనిబుద్ధి లోకము శశం బని పల్కును జందమామలో.
- గీ. వజ్రులునప్పురి బలితంపు వాణిపరిఖ, రత్నగర్భాదిశబ్దము ల్రాజలంగ
నబ్ధిమేఖల గాతున్న ననువుగాద, టంచుఁ దద్యావణంబు భరించె ననఁగ.
- క. అతిరుచిరచంద్రకాంత, ద్యుతియై కవియుతము విబుధతోపాకరమై
హితసకలవస్తునికరో, ర్జితమై పురి కల్పవల్లిచెలుపు వహించెన్.
- గీ. ప్రచురరోచిస్సమాలీఢ బాడబంబు, భూరినవరత్నరాశిసంపూరితంబు
హరినివాసంబు చిత్రసత్త్వాశ్రయంబు, నగుచునప్పరిజలరాశినగుచునుండు
- మ. రతికాంతాంతవిభూతి సంతతతనుప్రాంతోపగూహక్రియా
రతికాంతం బయి శేఖరామరధుసీరమ్యాంబుసమైద మై
ప్రత్యక్షైశ్వర్యవృషాంక మై నటన దీప్యన్నీలకంఠంబు నై
శీప్రతిలేకొప్పు శివస్వరూపవిభవప్రాప్తిం బురం బెప్పుడున్.
- క. సకలాలంకృత యయ్యుం, బ్రకటవిశేషాక్తి విబుధరంజన మగు హం
సకరుచిర పదంబై, యకలంకస్ఫూర్తి మీఱు నప్పరి జగతిన్.
- మ. ప్రకాశదార్యవిశేషకాంతి సమతార్థవ్యక్తి సౌశబ్దరూ
పకసారాధికచిత్రచిత్రలిపిసంబంధంబు శ్రీకృష్ణనా

* మతుండుగాంచునదే-మా. † వసియించుటయే. మా. శీఘ్రచేరావ్య-మా.

- యక వైశిష్ట్యనితాంతభాసురమునై యష్టట్టణం బొప్పఁ దా
నకలంకుల్ (ముదము)ండ సత్కవిలఁ గావ్యంబుంబలెం జూడఁగఁ.
- క. హరిదశ్యుడు తనయరధము, సరణి పురీసాధములను సంకటపడుట
స్వర వమర నొంటిగుట్టుము, నరదమునకు నేకచక్ర మమరించికొనెఁ
- ఉ. పచ్చలగో(పురంబు) జగి పచ్చిక యందుఁ దలంచి వచ్చు లో
మచ్చికజొకఁ బట్ట వడి మై శశి యూఁకువసేయఁ జంద్రుమై
నిచ్చలు జాటు నయ్యవృత్తి మించుక సోక సచేతనాకృతుల్
పొచ్చిన వైడిబొమ్మలకు నితులకు (ననరావు భేదము)ల్.
- సీ. గోపురోపరిభేలకోకస్తనులగొప్పవిష్ణుకప్పమిటారికొప్ప లబ్బు
రంపు మబ్బు లటంచు రమణుల నునుమేనుడీఁగెలు గ్రొమ్మిఁచుఁదీఁగెలనుచుఁ
గరికరము క్తగంగాజలశీకరాసాత లనుచుఁ
దదుదారతరబృంహితంబులు బలుగర్జితంబు లంచుఁ దలంచి యంబుధరము
లలనలునస్సాధికారమన్యులకునిచ్చె, విచ్చెమాగ చ్చులనిమది నొచ్చి నొచ్చి
వర్షగర్జితమిషము ములుక, వఱలుమేడలక్రిందలనొఱలుచుండు.
- చ. సురతరు లంతికస్థలులఁ జొప్పడ నందలి దివ్యభూషలా
తరుణ లొకప్ప డొక్కటియుఁ దాల్పఁగఁ జూడ రలక్ష్య మాటచే
సురుచిరభూష లొల్ల మటు చూచుచు మ్ర నై నయ
త్తరువులపుష్పము ల్లానరు తద్దయు వాడినవంచు నచ్చటఁ.
- ఉ. మేడలయందు నిచ్చలు భ్రమించుకలాపులు డాయఁ జూచి య
య్యేడుగుతాలతేరియురగేశ్వరరళ్ళలు వాఱ వాని వె
న్నాడఁగఁ గుంటిసారధికి నబ్బమి వే పయనంబు సాగమిం
దోడనె తానె పోయి వడిఁ దోయజబంధుఁడు వట్టు రళ్ళలఁ.
- చ. పడమటివెట్టకు స్వేటచి భామలు సోరణగండ్లు మూయ న
క్కడ గతి నిల్వఁ గాక వడిఁ గ్రమ్మనఁ బొనిడఁ బోవుచుండఁగా
గడుఁ గనిపించె మందగతి ఘర్షణరీచికి గ్రీష్మవేళ న
జ్జడత చిరార్జితం బగుట సంగతే మయ్యెడు నిష్ప డేనియుఁ.
- చ. పురిగరుడా శ్వసాధరుచిపుంజము ఘాసమటంచు నెంచి లో
హరిణము చొకభింప శశి యాత్మమనోహరవచ్చపంకజ
స్ఫురదుపమానవృత్తి గొనఁ జూడఁగఁ జాలక కజ్జలంబుచేఁ
దరుణులు కప్పొనర్చి రది తప్పక చందురునందు *నుండఁగఁ.

ప్రథమాశ్వాసము.

- క. బాలికలు బాగుమాడెను, వేళల సాధములయందు పెళికిడు పాకిన్
 లీలఁ గితురిండు రవ్వట, వేలిమిబుగ్గచిబొమ్మమెలఁకువ గొనుదున్.
- క. అచ్చటి మదిరాక్షసుల నై, అచ్చరికన్యకలు నాట లాడఁగ భేరం
 విచ్చ, గవనయ్యె బాపటి, కచ్చులఁగను తెప్పచాలు లండమి గొనుటన్,
- చ. అనుదిన మియనసలమోహార్థమచివరితీరిమిద్రవం
 జనితపార్విద్యమాకులత సాధగవాక్తముఖ ప్రచారవృ
 త్త్యనగతభేదము ల్పడల నంబుముహూపుఁడు దక్షిణోత్తరా
 యణములఁ జూయె గాని నిపు డివ్వియె యారని కిష్టతూర్గముల్.
- ఉ. మానితదివ్యార్థి గణమండిత సాధతలంబుల నుఖా
 సీతత మండు నెచ్చెలుల సిబ్బెపుగుబ్బలు దాయనత్పల
 వ్యానతకల్ప శాఖల ఫలవళిఁ దున్నుదు రంచితస్థర
 తీనపయోధరస్రతిమఁ దేఁగరాఁ గడు నీనుచే బలెన్.
- ఉ. నెన్నెలకప్పలాడునెడ వేలుపుటించులు దీము నెల్పుచే
 గొన్నయనర్థ రత్నములు గోరికి మీఱఁగ నీకు మేడపై
 నన్నవయోజగంధులకు, నొప్పగ వీరు జయించి వారిచే
 గెన్నయనర్థ రత్నములు గల్గింపొట గ్రహంప రేమియున్.
- చ. కడుమిల్లారు సాధములఁ గంజదళాక్షులఁ గూడి యాగుని
 న్మడఁ గలనామ్మ గల్గినుచు మెచ్చునుఁ గోరికి దేవికామిను
 ల్నుడువఁగలేరు వారిమది మాల్యూను కోరిక దీల ధూమణం
 విడక మెలంగు నెచ్చెలువ యెవఁగ నొక్కతయేని లే దటన్.
- క. అన్నగరిలోని వజరపు, మిన్నా సాధములు దాసి మింటం జనుచుం
 గ్రొన్నెతద్రుచు లెనయుచు, బున్నమనాఁ డంటికొన్న పోడిమి గనియెన్.
- చ. మృగమదగ్రతింబు గొను నేలుమొగంబుల తేట చూడఁగా
 ప్రిగధరదర్పణంబు గని మీనవిలోన లెల్ల దుబ్బిత
 న్మొగములు గానరామి మది మోహిను నీనున నీకళంకిచే
 నగు నీలు లర్థబోధ యని యద్దము చూతురు వేడ్క మీఱఁగన్.
- క. పిన్నిలమోక కగుఁ బులిగో, రప్పన్న యటంచు మెచ్చు చంబుజపాణుల్
 త్రొన్నెలఁ బ్బుచు మార్దవ, మన్నను లేదిమోచు విడువ వీరుగు న్నెలయున్
- చ. అరచలిగ్గు మానుదురు లండము గాంచునో కావలేకొళి
 యారయద నుంచు నెప్పుదురు లండముమీఱఁగ నందు నిల్చుచు

- దళములు నొచ్చి ఫలములు దాఁ గటికంచు విడంగఁ బోవునా
యర నెల శిశ్నగ్రీమదము నంటినమేను గృతార్థతం గెనన్.
- మ. తరుణీమంజులలోచనాంచలమిలత్తారశ్యలాలిత్యముల్
గర మబ్రంబుగఁ జూచి సిగ్గుపడుచుం గన్ను ల్బుడుంగ వస్త్రధా
కనులో జింక చలించకున్దిఁ గవియె న్గాకున్న సౌభాగ్రవి
స్ఫురదుచ్చావచసింహపుట్రకల పెంపుల్బూచి కాలూఁడునే.
- చ. బసములు శూన్యముల్ శశివిపాదముఁ బోల్తురు కల్మి లేమియుం
గననకు నంచు హస్తకటకంబుల వచ్చులడాలు ఘోరముం
చనువుగ మూకుకొంచు వివతానన మౌ శశిగో శశంబుఁ జే
ననగొననంటి చూతురు మనంబునఁ గౌతుక మొప్పఁ గన్నియల్.
- క. జలహక్తులు ముఖరాగం. బుల హా త్పల్లం గరంగఁ బూసంగ వాళో
పలమాత్రముఁ గరఁగించిత, నెల వాకియె చుట్టిపర నీవశములనన్.
- క. పురిగోపురసైమాంబుజ, పరిరక్షణసేయు దేవపతికిరెనలనన్
హరిమధ్యామధ్యంబులు, హరివిభ్రమ మొదవఁజేయు ననుదిన మచటన్.
- గీ. గంధనతిపంకవతి యన గగనగంగ, గుఱముదోమంబువంతిగాఁగూడుకొనియె
సౌధకోక స్తనీననున్నానగళిత, దివ్యచందనపంకం బుద్బీర్ణమగుట.
- చ. పసము నొందునేటఁ బునకాంతిలు సంతన మొప్పఁ గ్రుంకఁగా
మొగములు వింతతమ్ము లని మూర్ఖున మూఁగును దేటిగుంపు లిం
పగు నదిలోని హైనుజలజావళి రోయుచుఁ జారునాసిక
నస్సిగనులఁపకఁబు లని మ్రుక్కుచు మూర్ఖునలేవు భీతిచేన్
- క. పురిసౌధచిత్రాత్మి. స్ఫురదమిత విభావనంబ పుషితము లగుచుం
గరము లిరవొందె గావున, హరిదశ్యుడు చిత్రభానుఁ డనఁగా బరఁగెన్.
- చ. గురుతరగారుడాశ్మకృతకట్టినుభూముల గొండ్లిసేయున
స్త్రుమలరవ్యగానము మునంబున వించుఁ జలించకుండఁగా
కనుజె పయోషగాంధవరథాచుశ్చక్రచుతిరశ్యు లెల్ల న
వర్తమణిజాలదర్శనము వాటిల గాటపుభీతిఁ బోవుటన్.
- గీ. అరు హహాపద్మపద్మశంఖాదివిధులు, కొలఁకు లిరవొంద నీరముకుందవిధులు
సౌధముఁగొందవిధులనుజారుపనులు, వరః క్రియనంగఁ బురమంతనఁజలుచుండు.

- చ. తరుణీంత్న మనోజ్ఞకంఠవవరత్న స్ఫారహారంబు ల
చృరువుంబి కైరవించికయ్యముల విచ్చిన్నంబుగా జాటు న
వ్వరరత్నంబులు శోధనీముఖముచే బ్రాభాతవేళం జెలర
శరధిం జూగ మాత్మరత్ననిధియ స్సంజ్ఞ గను న్వాల్చియున్.
- చ. చెలువలు మేడిలో జెలిమిచే విడుసామ్ము భరించి వేల్పురా
చెలువలు చిత్తరంపడుచు జెల్గుసా మ్మది వేడఁబోయిన
స్వలనెఁజాతఁ గొప్పకము వేలుపుగిడ్డియు మోము మోడ్చె గే
నలము ఫలస్వభావమున వర్తిత నిర్జరలోకరత్నమున్.
- శా. కేళీభాధరము వ్విరాజలుఁ బరిం గేలీవిలోలాంగనా
పాలీచాదుతమాపరీమళమితాభః ప్రపూరాపగా
నాళికాక్షులఁ గాంచి తోయినిధిః స్పవ్యసమోదంబుగా
హరిం బెండ్లి యొనర్చి పూర్వసహస్రవంబు స్రుక్కించుచున్.
- క. ద్వావికచుట్టు మెలంగెను, చాచువిశేషముఁ దగదనదరజాహో
దానదులంబుఁ దోయినిధి, కోరికతోఁ గ్రొత్త పెండ్లికొడుకై యులరెన్.
- క. అరు దిండుచుఁ బుండుండము, నిరతంబును నిన్ని మేషః క్షుద్రములై
పరఁగెనుకన్నులఁ జూడఁగ, సుగలు విమేషంబు నిద్రనాగయగు దానన్.
- లయగ్రాహి. ఇందుమణివేడికలయఁ దొనరి యిందుముఖు
లందమగుగానముల నిందుముఖు లెల్లం
బొందుగఁ గరంగనట సుందరపుమోముజిగి
చందములు చూచుకొని చందుకునియొగి
చందమగుపొందికలు చెందినవో శేవో కనుఁ
గొందమని చూచి బెళుకందము కంటం
జెందదిది జింకసరి సందడిక నిందుడని
సుందరులు గేలిగయికొందురొగిపేటన్.
- క. అక్కఱియైన సరియే, యర్థినదాన్యులకు నవ్వరాగ్రణి నగ్గం
బులు వేడినయవ్వాడె, యురులఁ జేయుదురు వారి న్నతిచిత్రముగన్
- చ. తిలవగ నిర్ధివాచకపదంబుల గొణత గాంచె దాతలం
బలుకువదంబులొప్ప మముఁ బల్కెడిశబ్దములందు గొణత
స్నేఁగు నటన్న మేము మదిమెత్తుమె వ్యత్యయ మైనగాక యం
చలకుదు రందు దాతృముఖు లద్భుతవస్తువిత్తీర్ణసంపదన్

క. అతులప్రసాదగంధీ, రత లక్ష్మవృక్ష మధురరసముల రసవా
క్తతులనంగ సరసులొప్పి, స్వతంత్రము సరసులకు మనము సరసతనలరన్.

శా. సాయంకాలనటస్పహానటజటాసంగంబుచే నావిల
ప్రాయంబై జగి మానుగంగ యట సావధాన్యనాథు ల్గన
స్నేయంజిత మిగుర్పడ తల్పరసి యామి స్నేహితున్నా సిత
చ్చాయామేయఖగంబు లప్పురిసరస్సంవాసముల్. గైకొనున్.

ఉ. మేడల గాయను ల్కిగుల మెచ్చుగ గానము సేయఁ దచ్చుతి
స్వేదుకనుండు హాహుకయివీడని వీణియదండ మచ్చాడి
కూడిప్రవాళవత్స మదిగోలె ఘటిల్లఁ బ్రవాళసంజ్ఞ యా
జాడనే దండమాత్రమున సంధిలె నెన్నఁ నదాఖ్యయే భువి.

సీ గౌతమముఃభావశలనచే నొకవేళ నొకతటి కణచరానూనమహిమ
నురగేంద్రవృత్తిచే నొకమాటు నొకతేవఁ గపిలవాచంయ మోత్కట భూతి
వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైవినిప్రకటవృత్తి
వల్మీకసంభవవ్యాపృతి నొకయెడ నొకచాలె భరితివాక్కుక్రిమహిమఁ
బ్రొద్దువుచ్చును యువజనమోద మమఁ, మేటియన్వీటి మేడల మేలురత్న
పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగక, గణశమించినశుక శారీకాగణములు

చ అతిమధురంబు తా ఫలము లబ్ధియఁ బువ్వులులేమి దుర్యశం
బతిఘనమంచు సర్వకుసుమాస్పదతం గనె నన్నమాడ్కి మా
రుతగణిఁ జైకివచ్చిన తేజిప్రసవంబుల రాజిలు స్వర
స్వశు లగువృక్షము ల్పురిముపజల నొప్పువనాళినెప్పుడున్.

సీ. కాళికనుందారఘనతమైరానతభూషితం బయిసురపురముమాడ్కి
మాధవీపున్నాగమహానీయగూపమై ఫణిరాజశాయిపట్టణమారీతి
స్థితమహైమవతీకుమారికళివాస్వనివహించుఁ గైలాసపదముకరిణిఁ
బ్రచుఁ ప్రతాపనపంకజాసనసదాంబుమై సత్యలోకరంబువగిది
నెలయు నప్పురిలోపల వేలకొలఁదీ. యలసవవమాణకంపితచిలసదగమ
కనుమచిసరవిఁస్సరతక్కునుమరిసత, రంగిణీపుష్పవార్ధినీరములు ననులు

సీ కుగావృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణినిగ్రంథంబు పటిమగాంచి
నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణమామ నక్షరపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యపూర్వధర్మప్రకాశమై జైమినివ్యాఖ్యతీర్చాయః బూని
సద్వీక్షణశాస్త్రీణానమ్మాదహేతునై వ్యాసపాదార్థభి వన్నై కేక్కి-
కవిః వరసఫలకమై ఘటితమత్త. శిఖిమధునతపిలసిరిస్థితమగుచు
నసమకవిరాజకావ్యంబుఁ నుకరించి చూడ నింపొందునచియ్యాగ్రీడనములు

క. అమితధ్వబిదైర్ఘియై, గ్రహహీనత్వాదిదోష (రిహిత)ము వని కా
వ్యమనగఁ బరిగె నసిద్ధో, సమతి విసంధితయు గుణభవరఁగె నరిదిగన్
సీ. బహువిధాలంక్రియాపదనిజాకారమై యుపమోపమఁ జూచు నొప్పుగాంచి
కవితల్లజప్రాధి కవినోక్తి ధున్వయై యతిశయోక్తి విలాస మాదగించి
యుత్తరోత్తమసూక్ష్మత్వలలితమై నాభూషాగీరి చోళించి
యనుపమఫలమనోహరభావమగు చనన్వయభూషణంబు గర్వమునహించి
తనకు నుద్యానవివీకకదంబంబు, శాఖశాఖాశిఖా హతి జగ్గరిత
శాంకతనుగళదమృతధాగాకృతప్ర, వాహపూరితపితౌలవాలకంబు

సీ. కేళీరతిక మారికాళీకృతివిలారపాళీనుచిరకుంజభానురములు
నంగీకృతిస్వానంగీతమత్త సారింగీయుతనరోవిరాజితములు
నానామణిప్రభామాలాభనణి పదాధీనామితాద్రి సమ్మోదితములు
గంగాఁదీక్షిత్రి భంగానుగత మహాభంగాపనానలీసంగతములు
నునుచిరామరభూరుహనుమవిగచిత, గల్పితవిరాగసూసతీకరవయోజ
లగ్న (శాశివ హీరహాగ్ర) గమనములు, నీవిజ్ఞానోదయనటి లీలాననములు.

సీ. మత్తనయూర సన్నత్తకోకిల హంసపదభృంగ విలసిల్లి భాజితంబు
హరిశీరోత్సాహ కుంఠితుశస్థిత ముత్పలమాలికాయోజితంబు
బంధురజాతి చంపకమాలికాపేత మురుముణిగణనికనోర్జితంబు
జలధరమాలికా చారుమృతేభవిక్రీడితింధన స. కీలితంబు
మంజుల సుంధి మానేసి రింజితంబు, నసమశాన్దాలవిక్రీడి తాంచితంబు
లలితిసునుగుచ్చ సరిమళరాజితంబు, సుకవికవనంబు నా బుని సౌబగుణాంచు

సీ. పలురోపకృతకేతపాక తాడనములు బహుళోపార్జితపాదహతులు
దోర్వల్లరికృతాఖర్వవేల్లనములు కందుకారచిత్రసంఘట్టనములు
నక్షోజగికల్పిశ్లోభణంబులు నక్షీణానఖరిదంతతృతములు
గాటంపు గండప పేటపాతనములు కచచయూంబరనమాకర్షణములు
బంధరిధములు మణితనిస్సానభిదలు, భాగవిపరీతగతులును బ్రబలియుండు
దత్త్యంబున నిక్షుణోద. డడిండ, ధారికదనావసరముల దంతులు.

- క. సరసధ్వనులు పొంగిగంగ, వరగుణవిల్పిత్తిగా నవారణ బాటెం
బరిమలితభూషణంబులు, సురతనిబంధనములందుఁ జోద్యమగుఁబురిన్
- చ. సురుచిరచిత్రబంధములు శోభిల వాచ్యవిశేషనైఖరు
ల్లరముఁ బ్రకాశమంద రసకారనహాని నిదానదోషము
ల్పగుఁగుట మానగా నవనవస్సుటచారురసధ్వను ల్పరి
స్ఫురణవహింపఁగా మిగులఁ జోద్యము లయ్యెఁరతిప్రబంధముల్.
- క. చోరాభావమునో వ్యభి, చారితి పురి నడల రతులసాత్త్వికభావం
జారాజధాని నైకొను, నారూఢస్ఫూర్తి దనర వ్యభిచారిగతిన్.
- క. అమితరసము సంలక్ష్మ్య, క్రమచేష్టలఁ దనరె వస్త్రలంకృతు లితర
క్రమతగయికొనియె నప్పరి, కమలాక్షుల కనుగుమదకదనములందున్.
- చ. మఱియు నప్పరీమతల్లిక రత్నాకరఁబుఁబోలె ననంతసత్త్వశ్రేయం బై
రిత్తు సానుసానుమంతంబుకైవడి ననేక దేవతాఘోషం బై కైలాసగళరాధ
రంబుమాడ్కి రాజకుమారక వినియాక విరాజితంబై తుహినమహీధం
బులీల సర్వమంగళోత్పత్తినిలయంబై యదయాచలంబుతేఁగ గళాధిపూ
ర్వమహాదయకారణం బై లోకాలోకనగేంద్రంబుపోలిక నిజాంతర్ని
ష్ఠద్రవ్యసాకల్యంబై సుధర్మాప్రదేశంబుకేవ సధర్మిని వాక్పదిసురపతిపితా
పతి సమధిష్ఠితంబై పద్మజవాక్పానంబు పోల్చి వేదాంత నిరంజన పారా
యణపరాయణ సరిస్పతీధరసమాక్రాంతం బై జాజోదరు నివాసంబుపనఁ
గమలాలయానంత శకుంతరాజ వివ్వక్సేవాధిరామం బై కుబేకధరనరా
జంబునోడ మహాపద్మాదిసంఖ్యావిషయనవరత్ననిధితా ప్రథితం బై మాన
ససరోవరంబుగది రాజహంససంకులంబై ధరావలయంబుపాలుపున జల
ధివరివేష్టితం బై రాకాచద్రవించుబుచ్చాయ నకలకలతామనోహరం బై
రత్నోనైరివక్షః స్థలంబువడుపున వైజయంతీ దనమాలికారమాలంకృతం బై
రివిబింబంబు నడుపుఁ గమలాసంకోచకర నిజోదయం బై తారామండ
లంబుభాతి విష్ణుపదపదంబై సత్పురుషుహృదయంబుతీపి బంశలేశస్వర్ణా
నభిజ్ఞతావిశదంబై మహాదారచిత్తంబుభంగి విత్తక్షయజ్ఞానరహితం బై
రసాతలంబు నైఖరి బలిపురుషనికేతనంబై దామోదరుమదరంబుగతి నశే
షవర్ణపరిపూర్ణంబై గౌరీరమణుకొల్పికూటంబుతేట ధవాధిపవృషభశ
ధరధరాపాలక సముపసేవితం బై పాకేశనగరిచాక్షున రామచంద్ర సంబంధ

బంధుర రాజసదవంబై గంగాప్రవాహంబు పరిభవంబునఁ ద్రితోక్షీప్రసిద్ధగో
చరంబై శ్రీమద్రామాయణంబునలి సప్త కాండవర్ణంతవ్యప్రగోవిలాసం
బై మహాభారతమునన్నియ బహుసువర్వప్రతిపాదిత కథాప్రసంగం బై
భాగవతంబుసాంపున విపులస్కంధానుసంధానితంబై యాద్యప్రకృతివ్యా
కరణంబుసాగసున చుత్తమాదిపురుషవిఖ్యాతంబై ప్రకృతివ్యాకరణంబుర
హి నద్విర్వచనంబై వికృతివ్యాకరణంబునహి నసూర్యరూపంబై యుత్త
మకావ్యంబుచెన్నునఁ జనుతా-రివ్యంజనంబై మహా* నాటకంబు దొరసున
నతిమనోహరాంకంబై దండనీతిఖ్యాతి సరాజలక్షణంబై గ్రహశాస్త్రంబు
నందంబునఁబ్రత్యక్షీకృతాదృష్టవదాథంబై రతిప్రబంధంబు తెలివిగణాహృద
యంగమంబై సాంఖ్యంబుసాటిఁ బ్రధానప్రశస్తివిస్తీర్ణంబై యోగతంత్రంబు
సరి సమాధ్యసభా వారణంబై ఛందంబుచుదంబున లనద్వైతలక్ష
ణంబై పాతంజలంబు నీచున నఖిలశబ్దాకరం బై విగమంబుజోడున సత్య
నచప్రచురంబై గీతశాస్త్రంబుపొందిక నకలంక కాంతపురుషరాగానుబం
ధం బై భరణిధర్మకచక్రంబు ననుగృహీతిసర్వగనవిష్పత్తికంబై యాయు
ర్వేదంబుమొన సర్వధాను సిధానంబై యాస్త్విక్షకిచామ్యునఁ బ్రకాశిత
సిఖలవిదాధిస్వరూపం బై పూర్వశాస్త్రంబురాఁ విభక్తాంగిక ప్రధానకా
వ్యంబై యుత్తరమీమాంసజాడ సానోపాసనాదు బై బ్రహ్మంబుతీరున న
వాఙ్మానసగోచరంబై సవర్ణం బయు సవర్ణం బై యపరభాగం బయు
సపరభాగంబై యనీవచారం బయు సనీతిప్రచారంబై యదృష్టచరం
బయు నదృష్టచరంబై యశుశిపూర్వంబయు సశుశిపూర్వం బై యబ
లాభిరానుం బయు సబలాభిరానుంబై యాశ్చర్యంబులకు నానాసం బై
యానందంబులకు నాటపట్టె యుపభిజ్ఞులకు నవేద్యం బై యాదారంబులకు
నాశ్వునం బై యభిజ్ఞులకు నతిసుకంబై యాదులకు నధికశతగ్రంథంబై యగు
ణంబులకు నతిదూరం బై వెలయుచుండు.

- సీ. వాచించిరా సృష్టి కాదట ప్రతిసృష్టిపరఁగించి కెల్లు రాబ్రహ్మనైన
వెఱుపించిరా జగద్విఖ్యాతి నెఱకాలఁ గన్నుఁ జూపుదును ముక్కంటికైన
మెచ్చిరా సంపద లిచ్చి సంరక్షించు బలిమీయంగలకు శ్రీపతికి నైన
నలిగిరా వేల్మిడి నానాశనంబుగాఁ ద్రావిపుత్రుడు జలరాశి నైన

- సకల వేదపురాణశాస్త్రములకలిమి, వేయినోళ్లనుగొనియాడుచులమహిమ
సత్యనిత్యసదాచారసద్గుణములు, వెలయుచుండుదు రెప్పురి విచక్షణులు,
నీ, జలజాతమాతి యై వెలఁగుచుండీయుఁ దాను జలజాతసత్త్వంబు సమ్మతించె
నను మనసారగా గనిమాహాతి నింటిగఱిఁజేసె
దోహతత్వంబుఁ దొలఁగఁతుండఁగఁజేసి ద్విజచక్రముల ధీఁజెరఁయఁజేసె
జలన మండఁగనీక సతతంబుఁ దలవాకిటను నెన్ను నెలువఁ గట్టవీయఁచేసె
ననుచువిధిపింద గావించియఁచుటవాసి, పలుకుఁటలకలకొలికి యింపొలుకఁదమదు
చెలుపునెమ్మొమునమ్ములఁజేసెలువఁ బెంపుకాంతురు పృథ్వీలింపు లచట.
- క. చతురాననచతురానన, సతతాధిగతాధికప్రకస్తనువివ్వల్
చతురైకనిజముఖంబున, నతులస్థితి నలవరింతు రచ్చటివిప్రుల్.
- గీ. అప్పురంబులోన నలరాదు నొకభూమి, దేవునేని గవ్వఁ దెలివికాసి
నఖలదర్శన నాగతుకర్తృసం, దర్శనానుభూతి దప్పకుండు.
- ఉ. ఆనతశత్రువాహిను లహర్వతితేజులు సంగరక్రియా
నూనచుహావతాపులు మనోభవరూపవిలాసవిగ్రహు
ల్దాసుగుణాభిరాములు సదా మతిమంతులు ధీరు లుత్తమ
జ్ఞానులు సత్యవాదు లవిష్ణులు తిత్పరిరాకుమారకుల్.
- నీ. పసులకాఁవరితోడ బలుపొందు గైకొన్న యొకనరుచేతులయోపి కెంత
విషమృత్యులయొద్ద విలువివ్వగైకొన్న సరశురాముని నాహుబల మదేత
కుశలవనిజయంబు గొన బల్కిదాలక వెనుకఁద్రొక్కి నరామువీర్యమెంత
నెలుపుగన్నులు పడి యల నిల్వలేనిసేనల నేలు గుహుబల్మికలిమి యెంత
యనుచు నెలువంటి వీరుని నొర యనుచు
మెచ్చుకొనుమాటఁ బూంతు ముచ్చటైన
హర్యవార్యసమానుర్యకౌశ్య లగుచు
సూర్యసోమాన్వయులు రాజవయ్య లచట
- ఉ. మానతాహాలిగొక్తియును మానలవృత్తియు గోపకర్తృముం
బూంసవార లప్పురికి ముఖ్యులు గావునఁ దాను నట్లు స
న్యానితహాలిక ప్రకటమానలగోపకవృత్తిసంపదల్
గా ననుకొంది నైత్యులు వికాసతి నుండుచు గప్పురంబునన్.

చ. అరయగఁ గామితం బొకటి యెసను గానక యూచికథ వై
బరగెడు నాదిభిక్షకుని బంధువు నేడఁడు గాన లుగ్ధతా
మన సలకావతిం గుమతిభావముఁ జెందును మమ్ము నందఱు
చురుతరవధితాళుజనోదయు లొందు నైస్సృ లక్ష్మణి.

సీ. నగరాజునైన బన్నగరాజునైన నుద్ధైర్యవాక్ష్పటిమలుఁ డామఁగలరు
రుద్రుని నైన నముద్రుని నైనను శౌర్యగాంభీర్యాన్నిఁ జయఁగలరు
ఇంద్రుతో నైన నుపేంద్రుతో నైనను భోగభాగ్యస్సూక్తి బోరఁగలరు
అజునితో నైనఁ జిత్తజునితో నైనను నిర్మాణరూపము లైఁజయఁగలరు
ఘనులు నిర్వృక్రవిక్రమక్రమమదారి, చక్రచక్రక్రియావక్ర జయపరాక్ర
మక్రియాముద్రనిర్విద్రమద్రయపలు, సూక్ష్మలక్ష్మణి గలరు విశుద్ధమతులు.

ఉ. ఏలులమిన్న నయ్యమున నేరున భేదన మాచరించెదా
నేరున దున్ని భూమి ఫలియింపఁగఁ జేయఁగ నీ పాణిము
న్నేరఁ డటఁడుఁ గేతికొని నేర్పలరఁ గృషిచేసి ధాన్యము
తైరకు మించఁగా ధర ఫలింప నొనర్తును సూక్ష్మ లక్ష్మణి.

క. బ్రహ్మపదజనన మొనరుచు, బ్రహ్మనిరూపకపురాణవరత మెలఁగుచున్
బ్రహ్మరాస్తతి నెడనియు, బ్రహ్మరాస్తతి ఘటిల్లఁ బరఁగిరి సూక్ష్మల్.

క. మాతోఁ బుట్టిన గంగయు, భ్యాతిక జనములకు ముక్తిగలిగించెను మా
చేతన భుక్తియుఁ గలదని, ప్రీతి జెలఁగుదురు దత్తవంగల సూక్ష్మల్.

మ. సిరి విద్యుల్లత చుచలత్వ ముడిగొ జెన్నారె నేవేళు
గర మింద్రోపలనిలకాంతులు నిరూకారంబునన్ మా(కునీ)
కరణి గావలె నంచుఁ గృష్ణఘనముం గాక్షిణి నేమిచు న
బుర్రపుంగారుఘనంబులో యనఁగ నొప్పు న్నీట మస్తేభముల్.

చ. జగములు రెంట విష్ణుపదనంగతి గాంచె నిజాధినాథుతో
గగనమువాఁక యర్చిధము గాంచకపోవుట గానటఁడు వే
గగనధునీజలంబు కరకాండములం గొని తెచ్చి నిచి ప
లైగలగు నేలులన్ జలనిధిం గనఁజేసె గజంబు లక్ష్మణి.

చ. సురధుని నోలలాడుసురశోభనగాత్రులయూరుసొన్నర
బరుమగఁ జూచి లజ్జపడి యాత్మతోరకరంబు ల్లెని
ర్భరముకుళాకృతు ల్గొనఁ దరం బగునే గ్రహియింపఁ దత్స్వరీ
కరులకు నట్లు గాని యెడఁ గైకొనవే యవి సీర మంతయున్.

- ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యతఁ
 రోచిలు మాకుఁ దాదృశత రుచ్యముగా కితరార్థరీతిగా
 నొచితి గా దటంచు మది నారసియో పరపాతనక్రియ
 ల్లోచి వసించు నప్పరి నమోఘబలాన్వితిము ల్గర్హిం ద్రముల్.
- శా. పీటం బాటిలు ఘోటకావళుల యుద్భిన్నాంఘ్రివేగంబుతో
 సాటిం జెందఁగ వచ్చి వాయుమనము ల్నత్వంబులే కయ్యెడ
 స్నీటు లోవ్వవఁగఁ దత్పదాహతరజోనీకంబుచే సుఖం జే
 ద్పాటుం జెందె నవేసుమీ భ్రమరజఃస్రావల్యము ల్వానికిఁ.
- క. ఏకకచక్రపుఁజక్రిన, నేకత గాంచియు నహింప నేరక పుడిమిఁ
 జోకజి పడు నని సగు నగు, లోకాన్తునిహరుల ఘనరుదుల హయలబుల్.
- చ. సురుచిరరాజకన్యకల సోకుట నిత్యము రూపభావముం
 బొరయుట జన్మ సంశ్రయతఁ బూనుట నిక్కముగాఁ బిశాచమై
 పరఁగెడుగాడ్చు వేగమునఁ బొల్పడునే సరిగాఁగ మాకు నం
 చురుగతివేగనంజనల నొప్పు నదుప్తములై పురిహరృల్.
- క. అరయఁగ నెప్పుడున త్వము, భరియింపదుమనసు లత్యపదమాయణువే
 సరి యెట్టు లొ నటంచు, హరు లప్పరి మెలఁగుచుండు సతిసత్త్వమునఁ.
- సీ. క్లిష్టకల్పన లేక కష్టతాదూర మై యనమరత నెలుంగ కస్త్రీత
 తను మాని యస్రయుక్తతను రోసి పతత్త్రికర్షనైర్ధక్యఘటన గనక
 దృశపదబంధసంధిస్థిత మై సుప్రసాదకాంత్యోజ్వల్యనమత లలర
 వస్త్రలంకృత్యభివృత్తులు పొనఁగంగఁ జిత్రివిన్యాసంబు చెలువు గనఁగ
 నతులకవిరాజరచితకావ్యములనంగఁ, జెన్నుజైనాణిచూక్తికచ్చెరువుమీఱఁ
 బుష్కరభము లసంఖ్యము ల్నొలుపు మిగులుఁ
 బురవతునము ద్వారకాపురములోన.
- క. అచట నవరత్నరేఖ, ప్రచరత చిత్రకారబహుసురపురన
 ద్రచనతఁ బురిలో సరదము, లపలాశ్వేత్వరులమాడ్చి నలరుం బాలఁ.
- సీ. వెలది నీకైదండవెల యెంత తేల్పవే యలరునాకైదండవెల సులభమె
 చను బతు లీరెండుఁ గొనవేడ్త చెలువరో చనుబంతులీరెండుగొనఁగలేవు
 ఆకాశసుమ మి యె త్రబ్రమే కననీయ వాకాశసుమదృష్టి యబ్రమేకద
 పలుకొమ్మలకుఁ బొలువవేదఁదే చిగునిని నలునొమ్మ- లికఁగ నీపాటివారె

- వితతావులు గనంగ నువ్విట్లు మాకు, వితతావులు గనంగ నీ వెంతవాడ
వనుచువిలుకుడమకునయ్యాటమమర, విక్రయింతురుపుష్పలావికలువిరులు.
- సీ. వలపునీనంగ సాగుం జెలువ నీకైదండవెల చెప్పరావటే వలయుమాకు
ననిత పుంసోక్తిలాస్వాదితం బీనన రుచి చూడనీగదే రుచి గాత్రి
పొలతి మాటంగ నేల పొన్నపు వ్విదిమాకుం జెన్నార నన్నె చేమిన్నముట్టె
వలువలో డాచెదు వలుదపూబంతులు పుట్టినయవిగానఁ బుట్టె మనసు
అనుచు నాగరవిలులు నర్కానుబంధ, బంధురంబుగఁ బట్టెనుపల్కులాని
గోముమీఱిన నవ్వలమోము లలర, సమ్మదురు పువ్వలవ్విటనలరుబొంగు.
- ఉ. పోయినవారిఁ దేవసమె పుత్తడిబొజ్జకునైన మాదు చూ
చాయల చాయనే చనిన చక్కెరవిత్తుని చాయ నెన్నికం
బాయఁగఁజేయ లక్షణకుం బొల్పడు మాయబలాభీపరం బన
జాయ విహితి లోఁగొనుచుఁ జక్కని వేశ్యలు పొల్తు రప్పరిక.
- చ. సతతగీరిశిభావమున సమృతశుద్ధకళావద్యాస్యసం
గతశివమూర్తియైన నధికస్ఫురదక్షిణతాక్షపీక్షణా
చితగతిమాత్ర నే రతివిశిష్టపరంపర లీను నిక్కునా
బతిశివమూర్తి లంచు విరులందఁగ వేశ్యలు పొల్తురప్పరిక.
- సీ. చందనాలయమహాచలరాజరాజత్సుగంధచందనగంధకలన మీఱి
నానామహిరుహానూననవ్యామోదనుమగుచ్ఛపరిమళస్ఫూర్తిఁ దనరి
రసరమ్యపద్మినీ*రాగనంగమపరిస్థానంబు మధుసేవఁ బరిగ్రహిల్లి
సకలవధూటికాసముదయాశ్రయకామసంతోధారి తానరణి నలరి
మెలఁగుచుండెడు మేనునుమేను నెడమ, నతులభీతినిబలెమందగతులుసాగియ
నెప్పురంబునఁజరియించు నహరహంబు, బట్టెనెకొనిమృదుమరుద్భ్రష్టచారి
- సీ. శక్తిత్రయజ్ఞానసంపత్తి నలరారి పంచాంగనిర్భయప్రేక్షి మెఱసి
ఓయావాన్యతంత్ర కార్యక్షమత్వము గాంచి వృద్ధిక్షయంబులవిధము తెలిసి
చతురుపాయవిచారచాతుర్య మిరపొంది షష్టాంగసజ్జాతశక్తి నెరసి
రాజ్యాంగసప్తకరక్షకస్థితు లూని ద్వాదశరూపవిధే మిరసి
మతిబలస్ఫూర్తి నలబ్ధహస్తపిఠిమించి, యఖిలవిద్యలనెచటఁగామ్యంబులేక
యప్పురంబున నలరుదురనుపమాన, మానగుణరత్న ఖిలుప్రధానమణులు

- క. ప్రభమాన్విష్టతః ప్రా, గృధగణ ముపసర్జనత్విబోధకు నమఃసం
ప్రభమాన్విష్టతః సగు, ప్రభ సుతధన్యత్వ మొసరః బరగి రమాత్యుల్.
- ప. ఇట్లు సకలపురలక్ష్మణులక్షితం పై నిఖిలలోకవిత్తాపేక్షాసేచనకం బగునవ్వు
రంబను భవానుకూలవల్లర్నాయకరత్నం జెవ్వ రనిన.
- చ. కలగనివాఁ డ దిన్నటికిఁ గాననివాఁడు జగన్మిత్రాధిమై
కలగనిమానవచక్రప్రతిఁ గాంచినవాఁడు నిజాన్త్రాభిదా (?)
గలకనిమైనఁ గావసను కట్టడిమాటకుఁ గానివాఁడు మే
ల్కలగనిదాయ నవ్వెగనుగల్గిన నిగ్గుపు మోమువాఁ డొగిఁ .
- ఉ. తప్పనివాలునాఁ *డనిని దప్పనిమాటలవాఁ డొకప్పుడు
దప్పనివాఁడు నమ్మికలు దప్పనిబుఱి మెలంగువానినె
దప్పనివాఁడు తప్పలకుఁ దప్పనిసారలఁ గ్రోవనన్నవా
తప్పనివాఁడు ద్వారనతిఁ దప్పనిసేక నేలు నెప్పుడుకా.
- సీ. సచ్చిదానఁ బలునాల్పక్షితుం డాచు వేదాంతలక్ష్మిత వెలుగు నెనఁడు
జగదుద్యవస్థితిసంస్కార హేతుత సర్వజ్ఞతాత్పర్య శస్త్రం జనఁడు
మా మానుమిచిరమహానీయతేజాన్త్ర శ్శేష్కన్యైచే దిలగు నెనఁడు
సేవకాశీస్థారసిద్ధ్యగ నే బహురూపామముల నిరూపణ శాస్త్రం
దరణిపరమంబునుకలలోకానుభాస, నాగమయధాగమసంజ వేషాన్త్రయగుడు
గృష్ణం చనునామ పంకువనకీలి గాఁగ, సతిమునంబున ద్వారకసథిననించు.
- సీ. ప్రాచిన్కుగమితమిల్లపుట్టపట్టగునంచ యుచత్తేజోనిఁ గాంచువేల్పు
వేల్పురాఁచాయనెలయు చక్కనితొడ్డి తొడ్డి నెలుగక తనహస్తోడ
ప్రహవేదవత్కాన్త్ర గ్రోమహిఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుగడు దొడ్డిజుత
జంతరక్కసికానహొంతు లేర్పెడుచిచ్చు చిచ్చుక స్థలవాని నచ్చుజోడు
జోడుకిన్నల సేక జల్వంబుపుమేటి, మేటినుడివాలు దాల్చినమేలుబంతి
బాతివతె ప్రేల బలుకొండ బట్టదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్విడు తెలివిమోఱు.
- సీ. తననచవ్యవలీల తననచవ్యవలీలకరచవే బరదానగరిమ మెఱయఁ
దనవిన్మనుష్యున్ తనవేక్రమనుష్యున్ యనువున జగముల నాక్రమింపఁ
దనసేక్రమహిమంబు తనసేక్రమహిమంబుపగిదిఁ జిత్రాలోకపటమ సెఱవఁ
దనకల్యాణభావ బు తనకరా భోజనబుధోల్కి ససాధ్యసామోహము లిడ

ద్వారకాపురజేలును దారులహిమ, మహిమలయు భారముడు పఁగామనుజుల
సతిపరాయుత్త సురక్షణక్రియాప, రాయణుండు గునట్టి నారాయణుండు.

సీ. నిగమతిఘాపద్మినీదారుహంసంబు నిరవద్యనన్దణసీరరాణి
నిజదానభేదాన్ని నిరసనాంభోదంబు నిర్మలతీర్థసముహారీ,
నిఖిలార్థదాననిర్మిద్ర భూమిజంబు నిరుపమనైభవనిత్యననల
నిరవధికానందనియతీనివాసంబు నిటలదృఢభుసురనికరకేత
యలరు ద్వారక సర్వలోకాతిశాయి, చాతురీలేఖ(హత)బహుభాతతాయి
(సాధు)చేతనమానసోత్పనవిధాయి, మాయిజనమానిమిబుధసన్తానదాయి

సీ. సైంధవజలమధ్యసంచార మందుట గిరిధారణోద్భిక్తికీర్తి గనుట
భూదారభావంబు బొందుగాఁ బడయుట నరసింహవేషంబు నలుపుకొనుట
బలిచైత్యగర్వసంపత్తి హరించుట రక్తైకత్వభంగితి నెనయుట
ఖరదూషణోద్వృత్తికలిమి వారింపుట నిజకామపాలిత సతి మెలగుట
యతిపరశ్రుతిగతుల సన్నతిగలుగుట, నతులితపుష్ప సానిత్యమానిమనుట
బూర్వపరిలీలస్వప్న పూనికొనుచు, గృష్ణఁడలరారునధికరోచిష్టఁడగుచు

సీ. సెనయజూపులవాఁడుగొనునానింగను నానింగనునానింగనిసరూపాసురవాఁడు
పొనరునవ్వులనాఁడు మొనమించు మొనమించు మొనమించుబిగివల్వనెన

[యునాఁడు

భంగ మందనివాఁడు గలగారు బంగారు బంగారుబోఁడి చేపడినవాఁడు
కడలిసుండెడివాఁడుకడప్పుకడప్పుకడప్పుమహిమంబుగాంచునాఁడు
కలఁడు లేఁడు రెండుమాటలకు మించి, వింత యగుకల్పిచే విల్లవీగనాఁడు
వృష్ణఁడనుపేర సగు మణిగోచువాఁడు, పుండ్రుఁడు ద్వాపకాపు

[కలఁడు.

వ. వెండియు బగ్గవ్వాదికారణ జైన యష్టరుషోత్తముండు నిఖిల*విశ్వం
భరాభ రోపసంహాగార్థంబు గా దేవకీ వసుదేవులకుఁ బుత్ర భావంబున
మాయామానవశరీరం బనలంబించి యతం డునుప నందయకోదానందకం
దంజై నందునిపల్లియయందు యకోదాత్మస్థులాయమాన నిజశివ శరీర
పోషణుండై నసెయించుచు దత్కాలంబున బూతన విగ్రహచేతనం గా
వింది శికటాసురు హరించి తృణావర్తు నవలించి సజ్జితృప్త్యావక విశ్వరూ

† నాంభోజంబు—మా.

* విశ్వార్థరాధితాధిరోపం—మా.

పక్షదర్శనాద్యద్భుతముల యతోద స్వస్థయానందముల నందించుచును
 భార్యులను బంజించి బృందావనమున గోపాలబాలకబలరామసహ
 తుండై గోవత్సపరిపాలనం బధ్యుపగమించి వత్సాసురు విధించి బకడై
 త్పు మర్దించి యఘాసురు ఖండించి చతుర్ముఖమాయావినిర్మిత గోగోపవ
 త్సపహరణనిమిత్తమున దాన గోగోపవత్సరూపములు భరించి విహరిం
 చి ధేనుకు మణించి యమునాస్రావమున నుడు కాళీయోరగంబు వెడలిం
 చి దనానలంబుఁ గబళించి స్త్రబంబునకు బలునిచే లయంబు ఘటింపించి గో
 పకన్యాసహస్రక్రీడనం బంగీకరించి విప్రభామలఁ గరుణించి గోవత్సనాచ
 లం బుద్ధరించి సుదర్శను శాపవిముక్తుఁ గా నియమించి శేంఖమామ
 జముం శూడం బంచి సృషభాసురు మాయించి కేశిచైత్యమాయించి
 న్యాయమాసురు నిర్జించి మధురాపురంబునఁ గువలయాపీడమహాగజంబుఁ
 ద్రుంచి కుజ్జావక్రతానినారణాద్యద్భుతకృత్యములు నిర్వహించి బలరామ
 సహితుండై ముష్టికచాణూరుల నిగ్రహించి కంఠస్పర్శధాది సృశంసుల
 హింసించి యుగ్రసేనుఁ బట్టాభిషేక్తుం గా సమగ్రహించి బ్రహ్మచారితోగీ
 కరణపూర్వకంబుగా సాంధ్యుని సమీపనస్తిత్వం బనుసరించి పంచజనుం
 గీటడంచి తద్దేహగతశంఖంబు భరియించి జమనివలనం దెచ్చి గురునకుం
 బుష్టు సర్పించి యక్రూరముఖంబున గోపికల సమనయించి జరాసంధుఁ
 గాంధీశీకుంఘా ఘటియించి కాలయవనపరిత్రస్తమధురాపురజనావనారంబు
 వాధిమధ్యంబున ద్వారకానగరంబు విశ్వకర్మనిష్ఠాతచే నిర్మింపించి యందుఁ
 దన యోగమాయా బలంబున మధురానినాసుల సందటఁ బ్రవేశింపించి
 ముచికుందుచేఁ గాలయవనసమయంబునకల్పించి ముచికుందుంగృతార్థసార్థ
 నాహుంఘా సభిమతించి జరాసంధుఁ బునర్దండమాత్రానిమిత్తకస్తవప్రణా
 ర్వతాగోహానాంతరంబ తద్గిరిదాహంబు గావించి బలరామ సహచరు
 డై ద్వారవతియందు నివేశించి తదనుసమయంబున రుక్మిణీనామాబున
 మానుషీశేషంబున దీపించు మహాలక్ష్మీ లక్ష్మణవతి బంగ్రహించి యాభా
 గ్యవతియందుఁ బ్రద్యుమ్నకుమారునుత్పాదించి జూబవతిపరియించి సత్య
 భామం బరిణయించి శతేధన్వని సమయించి దీపించుచు మత్రియు సనేక
 ధాపన్నులై యుపమాలంకారంబు సమకరించుచు ద్వితీయప్రతిభటరహి
 తం బై యనన్వయంబు సమగరించుచు, సేకధర్మాత్తయం బై యుపమేయో

పక్షములకారము మానించుచు భేదాభేదవాదనిదానం బై స్వరణాలకారం
బు నిరసించుచు బ్రకృతోపరంజకం బై రూపకాలంకారంబు ననుగ్రహిం
చుచు బ్రకృతోపయోగిక్రియాధానాకృతస్వరూపం బై పరిణామంబు నా
దరించుచు రసికజనప్రతిభావిలాసగృహీతానుభవం బై భ్రాతృలంకారంబు
లోగొనుచు నిషేధవచనప్రతియోగి యై యపహ్నవాలంకారంబు గా
దనుచు బహుజనపరికల్పితబహుల్యేఖం బై యుల్లేఖంబు బైకొనుచు
ద్రిప్తకారమనోహరం బై యుత్పేక్షాలంకారంబు మార్కొనుచు సనిశ్చి
యూతం బై సందేహాలంకారంబు దోడుకొనుచు మహావాక్యస్మృతిపాది
తైకత్వం బై నిదర్శనాలంకారంబు విడంబించుచు గవిప్రాధోక్తవిషయం
బై యతిశయోక్తిలంకారంబు దిరిస్కరించుచు సవజ్ఞాతవర్ణ్యం బై
స్మృతిపాలంకారంబు నిందించుచు బింబప్రతిబింబభావోపేతం బై దృష్టాంతా
లంకారంబు బరిక్షించుచు హితాహితతుల్యవృత్తికం బై తుల్యయోగితా
లంకారంబు నాష్టనేయుచు బ్రసిద్ధాధిక్యవిలసితంబై వృత్తిచేకాలంకారంబు
వంక తన్నుచు సమాహితసాగముక్తి నిలయం బై సహృద్యలంకారం
బు నాక్షేపించుచు దత్తప్రతిభలశబ్దార్థసంసేవితం బై వినోక్తిలంకారంబు
సనుగమించుచు సర్థాంతరసమాక్షేపాధిష్ఠానం బై సమాసోక్తిలంకా
రంబు నుల్లసం బాడుచు సద్భావరమ్యం బై పరికరంబు గినియుచు నా
నాథనిధానం బై శ్లేషాలంకారంబు జోకనేయుచు బ్రస్తుతకార్యప్ర
త్యాయససమర్థం బై యప్రస్తుతప్రశంసాలంకారంబు జోకశించుచు
గార్యానుమేయకారణభావం బై ప్రస్తుతాంతురాలంకారంబు నవఘృణించు
చు వ్యాప్తిసముల్లసితం బై యనుమానాలంకారంబు జెదరించుచు విశేష
భావగమ్యం బై పర్యాయోక్తిలంకారంబు విదళించుచు *విధినిషేధవచ
సమూలం బై నిషేధాలంకారంబు ప్రతిషేధించుచు బహిష్కృతవిరోధం
బై విరోధాభాసాలంకారంబు విరోధించుచు సకార్యసంబంధం బై విశేషో
క్తిలంకారంబు సవమానించుచు సకారణకార్యవశంగతం బై విభావనా
లంకారంబు నిరోధించుచు విలక్షణకార్యోత్పత్తిమంతం బై విషమాలంకా
రంబు బహూకరించుచు విచిత్రప్రయత్నసంబంధి యై విచిత్రాలంకారం
బు బోనాడుచు సూక్ష్మోదారిం బై సూక్ష్మాలంకారంబు మన్నించుచు

† తాపర్ణంబై-మూ.

† సమాధోపాధిస్తాన-మూ.

* విశ్రేణాలంకారవిషయ మిందుల * పించినదేనా.

‡ గారణమాలాబుద్ధులై గుభాలంకారంబు ఘస్వింతుచు గృహీతముక్తం
 ‡ యేకావళ్యలంకారంబు గనకుచు దీక్షకావళీయోగం ‡ మాలా
 ‡ పకంబు గితుకొనుచు నుత్తరోత్తరగుహోత్పన్నం ‡ సారంబు వెలసి
 ‡ చుచు మఱియు నుపాదానలక్షణలక్ష్మితం ‡ జహదజహ్నుక్షణావ్యాపార
 ‡ ద్వయంబు జయించుచు వృద్ధ*నిష్ఠాపదసర్వనామస్థానం ‡ సంస్కృతశ
 ‡ బ్రానుశాసనంబు ననుభవించుచు జతుస్సాధనాభిగమ్యం ‡ ప్రమాణ
 ‡ దర్శనంబు జూచించుచు, నిశ్చితవేద్యాం ‡ వాక్యశాస్త్రంబు ‡ కేలిసే
 ‡ యుచు సన్నిత్యం ‡ ప్రాకృతవ్యాకరణంబు గారించుచు ‡ బ్రత్యయసూల
 ‡ భం ‡ ఛందంబు సవలపించుచు సిరస్రామ్యవకృతిపదం ‡ వికృతివ్యాక
 ‡ రణంబు నవమ్నవిచుచు ‡ కృతివికృతిసంశ్రయం ‡ మహానాటకంబు
 ‡ నదరించుచు నమితం ‡ గద్యకావ్యంబు గాకునటుచుచు మువ్వత్సావృతం
 ‡ చంపూప్రబంధంబు ననుబంధించుచు ‡ గళాస్వరసహితం ‡ గాంధర్వ
 ‡ విద్యం గంపించుచు నస్తోత్రాస్తోత్రమధురం ‡ భరతంబు గనికరించు
 ‡ చు ‡ దనగూఢంబు మిగుల వెలుగ ‡ నసముండేన సముండ ‡ యదరూఢ
 ‡ య్యు ‡ నదరుం ‡ యరిభరణ ప్రవీణుం ‡ డయ్యు ‡ నరిహరణ ప్రవీణుం ‡ స
 ‡ విశేషుం ‡ డయ్యు ‡ నవిశేషుం ‡ యమానుం ‡ డయ్యు ‡ సమానుం ‡ యగ
 ‡ దుం ‡ డయ్యు ‡ సగమం ‡ ననవిహారశీలుం ‡ డయ్యు ‡ నవనవిహారశీలుం ‡
 ‡ సోదయుం ‡ డయ్యు ‡ సనదయుం ‡ శేషి ‡ యయ్యు ‡ సశేషి ‡ యై ‡ యహీన
 ‡ నిద్రామాన్యుం ‡ డయ్యు ‡ నిద్రావేశరహితుం ‡ యనన్ద్యుం ‡ డయ్యును ‡ నన్దు
 ‡ నాధారత ‡ మెలయుచు లోకబంధపుండు ‡ గాఢున ‡ గమలాలయామోద
 ‡ ఘటకత్వంబున ‡ దమోహరణపాటవంబున ‡ బోటిల్లుచు స్వర్చవిధుండు ‡ గా
 ‡ త్రసజగదాస్లాదకరత ‡ సమలినతారావళిమనోహరతం ‡ బ్రవర్తిల్లుచు సమవ
 ‡ త్తిగావునం ‡ త్రియాక్రియతుల్యయోగదండధరత ‡ ధర్మనిర్వహణధురంధరత
 ‡ నాలంబించుచు ‡ గాలువ్యంబు ‡ విజ్ఞానరిత్యరజ్జుకుపితాంగనావృతయంబు
 ‡ లయంద ‡ పదనియమాభావపరశ్చైవరీత్యంబులు ‡ ప్రాకృతవ్యాకరణంబునంద
 ‡ యస్పష్టాలంకారత ‡ సురతమృదితముదితాధ్వనికావ్యంబులయంద ‡ విరాగత
 ‡ చుంబితకాంతాధరంబులయంద ‡ యసుందరత్వింబు ‡ మధ్యమకావ్యంబులంద
 ‡ నీరసత్వంబు ‡ వ్యాదిమణిచిత్రకావ్యంబులంద ‡ నిరర్థకత్వం ‡ బపుష్టపదంబులం
 ‡ ద ‡ యకళావత్త్వంబునైత ‡ సకృతులయంద ‡ వక్రత ‡ కాంతాఘాలంక ‡ శరవిశే

షార్ధచాన్ద్రులయంద షబ్దత్యాహారవర్ణాకర్ణాశ్చష్టభన ప్రాయోద కశిన
త లలనాకుచకటికటాబులయంద నీరసకావ్యతగ్గోక్తికదంబంబులయంద
ప్రదోషత రజనీముఖాసాస్కృతంబులంద యర్థభేదంబు స్తేషయాద వృ
త్తిభిద యలకాకాశిబ్దమనంబులంద నిర్దయత మదనకదనకదనంబులంద
స్వసత్తాభావంబు కేవలవ్యతిరేక హేతువునంద దాచిద్రవంబు మృగత్రిస్తా
మృగేక్షణామధ్యంబులంద కళంకంబు కళానిధియంద చాంచల్యంబు చు
చుకాక్షీకక్షాక్షసైధవఖురాంచలంబులంద యవస్థత యవస్థచాపంబు
లంద యప్రసాదంబు మేఘావృతదినంబులంద యగుణాశ్రయంబు సురత
భిన్నహారంబులంద యహిభయంబు పాతాళంబునంద యస్ఫుటత్వంబు వీణా
కలకలవాద్యభేదంబులంద మాసభంగహేతుత నాయకకృతినాయుకానర
ణాపాతంబునంద పత్రత్వకర్ణత సముద్రతరంగంబులంద యనభిజ్ఞనిబాధ
నంబులంద యపాత్రత యుపరత నాట్యరంగస్థంబులయంద మిథ్యాపాది
త యద్వైతవాదులంద యస్రకాశిత గుప్తనైతానాగ్నలయంద వికృత
భావంబు ప్రాకృతాన్తభాషలయంద సమాధి పదబంధయోగీంద్రమాస
నంబులయంద మెలంగ సఖిలజనులు నగ్నిమాఝి తుచిమంతు లయ్యు
దాపకారిత్వ మెఱుంగక చున్ద్రమాఝి సాష్టాదకప లయ్యు గళంకులు
గాక రవిభాతి సాభ్యుదయు లయ్యు నస్తంగతి గోనక మేరుపుక్ష నడి ను
న్నతు లయ్యు గాతన్యంబు గనక యోధిచెలువున గాంధీర్వరత్నాకరం
బులు గాంచుము భంగంబులు జెలియక కుబేరుపపపున సర్వసంస్కృత ల
య్యు బరాశ్రయంబు సేయక యున్ద్రవైఖరి నిరుపమభోగభోలు లయ్యు
దృష్టిభేదంబు లధిగమింపక యనుపపన్నభేదు లై యనుగతమోదు లై
యప్రాప్తాపవాదు లై యాశ్రితసాధువాదు లై యసురస్ససాదు లై య
త్ప్రియవాదు లై యతిశయితవినోదు లై చెలంగం బరిపాలనంబు సంజా
ఘటింపి సమయంబున.

క్రీడాశాస్త్రము :-

- క. లిక్కలదొరకళి కిది యొమ్మక్కనడే యోత చెలువ మమ్మక్క యసా
జక్కడనంబుల కుష్టుగు, నొక్కసరోజాక్షి రవితనూర్భవ యలరుక.
- క. అందముగల తలిదగ్గర, మందానందమున జెనుప మందిరమున గా
లిందీనామతిఁ జెంగె న, విడితయమునాతరంగిణీసోదరి మై.

- చ. ఇట్లు చెరుగుచు నబ్బెను రెనశైశవంబున.
 నీ. చెలులతో బడివేషములు మేలుతనబొమ్మలెల్లగాబొమ్మలెల్లండ్లునెయుఁ
 బారక్కా హవిష్కతులులతోఁ గూడి యొప్పుగా వెన్నెలకుప్ప లాకుఁ
 ననగాని నయ్యుగ్రభనువులపై నెక్కి యింతులతోడ నుద్యోల లూఁగుఁ
 నూన్పకన్నయలతోఁ గూడి కుంభంబునఁ గొమరొప్ప గుజ్జనగూఢ్ఘనండు
 మొగులుచాటున* దాఁగిలిమూతలాడు, నస్త్రముమి బాలికలతోడసరసమాడు
 నుచనాదల కెల్ల నాట్లుములు గలపు, బాల ననశైశవారంభవేశలందు.
 చ. జలదముమాటునఁ బొలిచి చాన మెఱుంగయి మిన్న వాఁడయఁ
 కచలముననిల్చి యుంచునుయి, చంద్రపిఱుందఁ దదియగేఖ యై
 మలయునఁ బుష్పగీఁగియలమాటునఁ గల్పకవల్లి లీల యై
 లలిఁ గికురించుఁ దోడిచెలుల న్నలిదాఁగిలిమూతలాడుచున్.
 క. నీలాభగవత్యశబ్ద బాలిక బాలారవిదపంక్తులు దిశలం
 బాలా బాల రచించును, లీలన్ శ్రమపడుచు? దనమలేఁజూపుగమిన్.
 క. దిన మొక్కచాయఁ బెరుగుచు, వనజాయతనయన చూడ నన్నెచిరుచ్చన్
 మనపిజుఁ డాడిపంగ గవి, నన గీసిన పసిడిబొమ్మచందము మెఱయన్.
 చ. మదనలి వాక్యవర్ధతి సమంచితకీతి ఘట్టి నర్ణముల్
 పదులు గఱుప నైదు నొకపట్టున నొక్కొకచోట నాలుగె
 ఁదులు వసించు నొక్క యెడఁ బాయును న్నాగు లిపు ల్మఱ్ఱకైడం
 గదిసి మెలంగెనుఁ చెలియఁగాఁ బదియు న్మఱ న్నాల్గవర్ణముల్.
 క. వైదర్భిమీఱు నెచ్చెలి, వైదర్భీత్యుదీగవైభవరసధా
 రోచారకపిత యెట్లు న్న, మోదావహ గాదు రసికపురుషుల కెల్లన్.
 క. పదచిత్త తానచిత్త, లాదవినకవితయు విచిత్ర ముగిఁ గనుపట్టె
 బదగణుల నానములై, యది నిరుపమ మగును మెలసె నన్యముచూడన్.
 నీ. ముద్దాకేమన తోభిత్త విశేషబులు దోషసర్వస్వ మెడల
 శయ్య సమర్పించు సత్సాకశుద్ధిగఁ గ్రి విధగుణంబుల తిరు లమర
 వృత్తులు చెలువార వికీర్ణరసానుగమనగ్గసమనసాప్తు లానర
 వ్యంగ్యంబు మువ్వన్నె లమర శక్త్యానైచిత్రివిశేషము లెన్నమిగుల
 వాగ్యలఁ జైనకపిత చెప్పగ నేర్ప, బ్రాతచమవులస్తోవుగారాపుఁబట్టి
 విమలతీర్తి తిమాఘంవిన్నయపును, కపిగురులుకవితగురుతయుఁగాంచగలరె.

* తొలగుదుముకలఁజుఁము. † యింతులనుబొమ్మలగా దాగిలిమూతలాడుచున్.

సీ. సంతతసన్నానసంచారిణిగఁ జేసి నారసాహగిహంసర జంబు
 విహార్యణత్నాణి వాణి యంతిర్వాణి వాణివిశేషమున్విజ్ఞఁ జేసి
 బాధురగాధిర్యపాడిత్పినిధిః జేసి విమలాశ్వవదననాస్విజనులు
 సర్వభారతశాస్త్రగర్వితగాఁ జేసి రమితగీర్వాణపర్వాష్టములు
 కల్పితానల్పసంకల్ప(కావ్య)కథల, లలితకీతులు మీఱఁ గల్పనలు చేసి
 దివ్యై నద్విన్యమునిసతీతిలకకులము, వెలయఁ గాళింది నల్పల్యవేశయామ-

సీ. ఉదయవేళల వాణి యరున్వృత్త బహున్వృత్త వోధకగ్రంథము ల్పొసంగ నేర్పె
 దరువాతియెడ ధరాధరరాజనందన మహితాగమోక్తిమర్మములు చెలిపె
 దాఁపిమ్మట రమాతరళాక్షి రత్యలంకారశాస్త్రములు పొంకముగ నేర్పె
 నెడనెడ రత్నిని సెనఁగఁ పన్నగరాజ శిల్పరహస్యంబు చక్కఁ బలికె
 గోతమువ్యాసకణచరకపిలజైమి, నులు స్వనిర్మితదర్శనములు నొడివిరి
 మూఁడుమూర్తులమున్ద యీర్ష్య తండ్రి
 యంకమునఁ ప్రోచిగాంచు నియ్యజ్జముఁక.

క. చదువులగని కన్నాయన, చదువులు గ్రహియింపనేర్పు నవిత్పదనుజ దా
 జదువులు నాకల్యంబుగఁ, జదివె ననుచు నన్యకులు చలువఁగవలెనా.

వ. అంత.

మ. గమతిపక్ష స్మరజీవనోపధి యనంగల్గు హితాశ్రాగకురా
 ర్వుణసర్వంసహ కామదైవతసహస్యవాహనాకారా
 సింహ మజ్జాస్త్రజగత్సయ్యాచివశక్త్యోమోహనాస్త్రము భూ
 షణనారల్యసమాసవేష మయి యోమో సూనసగ బొప్పెడికా.

క. ముంగురులరంగు లలనడై, నంగనపాలిండ్లు మిట్టలై కనుపట్టె
 అంగముల మెటుఁగు లెక్కెను, శృంగారముతోడఁ జెలికి సిగ్గును గదిరె

సీ. నానాట ననుచూపనాపుంబూదోటలో రహిమిచ్చి మదనాకురంబనంగ
 ననుమమనవయశావసారి భజలరాశి లలిఁదేను పవడపులతక యనంగ
 సరసలావణ్యవన్నాకాలఘనవాటి రంగులూనిన క్రొత్తలూ గనంగ
 సలిలితస్త్రాచూపునానుఁదీటి లనించు నననూయునుని మోహనాస్త్రమున గ
 చాలశోభింప దినదిన బోలి నెగడి, మోహించు గళలంతకంతకు మిక్కిలముగ
 వరుస సంపూర్ణభావత వజ్రకుకరణి, నమగఁ గాళించి నననూపనాగమముడ

మ. తెఱపై బాల్యము వోవ బాల యతిదీప్తిం జూడఁగా నొప్పె వా

తెఱసూపుం గటిపెంపు మేనుజిగి యుద్దీప్తస్తనాన్నత్యము

స్మరింపంపున్నడతరు పాదములయొప్పుం గొను లేమిం గనక

ఓటవాయక జలిపింప నమ్మరునిచే నొప్పారుఖడ్గం బనక.

సీ. కుటిలస్రచారము ల్కుంతలంబులఁ జెందె జపలభావము నేత్రసరణిఁజేరె

బంకసాంగత్య మేర్పడ ఫాలమున నుండె నతిరాగవిలసనం బధర మంటఁ

గతినత్వమెల్ల నొక్కటఁ గుంచంబులఁజెందె బట్టువీడమి నితంబముననిలిచె

కలుము తెఱుంగముల్ గొనుదీఁగె వసించె జాడ్యంబు నడవులజూడనమరె

ముదిప మెల్లను సిగ్గులో ముడిఁగొనియె

*గురైఱుంగమి యలనాభిఁ గూడికొనియె

నెలఁత తపబాల్యచేష్ట లన్నియునుఁ దన్ను

బాయకుండఁగ నొప్పె యావనమునందు.

చ. అలరుననంత మబ్బినపు డా నొకకొన్నిదినంబు లింతె మా

కలుములు నప్పడు న్నమత్తకైఁకొఱగా మని పల్లవంబు లా

జలజదళాక్షిపాదజలజంబులు గైకొని పూజనల్పు న

య్యలరు లనాఁగఁ బాదనఖరాంకురము ల్గనుపట్టు నింతికిఁ.

క. జిగి దప్పి చుక్కగమి యా,మగువపదనఘాలితోడ మార్కొనలేమిం

బగ లుడిగి యుండుటం గడ,గగనములో డాఁగి రేయు గననగుటల్కి.

గీ. నిలుక డెఱుంగని చిగురాకునీ ట దెంత,తాపడిన పద్మ రాగమ్మరాణయెంత

సాగనుఁగెందామరలసాంపుచూఱకొన్న,వనితపదములతో పాటివచ్చుటల్లు.

చ. ఎడసినకాండంపదల కెంతయు స్తుక్కుచు వాడు టంది తా

రుడుగని వేఁతకోతలకు నోర్చుదొన ల్కలమంపుగర్భముల్

జడిమి వహించెఁ గాన సతిజంఘలతో సరిగాఁగ నేర్చునే

జడమతు లైనవారలకుఁ జిక్కఁగఁ జిక్కునె సద్విచారముల్.

క. సరిసిజలోచనజంఘల, సరివత్తా మటంచువచ్చి శరములపాత్రై

యిరుగడలఁ గట్ల పాత్రై, శరధులు కడు నొగిలఁ దగనిసాహస మగునే.

క. మృదుపదమై మాధుర్యాన్నద మై చెలిజంఘ రనము చాలఁగఁజలుకు

మృదుపదమై మాధుర్యాన్నదమై యలరాకు రచనవడుపు దలిర్పన్.

- క. పారలేక సరసే తెడలక, వరప్లువవిరతితోడ*వర్తింపక యి
ద్ధరపై బడి తలక్రిందై, పరగిన సరిరాదు రంభ పడఁతితోడలతోక.
- చ. తలవిరియుంగఁ బోసికొని తద్దము నాకులపాటు దోడఁగా
జలముల నెప్పుడు న్నిలిచి సర్వశరీరము భూతిలిప్త నై
వెలయఁగఁ బండ్లు బూలుఁగొని వేసరకెప్పుడు మోచ దాఁ దపం
బలవడఁ జేయుచున్నయది యర్కనుతోరుతులాఃఫలాఃఫలార్థక.
- క. అతిమృదు వగుసతియూరుల, నతిశనివపుఁగరికరంబు లారసి చూడ
న్నతి రాదయ్యెఁ బ్రతీపమెఱిగిత మల్ల నుపమ నుడువ నిలఁబ్రాజ్ఞులకుక.
- గీ. పూర్వపరరూపమంజమస్ఫూర్తి గాంచి
చెలువకటి పాశీసియుంబుచెన్నుగాంచు
బృధ్వి విపులాతిహృద్యసద్వృత్త మగుచు
వేదపాదం బనా మదివేడ్కఁజేయు.
- క. నీల తానాబ నయ్యలి, నీలాలక పిలుచుచుచినె నిన్జించె నిలక
వేలాతిగసర్వాంగ,శ్రీలక శ్రీగెలిచె సవతిట్టక మమరక.
- సీ. దిరదిరం దిరిగెఁ గుమ్మరసారె రవిజాతపిఱుదుతో మురిపంబుఁ బెరుగవచ్చి
నట్టిటఁ బడియె మానక పైకతంబులు చెలిజఘనంబుతోఁ జెనకవచ్చి
బలుగిరిదుర్గంబుపా లయ్యె భారణి పైదలికటి సరిపడఁగ వచ్చి
రారాపిడులఁజెందె దోరంపుటద్దముల్ పాలఁతిశ్రోణిఁచ్చాయఁ బూనవచ్చి
గండ్లఁబడిపోయె నరదంబుగండ్లు ముగుద
కాంచికాసానగరిమంబు గనఁగవచ్చి
పరువవిషమత్వములు నూనుపాటు తమకు(?)
దలఁపనివి(లేవు) బాలానితంబమునకు.
- క. అరుదైన చక్రవర్తిత, సరసుల సహవసతి గలదు చాలుదు మనియో
కరము శ్రమంపడి తిరిగెడు, దరుణిమణినాభినద్యశతకు సుల్లేపుడుక.
- క. లలనామణిపక్షుంబునఁ, గలిమియులేమియును నెఱుంగఁగానినడుము దాఁ
గలదని తెలియఁగఁజేసెక, బలునాభీగహ్వరంబు పరిదృష్టం బై.
- క. గూఢాగూఢవ్యంగ్యము, రూఢిం గనికనము లమరురుచులు దనర్పం
ప్రాథవయోధరమధ్యము, ప్రాథులమతి సమ్మదం బపార మొనర్చుక.

- ఉ. ఆరమణీశిరోమణికుచాద్రి యుగాంతరసీమః బుద్ధిశ్శ్రీ
 గారరసంపుజా లనఁగఁ గానఁగనయ్యెను ముద్దుఁగుల్కు నూఁ.
 గా రది నిల్వఁగా నయినయద్భుతనిమ్మ మనంగ నోప్పచె
 ల్పారెడు నాభిగహ్వర మయారె మృగీదృశరూపవైఖరికి.
- క. అరయఁగమనముఁ దివియుంబరమాణువుఁ గలదటంచు బరికించిన వే
 హరిమధ్యనడుము సంశయ, పరమాస్పద మౌట నెఱ్ఱి పాటిలు నుపమల్.
- గీ. చారుతర మైననాభిశృంగారసరసి
 రసము పెల్లుబ్బి కుచమహీధ్రములనంటి
 పాఱునూఁగారుజాలుపైఁ బయలుపడెడు
 కరడు లనమించె మువ్వళుల్కుమలముఖకి.
- మ. లలిశృంగారరసప్రవాహ మొసరక లావణ్యవర్షాగమా
 కలనోద్భూతనళితిరాగములు వీకం దాఁకఁ బెల్లుబ్బును
 జ్వలలేజోమయ బుచ్చుదద్వయము నోజన్మించె నయ్యింతి మే
 ల్వలిచందోయి మెఱుగు లుల్లసిలు భాస్వద్భాహుమూలాంత మై.
- చ. అరయఁ ద్రి వేణికాజల మనంగుఁడు గ్రంథకఁగ జవ్వనంపు మే
 ల్లిరి కడు నించి డిప నొగి జెప్ప(గు)వైడి పనంట్లు గుబ్బ లొ
 నురవడి డించుదో దొడఁక నొప్పెడు జా లనఁ గాన సయ్యెడు
 స్వరహరినీలమాక్తికసువర్ణనిబద్ధవిభూషణ ప్రభల్.
- క. అస్రకృతభూధరాదుల, కస్రకృతం బయ్యెఁ జెలువయ్యువుగుబ్బల్
 అస్రకృతతయ్యుగుబ్బ కృతత, యీప్రకృతపుజన్మదోయి నెనయుఁ గ్రమమునక.
- చ. కలయఁ బ్ర సాద మొప్ప నధికస్ఫుట మై మధురత్వ మొందఁ గే
 వలవరుషస్వభావపటుబంధము మీఱ సమస్తభూషణ
 వలులు దలిర్ప సర్వరసవాసితఁ గావ్యమునాఁ జెలంగు నె
 చ్చెలిచనదోయి క్షిప్రతనుఁ జేకొని మానదువో విసంధిత్.
- క. ఉరుకుచభూధరవతికిం, గంఠుటములు మిశ్ర మయ్యెఁ గనకకలశముల్
 పరికింప నమతఁ గైకొనె, నరులును సఖభావ మందె నరుదు తిలంపక.
- క. అరిగజకటదారణమున, నురుగుమనఃపం క్తిప్రోషణోదారతచేఁ
 బురణించు మొనలు సూపుచు, దరుణేవక్షోజభూమిధరరాజు కడుఁ.
- ఉ. శంక యొకింత లేక చెలిచక్కనిభాహుల సాటి కేగఁగా
 బఁకముఁ జెంది కంటకులపా లయి లో బలులేమిఁ జెందె గా

ఐకజనాళం లట్లగుట వాని హరించు శుచిత్వవృత్తిచేఁ

గొంకక సత్పథంబు గొను కూరిమిగల్గినహంసరాజయుఁ.

192

చ. వననిధిఁ బుట్టి సన్మణినివాసము నై హరికేలు పట్టి యా
ధనపతియిల్లు సొచ్చియు ముదంబున మంగళసూత్ర నైభవం
బునఁ దనరార నైతి నని పూనిక శంఖము చామకంఠ మై
ఘనత వహించి కాంచు మణికాంచనమంగళసూత్ర సంపదల్.

క. నిటలాక్షుఁడు మూలంబున, నట హరిపత్రంబుమీఁద నమరుటకతన
స్వటఫలము ఫలము గాంచెను, బటుగతినియించుబుక భావముగొనుచుఁ

చ. సరసిరుహక్షిదంతములసాటికి వత్తు మటన్నఁ గుదము
ల్విరియునుగా నిరంతరము వేసరి చీకటిబందిగుబులం
జొరఁబడి వాడుఁగా మిగులసూత్రముల స్ఫిరిగట్ట స్తుక్కుఁగా
పొరిఁబొరిఁ గందుగా నెఱయ భూరికుచాంతరదుర్గసీమలఁ.

గీ. *లక్షయంపుగుణస్ఫూర్తియమరెనేని, చిద్రములులేనిగుంథంబుఁజెందెనేని
తరణిందనముద్దులదంతపంక్తి, యాభిరూప్యంబు గాంచు ముత్యాలబంతి.

ఉ. పంచము లంట మే నిది యపాత్ర మటంచు వనాగమాంతశా
ఖాంచలవృత్తి యై చివు రుపాశ్రితమాధవసంగతైకర
క్త్యంచిత మై వధూటిమధురాధరతం జని చెందుటం గదా
కాంచెను సద్విజన్మపరికల్పితసంతతసంగసౌఖ్యముల్.

సీ. జలవాసతపక్షే(న)జలజంబులకుఁ గళాధరునిరాకకుఁ బ్రమోదంబు లేదు
లలి నట్టితప ముత్పలంబున కగునేని మిశ్రవైముఖ్యంబు మిగులుచుండుఁ
గలదు భిక్షావృత్తి గండుఁదుష్పదలకుఁ బాయిత్య మెన్నఁడుఁ బాయకుండు
గగనస్థిత వ్రతం బగుచకోరంబున కెన్న దోపాకరునింపు గదురుఁ
గాన చక్కని కాళిందికన్నుఁగవకు, నెన్ననివి సామ్య మేగతి నెనయఁగలవు
ఎట్టికష్టంపుఁదపమైన నిలవిగుణత, గన్నఫలమిచ్చుననుమాటగలుగుటెల్లు.

గీ. నిచులబంధవరాలోకనిస్త్వమిశ్ర(?), లమలమాధుర్యరసవైభవాస్పదంబు
లగుచుఁజెలువారుకాళిందిసాగసుఁగన్నులన్నలోతమ్ములోయవియబ్జములకు.

సీ. చానకన్నులతోడిసాటిఁబూనఁదలంచి బ్రమసి బేడిసలు గాలములఁబడియె
జెలువయక్షులతోడిచెలిమి నేయఁగవచ్చి పొందమ్మిమొత్తముల్పురదబడియె

ముదితచక్షులతోడ మురుపు సూపగవచ్చి కల్వలు నీళ్ల(లో) మళ్లబడియె
మానిని నయనయుగ్మంబు జోడని లేటికొడమకన్నులు భీతి బెదరుపడియె
ఋణిరమణీయతరవీక్షణముల తేట, లూనబోవుదుమదిరంబులూఁతఁబడియె
బాలుతి చూపులచెలువమ్ము బెగుకు లొలయఁ
గోరి తేటులు చికిరంపుఁగూడు గొనియె.

గీ. చన్ద్రకమునువ్వుఁబువ్వుననరవిఁగూడి, యింతిప్రాణంబునకు సాటి నెనయలేక
వంతనంతంతకునుదలవపుగాఁగఁ, బుడుటలుచూడమే ధరామండలమున.

చ. ఎదుట మెలంగువస్తు వొకయొచుక కన్పడనీని మైలతో
నడనున బెట్టు తెల్పులకు నబ్బదు నిల్కడ లేదు మార్దవం
బిది కొఱగాదు జన్మ మని యెంచి రత్నిరదర్శణంబు ల
వృద్ధవతిచెక్కు లై యెపుడు మాననితేట మృదుత్వముం గొనున్.

క. నవనవరోచిర్నిచయ, ప్రవణము లగుకుందరదన శ్రవణంబులకు
స్వవ తనుమఁ బల్కఁ దగునా, నవతను సరిగాక మెలఁగునవసంఖ్యనిలన్.

చ. చెలి చెలువంపుఁగడ్డములశ్రీ హరియింపఁగ నేల వచ్చె శ
ఘ్నము లకటా వివేక మొనగూడక యయ్యపరాధ ముత్కటం
బిల నొనగూడె వాని కది హేతువుగా జను లెల్ల నిస్వదుర్
సలసలఁ గ్రాగునూనియలఁ జాలఁగఁ జాలఁగ మూచి యెత్తుటల్.

క. కలకంఠిమృదుకటాక్షా, చలరమృద్యుతులు నిడు శ్రవణద్వయి యొ
ప్పలు నించు*చీరసంబుచ, విలసిల్లెడుకూపయుగభివిధముం గొనుచున్(?)

చ. జలమరుప ద్ధనీలజలసంభవక్షైరవఖంజరీటప
క్షులిహరిణాక్షమీనహరిణాంకపతశ్శుల దృష్టిమాత్రనే
తొలఁగఁగఁజేయుఁ గన్న లని తోయజసూతి నవాఖ్యసంఖ్యల
న్నిలిపెను బౌర్వయుగమున నేర్పన నా సతివీను లింపగూఁ.

ఉ. తియ్యన కాని యొండు మతితీ రొకయితయుఁ గానరాదు నే
నయ్యలివేకికన్బొమలయందముఁ జెందనటంచుఁ జప్పనై
యొయ్యన బెండు గైకొనుచు నొండు మనోజునిచేటిసింగిణీ
యెయ్యెడఁ బిల్లపిల్లతర మించుకయేనియుఁ జేగఁ జెందెనే.

క. కనఁ గన మిగిలెడుమధురిమ, గనఁ జెలికన్బొమలతీరు గానక మరుచే
ననచెఱకువిల్లు ప్రాణము, గనఁజాలక కాదె నిలువుఁగన్నులుపడియెన్.

విశ్వకర్మము

- క. పూర్వమునాటికానీ, కన్నయనెవ్వరూపాటి గనలేక కతా
 పుష్పమున బిడ్డనుబడు, మిన్న ఛాలబు గాంచు పెండ్లిగనుబడి
 తి. తల్లియైనను పూవదిని దమ్ములవెన్నెల మేనుపోకిన
 ప్పెద్దియెవ్వరనిం గలుగునింప తొలంగగ నిండుఁబండుకుం
 డెద్దియెవ్వరనిం దెలువయింపుల నెద్దియె పూదుఁ బూనె గా
 తమ్ములమేలు మేల్పొగనుఁ బాలుచు లేవగుతెలవెన్నెలన్.
- గీ. సవలె గనఁడయె యెబ్బార్దదోపాకరుండు
 బహుముఖగన్త తలములు వ్రేలియకాపు
 పరిహృతాశేషదోషమై భవ్యకాంతి
 డెల్లవడు గాంచు నెచ్చెలివదనమునకు.
- క. ఎప్పుఁ బ్రేరింబభావా, వస్తుం బగు ముకురమునకుఁ బాటిలు నేలా
 గన్ను సమీత బింబత, గొన్న వికర్తవతిమాజగొనబుమొగముతోన్.
- గీ. కాంతికారాళి యగుభానుకన్యమోము
 జగి యెకించుక యవ్వగాఁ జెంది యెక్క
 లేయి చెలువొంది యిది దీర్చలేమిఁ బొడము
 పాపము కళంకమై విధుఁ బాయకుండు.
- గీ. బహుళవక్త సాతభావితఁ డెనట్టి. చందమామ జడుఁడు సాటి యగునె
 సమీతబూది కాన్త్రసర్వస్వవిదురత, వెలుచుండుచెల్వ వక్త్రమునకు.
- చ. పగ లిది లేయి నాక మఱి వక్తవిభేదము గాంచ కెప్పుడుం
 దగులు మహాదయస్సగణఁ దార్కిను నర్కునికూర్చిపట్టి మే
 ల్పొగముల నెద్దియెవ్వరుఁ జొప్పడునే సరి యెంచుఁ బల్కుఁగాఁ
 దొగచెలికాని దోషములు దూఱునువానిఁ గళంకభావితున్.
- క. కవఁజనియె ముకుర మిందుఁడు, కొవవస్వంజనియె మాటుకొన్నంజనియెన్
 వవఁజని గాని నెచ్చెలి, గొనబులనెమ్మొము సాటి గొన విజ్జగతి.
- గీ. తమకు పింజానునింజైక్య మరసిచూడ, వరుదుబింబానునింబులకై కృపృత్తి
 కంబుకంధరముఖదగ్గరంబుతోడ, నైక్యమొనగూడఁ జందున కబ్బురంబు.
- తి. సాటికి రానినీతములు పావల కావడఁ బాటుఁబోతులై
 తేలులు పోయె మేళములు దీవత మొట్టలు (పెట్టె) బామరత
 గాఁబట్టెఁబట్టె బాటవఁ గన్నడఁ బల్కుగఁ గేళింభముల
 పొంగునగొన్నసిరిపొత్త మెన్నఁ దలంబె చూడగన్.

- సీ. ఆశలను మనసికదంబకాభ్యర్థితంబు, నీరజా ప్రతనూభవనీలకబరి
దాని సవలించు నేగతిఁబూనవచ్చు, జగముకై నీరములు, మోయుటలవహంబు.
- క. అమరెనుకీర్తిడ సగ్ధర, కొమరుమిగులు పిఱుందు దలఁచ గొనబగువిప్రులే
కనునీయలమపు చవలే, రమణీమణి యకార వృత్తరత్నాకరమే.
- క. చెలమా సుధ కధరము చం, చలమా కనుదోయి కుచము చాలితకసకా
చలమా వైపుల్యశతా, చలమా జఘనంబు ఘనము చానకు నెన్నన్.
- క. రాకాచంద్రిప సగు నౌ, రాకాంత మొగమ్ము కెంపురావికీమే
రా కామినిఁజుధరము చిగు, రాకా పాదంబు సురుచిరాకారమునన్.
- క. †నాకము సగుఁ నౌనమ్మై, నాకము(జిగి)గుబ్బ యలపినాకము బొమ యా
లోకముల సువతి హరిణా, లోశము నిండించు నౌర లోకము మెచ్చన్.
- క. ధరమా కుచ మాబలుఘణ, ధరమా నూఁగారు †నీరదాయకధారా
ధరమా కచంబు స్ఫుర్తవి, ధరయాధరమా మెఱుంగు ధరణిజఘనకన్.
- సీ. ఇంపానుకీర్తిడ యింద్రనీలముఁజేయు మధురంపు మోము పద్మంబుఁజేయు
ముత్యాలసరిఁ జేయు ముద్గరద్రఁజేసి రుచిరంపుమోవి వినుమిముఁజేయు
శంఖంబుఁ జేయును జక్కనికంధర గుబ్బలు బంగారుకొండఁ జేయు
భూమిచరిఁముఁజేయుఁ బొండైన జఘనంబు తలరుమధ్యమృగనంతంబుఁజేయుఁ
గలికిపాదంబు పద్మరాగంబుఁ జేయుఁ బాననిలు నెల్ల దక్షిణాంచనముఁజేయు
నెలఁదొంగినిఁబూనుమాటలు చేయునేల, రమణీలావణ్య మొగిసముగ్ధింబుఁజేయు
- సీ. జలధరమాలిక జగజంపుకీర్తిడ చంపకమాలిక సరసనాన
భ్రానుగవిఁసితంబు కొమరారుకనుదోయి మత్తకోకిల యగుమంజుగళమా
శిఖిణి యురూచుఁ బెలువౌ రదశ్రీణి సగ్ధరయగు గుబ్బచమ్మదోయి
యనుచువివ్వన్మాల యగుచు దనూమష్టి మత్తేభగళియగు మంజుపదము
అంభుజంకవిఁహారమై యూచు దనకు, బంధురంబయ్యె సర్వాంధవల్లక్ష్మి
యనిచూడఁగఁబంకేళిహస్తపూతి. విశేషలావణ్యమహామనద్యైత్రమయ్యె
- సీ. రమణీలావణ్యంబురాశిలోఁ గనువట్టుఁ జేఱులగుంపులు దెలివిమీఱు
మువ్వన్నె చందుకుల్ ముద్గులమీసము ల్పుషీరము ల్పుంపెంగ సొంపునింపు
ముక్తాఘటశ్రీణి ముగనంపుఁబవడంబు శంఖంబు గుబ్బలు ల్పరసనాళ
లందంపుఁజుగులు పొండైనజలనీలి బలువైనమాగము నిబ్బరవుదీపు

†రామకవి గమన మూ. †నామకవిగమన మూ.

†శిఖిణి యురూచు మూ.

లబ్ధురపువరపులీ నెడునట్టిరంభ, లరిదిగావించు కూర్మంబు లధికమ్ముదుల
పంకజాతంబు లనమీనభాసమాన, కాంచనచ్ఛాయ నెప్పుడొదవించుతీవె.

వ. ఇట్లు నిడుజవ్యసంబున దేవానురమనుష్యలోక కాంతాదురాపకామనీయ
కలక్ష్మీలీలాయతనంబున సర్వలక్ష్మణైకలక్ష్మ్యంబు నిగునమ్మోహనాంగిని
లవిద్యావిజ్ఞానవిమలాంతఃకరణ యది విశేషించి సకలజనవరమాహ్లాదైక
కారణం బగుసంగీతశాస్త్రంబున మిగులఁ బ్రీతిగా యగుట యారసి యారసి
కనీలవేణిముఖ సఖిజనంబులు తద్విద్యాపాలవంబుఁ దలదండులగు ఛా
యానూర్ములకు డెందంబుల కమందానందంబుగాఁ దెలుపం దలంచి యొ
క్కనాడు.

నీ. మేటిమిన్నేటిపాన్నీట మజ్జనమార్చి చిన్ని వెన్నెలవన్నెచీరఁ గట్టి
పొంగుసిబ్బెప్పుడెన్ను బొంగరంబులమీఁదనాగమగ్నింబట్టుకంచుకము దొడిగి
నెఱికప్పుసిరి నొప్పు నెఱికొప్పు చెలువంద నందంపుఁబూదండ లమరఁజుట్టి
రిక్కరామొక్కపెక్కుక్కు చక్కఁగఁజేసి చొక్కు నెన్నుదుటఁ జేర్చుక్కఁజెట్టి
కలువగమి కెగ్గుగలిగించుకన్నుఁగవకఁ, గలికి కఱిగిగ్గుమిన్నులకాటుకయిడి
యలరు నాణెము తైపునరులఱుతి నిలిసి, తీర్చి రీతికి వెలదికిఁ గూర్చు చెలులు.

క. కాయమ్మన నాధరణి, కాయమ్మ సఖిజనంబు ఘటియించుచున్
మాయమ్మే సాటియగు. న్నాయమ్మకు మిగులు సవతు మాయమ్మనుచున్

వ. తరనంతరంబ.

క. విచ్చేయుము నీవిద్యకు, డచ్చెనువడి నేడు సత్సభాన్వితం డగుచు
నైచ్చనివేలుపు విలిచెను, ముచ్చటగా నీదుపాట మురిపముచూడన్.

వ. అని విన్నవించిన.

ఉ. వచ్చె సఖివియత్నమున వారిజలోచన వెన్న ముందటన్
హెచ్చు కదాదిభారమున నెమ్మెలుకొ నొగిగుల్కఁ గొప్పుడా
లోచ్చెము లేనిచీకలుల నుప్పతిల న్వడి బెక్కు మోమునం
దచ్చెపుమొల్కనవ్వు జగి నందపునెన్నెలచాయ లొల్కఁగన్.

ఉ. కాంచెను గాంచడాంగి దనుఁగాంచినదక్షు సమస్త విష్టవో
దంచితచక్షు నాశ్రితజనానందక్షిణవిస్ఫురత్కృపా

*దొరికించితీవె—మూ. †జరెసిగ్గు—మూ.

‡కాయమ్మనసఖిజనంబు సఖిజనంబు—మూ.

సంచితవీక్షుఁ యాగ్ర్యచనసారతనూచిదుగ్నిరీక్షు నా
కుంచితసద్యపుస్త్రితయగోపనపక్షు హతానపక్షునిన్.

చ. కని కర మొప్పు మొక్కినను గన్నియ నాదరణాను *పుత్తితోఁ

గనుఁగొని తన్మనోజ్ఞముఖకంజము రంజిల సత్కరంబుల
న్నినుఁడు కవుగిలించుకొని యింపుగ మూర్ఖుని తచ్చిరోజము
ల్పనుపడదున్పు చిట్లను నపారకృపారసవార్ధిఁ దేలుచున్.

సీ. పవడంపుదీవె రా బంగారుబొమ్మరా పొదలెడురాయంచబోద రావె
గుణరత్నరాశి రా గోనబుఁబూబంతి రా కొమరొప్పుచుద్దలగుమ్మ రావె
యనివమేల్బంతిరా మంచాలకుప్ప రా యొటపైనకొక్కారుమెఱువ రావె
యప్పచ్చికొండ రా యతనువాలమ్మ రా సొగసైన చందురుసోగ రావె
బ్రాతి యైనట్టి నాతపఃఫలమ రావె, లలిత మైనట్టివనకల్పలతికి రావె
రాణగించిననాయంటిలక్ష్మీరావె, తలపులొనగూర్చు ననుగన్నతల్లి రావె.

ఉ. బంగరు లీనుచూపు గలబంగరుబోటికి సాటియైన మా
బంగరుకొండ వచ్చెఁ గులపావననద్యుణవాధి వచ్చె నా
కొంగువసింది వచ్చె మదఁ గోరినభాగ్యము వచ్చె వచ్చె మా
ముంగిటికామధేను వని ముచ్చట దీరఁగఁ బల్కి వెండియున్.

క. తల్లివి గద కన్యామ, తల్లివిగద సొగసుఁగులుకుఁదనముల సిరి మే
తల్లివి గద సుభూతుహ, వల్లివి గద మమ్ముఁబోవ నల్లిసిభాంగీ.

క. ఒప్పులకుచ్చా నినుఁగ, న్నప్పటినుండియుఁ బ్రమీద మనుజులరాశిం
దప్పక మునుంగు నాకుం, జొప్పడె నభ్యుదయమెన్నఁ జోద్యము జగతిన్.

గీ. అమ్మ నినునంటిపట్టి మీకబ్బె గాన, చాయచాయకు మర్యాద

— (ఇక్కడఁ గొంతగంధములేదు) —

దముల్పాలఁ దనర

కేయవాక్కర్త యనుచేరు గీలుకొనఁగ, వీణ వాయించె నవ్వేళ నేణనయన.

గీ. గెత్తుదముభాతి మంగళార్థంబు గీతి, కది పరాశ్రవచించుట నంచునెన్ను
శాస్త్ర మాగీత మగీతశాస్త్రవేత్తి, కబ్రమేభావిసన్ధం (గళార్థ) మగుట.

క. రూపవతిగీతిభూషణ, దీపితమై మెచ్చుగాంచుఁ దీవం బువమా

క్షేపములు వడయునని సభ, నాపాదించుచును మోదమధిదిరి విబుధుల్.

ఉ. చాయలు వేయు గల్లునెఱసామికిఁ జాయలు వేయు రిక్క-రా
చాయలచాయ జెం సాతపతన్ ఘటిల్లె మే
ల్పాయలకెన్న మిక్కుటపుఁజాయఁ బ్రవర్తిలె ముద్దులూఁడి యా
చాయకుమారిగీతి (గనె) సంగతశీతలమాధురీశుని.

వ. అయ్యనసరంబున విశ్వంభరానిర్భరభారాయమాణ దుర్మానకంసాదివృశం
సదు (ప్రసర్పగాటడ) మణి యగుశ్రీకృష్ణదేవకీపటయాదవశిరోమణి నిఖ
చంద్రబింబకుచ్చుంది కాడంబరంబున నిజనయనజీవంజీవంబులకు సంజీవనం
బపేక్షించి విరించినభావధి యగుద్వారనతీపథంబు నాత్మశరణపూతచరణ
(సరోరుహ) విన్యాసంబున ధన్యమార్ధవ్యంబు గాఁ గలూక్షించి తత్కటా
క్షసమాక్షి ప్రకారం పరభాగసందానిత మహాభాగపతిద్విగుణితహరినామా
నుసంధానబంధురహోమహర్వాశుకంఠుక సముదంచితసర్వాంగనయాను
నందామృతధారాప్రవాహంబున సవగతమోహాదిదోషవంశాంతరిత

తాలఘూకృతంబు నణుపరిమాణంబు సతకరణంబు దేలియాడ మగిడి
సత్యలోకంబు స్వాగోకవిషయంబు చేయుం దలంచిన (జగ) డింపుకూటిజడ
దారి గ్రహరాజగృహరాజంబు సమీపంబుక సమీచీనతాసధి చీనతదనూ
నవీణాగానామృతంబు కర్ణకూపంబులనిండారనబ్బురపడిచేపడిన వీణీయనదలి
కదలక మైమఱచి పరచితిహ (?)ంబునందె(న)నిమందపడి (?) డెందంబు
ననంబు గాక మసల మెల్లమెల్లినందేచ్చి కూర్చుండి శిరంబుఁ గంపంబుతోఁ
గూర్చి తిర్చి నాసికం జేర్చి తనలో నిల్చిని విత్కించె.

ఉ. ఎక్కడిలోక మేఁ గనని దెక్కడిగానము (నాకఁ గొ)త్తగాఁ
దక్కిన) దిట్టిగాన మొక తావున నైన వినంగ మృగ్య ము
మృక్క యిఁకెంతిచోద్య మహాహా ననుఁ జొక్కఁగజేసె వద్దిరా
యక్కమలూక్షకీర్తనమునందును డెందము డింద కుండెడిన్.

క. బౌరా మును వింటిఁ బయక, పారావారజకు నాటి (పద్మాక్షి కుమా)
రీరత్త మయ్యె సూర్యున. కారూఢిగుజ్జాఘ * నీలయతులాంశం బై.

క. అక్కవ్య సకలవిద్యల, దిక్కులఁ జనసాటిలేక దీపించును బెం
పెక్కు మిగుల గీతఁబులన్, లెక్కింపఁగరాదు మాధురీగుణ మనుచున్.

క. జతరుణి యిపుడు తండికి, జేతం (బిగురొత్త సేవసే) యుగఁ బోలుం
బ్రీతిగ నెచ్చెలిఁ గనుఁగొన, కీతటిఁ జన నాకు డెంద మెనయ దటంచున్.

వ. ఇట్లుహించి.

సీ. సంగతతత్త్వదుషవదనిష్ఠాన్భూర్తి నలరారుపాణినియం బనంగ
సిద్ధపాధ్యవిశేషముద్ధస్వరూపతః కాక్రృతవ్యాకృత (ఫక్తి-యనంగ)
జ్ఞాతాత్మరీతి నిర్ధూతాంజనాత్మత సాధ్యలంకృతివిశేషం బనంగ
సరళస్థిరకలాప్రశస్తిసద్భావత సరసాంధ్రశబ్దశాసన మనంగ
నరుగుదెంచెను నారాయణాభిధాయ, కాప్తవర్ణమనూత్తంగకాభిధాన
చతు స్వరస్వరవిశేష, హరిమహతికరుండు శుభాకరుండు.

సీ. చంద్రోపరి సితాభజలవాహరేఖసాః దగుళాలగోపిచందనము దనర
నైరావతాలింగితాభాప్రగాజ్జలతాలినాః బసిడిజంద్యములు మెఱయ
సగ్గికాశ్మీరకింజల్క సముదయం బన జటాసమితి వెలుగఁ
గలభౌతనగమధ్యగతనీలవేదిక నాఁ గటిఁ గృష్ణాజనము దనర్పఁ
గల్పకస్కంధపరిణాధఘనతమాల, వల్లి యన వీణ భుజమున వన్నెమీఱ
నలుదిశిలమేను తిఱపి నెన్నెలలుగాయ, వచ్చెనారమఁడవ్విభావసునికడకు.

ఉ. హారమునుండి రా ముడికి నూర్లము బంగరుగద్దె డిగ్గి బ
ల్లారన మొప్పుగా నెనుకుగాఁ జని భక్తిభయాదృభృతింబు ల
వ్వారిగ సందడించుమది వారిజబంధుఁడు సాగి మొక్కిల్కఁ ద
చ్చారుపదాంబుజాశములు సాధుకరద్యుతు లంటి రాజులన్.

క. మొక్కిలనఁ *జెయ్యులసాకిరి, మక్కువఁ గైగుచ్చి యెత్తిమది ముడమలరన్
అక్కలహాశనమునినగు, మొక్కలుచొక్కలముగాఁగ మొగముననమరన్.

క. దీవించె నీకు దుర్లభ, మేనస్తువు లేదని దీవ నిడకుండఁగరా
దేవస్తు వక్షయం బగు, నావస్తువు నీకుఁ జాట్ల మిగు నిజ మనుచున్.

వ. ఇట్లు భావిశంభంబుఁ డెలుపు పలుకు పలుకు తొలిపలుకులగమికానిగాదిలి
కొడకుం గడగనని వేడుక గడలుకొన ముండట నిడుకొని వచ్చి యచ్చె
రువులకు నెలనగు తని నెలవునకుం దెచ్చి దచ్చిదిక్కు లగ్నంపుఁ బచ్చినె
న్నెలలు సొగసు ముసుంగు లొసంగు మగతామానికంబుల పెద్దగద్దెయి
నుంచి యవంబితభయభక్తి వినయాతిశయ మృగునాశయమున నమ్మహాశ
యానకు నిర్విశయమ్ముగా నిజకరకుశేతయమ్మున సదాశయోచితంబు లగు
నుపచారంబులు చేసి యాబేసిగుట్టంబుల తేరనెఱదొర దొర నెఱుంగని

మొప్పలకుప్పం దనకూతుం బిలిచి యప్పాయిప్పవరహితునకు మొక్కిం జక్కంబడని దొక్కటియుఁ జిక్కదు మొక్కివలయు నని మొక్కించిన నక్కాదుఁకపురుషమణి పురుషశిరోమణిపాణిగృహీరిని గమ్ము పొమ్మ యని దీవించి యనుపం బిడవఁ దదనుమతి నమ్మహామతి పిజానుగతసభా జనంబుల యథాపూర్వీచితస్థానంబుల వసీయింప నియమించి తాను దన్నమీపతలంబున దిన్నభవ్యనవ్య హేమముక్తాఫలాముక్త నిర్మిదభిద్రాస నంబునఁ గూర్చుండి యుండఁ దత్కాలంబున.

చ. *శోలుపటిపల్కుబల్లనులు నువ్వుతమోహరణప్రేమిణిమాం

సలమహిమాన్విత లుహితసత్విభవృత్తినిహభభావు

కలితదిగంక రాశరుచిగాఢతనూరుచిరుల్ సభాస్థలిం

జెలువలరారి రిద్దఱును జీతనజాతము లబ్బురంపడన్.

క. అన్యోన్యకాంతినైభవ, మన్యోన్యముఁ గప్పఁ జిహ్న లవిషయములుగా

నర్యనియం దన్యభ్రమ, మన్యాయత్తంబుగాక యలవడె సభకున్.

క. నిండు నెలఁబోలు మునిమా, ర్తాండుచి మార్తాండుఁ జూచి హరి కైదువుపే

రుండెడుపులుఁగులు భ్రమచే, నొండొండ ముదంబు భేద మొందునుమిగులన్

గీ. అట్టియెడఁ దమ్మివిడిమట్టుపట్టుదిట్ట, పట్టి యగుహాని కనియె నన్యెట్లజేజె

గీ. మిక్కిలినుహాసమునమోమునీటుగుల్కు, మాటమాటకునమృతంబు జేటలోలుక.

క. నీరాక రాక సమ్మద, నీరాకరమునకు ముగూనీరాకర యీ

నీరాక గాక యా(వ, న్నీరా)కరమునకుఁ దేప నే నెఱుఁగుదునే.

వ. ఓనుదర్శనకరశుభకరపదభక్తి మత్సదర్శన సిదర్శనసమధిగత నిఖిలదర్శన

కాలత్రితయపవిత్రతాన్యంగృహ్యవ్యంజకంబగుభవదీయదర్శనసమంజససంజీవ

నాపథంబున మదీయతాపత్రీయంబవత్రీపానిలయంబయ్యెడు మజ్జననంబు

పరార్థభావంబు నొడెడు మత్తేజంబు వేలోల్లంఘనంబుననలరారెడు మద

భ్యునయం బనస్త్రమయంబై చెలువారెడు మదీయనివాసంబు విష్ణుపదంబు

నం జెచ్చుగాంచెడు మదధికారంబు గృహతీతం బైయొప్పారెడు మత్కశత్రుం

బు కాంతిపర్యాయంబై వెలుంగొండెడు మత్సంతానంబు సమందతఁ గాంచి

యు నమందత దైవాతెడు నీరేడుఱగంబులఁ దేజోవంతులకు దృష్టాంతంబనై

మెలంగెడు భగ్యంబు నాకుఁ బొసంగెడు సమాధిమత్కశానిధినిపాధి

కకృపాపయోధి నగునీదుసన్నిధికి గమనంబు గమకం బగు మత్పురాతనా
గణ్యపుణ్యపరిపాకంబు యని యని యరసి నిర్ణయించుకొనియెడ నధిగతపరమా
ర్థతకు నవాప్తపర్యకామతకుఁ గేవలపదం బైన భవాదృశులకు మాదృశ
రాజసవసంబు ననుసరించి యత్కించిదర్శవృదానంబునకు సంప్రదానత గొ
నుట గగనకుసుమంబు గనుటయె సిద్ధం బని సిద్ధాంతీకరించెదంగా దేని
దేవరచిత్తంబు కుతుకలీలాయుత్తం బై యదిర్థంబు విషయీకరించి సర్వా
ర్థమార్థాభిషిక్తంబు సేయ నవధరించె దదర్థంబు భవత్సన్నిధాన వైభవ
సమాసాకతసంపత్సాకల్యతం దగుభవజ్ఞనుసవిధంబున నస్తీత్యాఖ్యా
తంబు సంయోగంబు గొని కారకత్వం బంగీకరించు నని నిస్సంశయంబుగా
సంకల్పించెద భవాదృశునృకృపారతంత్ర్యంబునం బ్రవర్తిల్లు నదోపదాకు
నకు నెండేసి స్వాతంత్ర్యం బతంత్రం బవుట చిత్తగించి వాచావిషయత త
త్ప్రకాశకక్రియం బ్రసరించకేయ దయసేయవలయు నని పునఃపునారచిత
ప్రణామంబులం జూర్పించిన.

గీ. ఇట్లు *వేపాదములసామియింపునింపు, మధుర భాషలభాషింపఁజూనివినుచు
హరికథానుధయూనినయపుడుగాంచు, మోద మందుచు నత్తమోధేదికనియె,

ఉ. ఓయినమస్తభోకననయోదయపేతునిజప్రకాశ భ
వ్వాయతీక్తి నీకు నిలు లాడిగఁ జెల్లునె యన్యునట్లు నీ
వాయతనంబు నైతివి చరాచరసంజననావనకీయా
పాయనిదానమూర్తులకు భద్రీకరాగమయాపవైభవా.

క. మిన్న దేవత యనుచు, నిన్ను నుతింపం బనేమి సిగమాపకులం
గన్నట్టి తీర్థదయే నిను, నన్నుతి గావించుకొనుచు సార్థక మయ్యెన్.

క. నెన్నునఁ గన్నులఁ జూచుట, నిన్నుఁ గనుంగొనుట మాకుఁజ మొక్కటియే
యన్నలివాఁడగు గనుంగొని, నిన్నుం గనవచ్చినాడె నీరజమిత్యా.

క. ఇంకొక్కటిఁ జెప్పెననే, వంక స్వీక నరిది గాన వైఖరిచే నీ
సొంకపుఁగూఁగెను నను నీ, వంకకు రప్పించె జమ్మ వనజాతసఖా.

క. నీలాలక యిది నీలా, లీలావతియంత ననతరించిన దగుటన్
నీలాఁకికా త్రొక్కెను, లీలాయదువూరి ముద్దులేమం బేమిన్.

క. ఈరీతి బల్కు నీరా, పాఠిణయతీందుప్రచనబంధమధురిమా
సారములు చెవులు సోకిన, బారాకారములసామి పలికెం బీతిన్.

చ. హరివదనంకజాతయుగళాంచితభక్తివరప్రేక్ష యా

హరి మనజాకృతిం బుడమి నందుటకుం గత మెన్ది యమృతం
పురుషుని శౌండజేయఁ దగుపుణ్యపుసాధన మెద్ది గూఢ మ
పురమున కెట్టి దింతయు నపారికృపాజలరాశి శేల్పవే.

క. అన విని వీణముని య.య్యునుఁ గనుగొనుచు నగుచు నిట్లను నెఱా
వనజాస్త నీదువినయము, విని తిని యెఱుంగము సంపన్నవిబుధులలోనన్.

గీ. వేదమూర్తివి నీవె కా వేదవేద్యు, నెఱుంగజాలవె యెట్లైన నెన్ని చూడఁ
బుపితజ్ఞానమార్గవర్ణవర్తకులకుఁ బ్రవృత్తభావంబు భూషణప్రేరేపక మనఘ.

క. ననజాక్షభక్తిభరతా, వనుడవు నీవెంతభాగ్యవంతుడవు బలి
నినునుండి తక్కి ధాన్యస్థితి, నెనసితి నీటనాచుపుణ్య మే మనవచ్చున్.

క. దిన మొక్కనిమున మయిన, న్వనజాక్షస్మరణ మెలంగ వానివృజిన మ
ద్రిసకృతము సుకృతముగు న్ను, ర్శనవేధిస్పర్శి నినుము పావర్ణమె కా.

చ. తాలచీన విన్న మోసము శిష్ట మునుంగు ముదంబురాశిమైఁ
బులక ‡ కెనుంగుఁ గిన్నులుఁ బ్రమోదిజలంబులు పొంగుఁ బూర్ణతా
భరితమనస్కు నానానుపాననచానుల కైన నెద్దిరా
బలిబలి వాసుదేవుఁ డుఁ బాటింబునూర్ధ్వసార మెట్టిన్.

నీ సౌశబ్దసంగతి సడలుకాన్యమురీతి విజ్ఞానహీన మో విన్యనూడ్కి
నాఘదానము ‡ లేననంద కెనడి నరశాంతి నెడయు తపంబుభాతి
కంతరక్తమానుగానంబువడువునఁ బాలనసేయని ప్రభుతచాయ
శ్రీధానుకృతా జాబుకర్మము క్రియ రాగంబు గాంచని రతిపగునున
సిద్ధపాండిత్యవర్జితసేవకేన. భూరిపరిమళ మందసిపువ్వుపోలి
వాసుదేవుఁడదభక్తి నదలువాని, జన్మము నిరర్థకంబగు జలజమిత్ర.

చ. అలవరతే త్వ మెంతటిమహాత్మునికైన దరంబుగాదు దాఁ
దెలియఁగ నెట్టిదిట్టలను దెల్వకిరాఁ దెలుపంగ శక్యమే
జలరుహమిత్ర యట్లయిన సంగ్రహసూక్తుల నాడుబుద్ధికిం
దెలిసినయంత దెల్వక సుధీవర తప్పక యాటింపుమీ

- గీ. ఈప్రపంచంబుచకుఁ చొల్ల నెనుఁగుచుండు
సచ్చిదానందమయ మాతృ (సంగ)రహిత
మనసుగతరూప మువ్వచహార్య మిళల
మానసంచాఁతహృన్యంబు భానుమంత.
- గీ. అప్పురంబు సిస్పృక్తచే నమరిత్తిగుణ, మాయఁదైవొని సగుఁత మరగి సర్వ
కారణవిచిత్రకార్యసంఘాతరూప, మగుచు నారాయణాఖ్యత నలగుచుండు
- సీ తల్పిరూపావాప్తి దినకు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబుభక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే నెలయుచు సద్భక్తి యుద్విద్య గురుసేన నందనలయు
సద్గురుసేన నిష్కామత్వమున నబ్జుపని చిత్తశుద్ధిచే నమచు నద్ది
కాలుష్య మణిగినఁ గలుగుఁ దదాహిత్య మలనఁడు జాపక్షయంబు గాఁగ
నట్టిరావక్రయంబుమే లానవచ్చు, దాన యాగాదిసత్త్రియ లూనఁ గలుగు
నవియుఁ దన్నాశరంశక్తి ద్రవులుటరిది, కర్తృహృదుమాంబుఁగాంచకున్న
- క. భక్తియె స్వతంత్రీకరణము. ముక్తికి ను కొందఁ డుండు భారవివేకుల్
*భక్తిసుసాధ్యజ్ఞానమె, ముక్తిద మవి కొందఁ డాగు భారవివేకుల్.
- గీ అళుల మాత్యేప్త దేవత యనెమగున్, పురీశశయభక్తి బ్రహ్మనై పరఁగు నంత
యనుచునీచయ జ్ఞానంబునగుచుగాన, జ్ఞానభక్తులై కేక్యశ్చయము మాకు.
- గీ కమలబాంధవజ్ఞానయోగమ్ముభక్తి, యోగమన రెండుబలునానలొప్పుచుండు
ఘోరిసంసారవారిధిపారిమండ, ననుచుముఁకృగులొకకొన్ని యనురంబలుకు.
- గీ అరయ శ్రవణాదికక్రమాయత్తమవును, జ్ఞానయోగమ్ము తదితరజ్ఞానవిభవ
ఘటకమవుచుండు భక్తియోగం బనంగ, భావరూగతిఁ బలుకు నిబంధనలకు.
- ప. విను ముప్పగనేర్వయం దిగునారాయణుఁడు లోకరక్షణపరాయణత్వంబు
నం దత్తత్కలంబుల నానారూపంబులు చాల్చుచుండు నందువిశేషించి.
- సీ. ప్రియలక్ష్మణముఁ దమ్ముపట్టికోఁగూర్పంగ జగవంత పృథుదేశముఁ బూన
ధరదే గొమ్మునఁదాల్చుదనుజాఁగొమ్ము నగుల్ప బలి నఘోభునంపుఁబ్బ సేర్ప
గృతపేర్యజాదిసూనుతుల విచారింప వసధిమధ్యం బరావణము సేయ
ముష్టికాదులఁద్రుంపఁబుగ న్నమ్మహరింపయనసంహార నైభవముగొనఁగ
జలచరాకృతిఁ గమకతఁ జూచుకిటికెనరచ్చుగేంద్రతఁ గుబ్జతఁ బరశుధరత
రాఘవతపాలితబద్ధతలలితహయత, నఖలజనములుగొనియాడనతఁడుగొనియె

గీ. తపః యత్తతీ నవ్వరతత్త్వ మనని, భారతాదులఁ గంసాదిఘోరదనుజ
నికరములఁ ద్రుంఢవసు దేవునికిజనించి, వజ్రలుచునుగృష్ణఁడనద్వారవతిమెలంగు.

వ. అతనిమాయాబలపరిశ్రమహీనదీప్యమంగళశ్రవణహంబునకు నుపమానంబు చు
ర్గ్రహం బన ననంతయం బేమిమయినం గీర్తనధ్యానానిసాధనంబులం బా
వక్షయామ లగుచూడృశు లగుదాసులకుం దినుపమానకల్పనసాహసంబు
న నల్పదోషంబుఁ గాదని విచారించి నాయథాశక్తి నమ్మహాపురుషు నంగ
సాంద్యో బీషతా-లంబు గీర్తించి కృతార్థత గాంచెన సానధానుండనై
యవధగించుము.

నీ. ఇంద్రదీపిచ్చాయ నినయు దేహమువాడు మార్దుగుల్క-మనవృషామాయాడు
ఘనశంఖసింధ మైచకంతంబు గలవాడు చక్కని నెడఁదనత్రింబువాడు
జయలక్ష్మ్యు లీచనాబాచు గౌహులవాడు దనరాసు సింహమధ్యంబువాడు
జవనంపదల మించుజగఘలు గలవాడు తిమ్మల మించుపాదములవాడు
కటిని నెన్నెందు బంగారుపటమువాడు, ధాతృ గన్నట్టిసాధిపద్యమ్మువాడు
వ్రాబలు శ్రీవత్సకౌస్తుభసౌధలవాడు, చక్కఁదనముల *కిల్లజరుగువాడు

ఉ. క్రిందయి రేపి మోచి పెరిగిన్నతఁ గృష్ణఁ పాదయుగ్మ మిం
పొంద భజించి యంబుజము లొక్కేడఁ దల్పుషమాంతే తేళకా
ప్రి పదనరాగఁ బద్మములపే రది నోసిగి తిన్నెనుంబుగాఁ
గొందును పాదపద్మ మని కుఁ తిరిగిబద్ధులు గారె లోకముల్.

ఉ. అంగురాలి నెత్తెంబులు నఖిలము కేళుము ల్దదనప్రీ
తాంగణనను దేవము టొందినీగినుఁగిను ల్వుల
ద్భృంగములై చెలంగఁ గడుఁ దేజుల శౌర్యదామ్బముల్ శుభా
ళిం గనుఁగొని భిక్షులకు లేములు వాపుఁ దిమోసెవారకా.

ఉ. అంగజామేగ్నిపంగయుగ మాకృతి కేము సమానవైభవం
బుం గయిగొంటి మింక సరిపోలము కాంతి నటందు న్నల్లలం
క్రబ్ధుంగి లపించి తిత్తనువు వీక్షిం నాదొన లీడుగా వన
స్సంగతి నయ్యగూర్చిహుఁజంఘానాపుఁ దలంప శక్యమే.

చ. తన కుపమానపన్ను విక ధాణి లేదని కాదె గెల్పుచెం
పున ధరియించు మేల్పొరుదు మో యదినాఁగ మణిపినున్న కాం
చనమయనూపురార్చిటి నెసంగెడుఁ దద్దనజంఘ లెంచ న
స్వనభద్రపుండుఁ జాలఁడు దివాకర లెత్తిభ నెన్న శక్యమే.

*ఇల్లుడై. మూ. పదకవరీపద్మపలు-మూ. పదలం—అనియుండుట వ్యాస
మైనను గొన్నిప్రాచీన ప్రయోగముల్ గొనఁగొన్నది. మును... కోవిడ- అమట సరళ
పద్ధతి? మేల్పొరుగు యొక-మూ.

చ. ఉడుగనడాలు మీఱు హరియూరులతీరిక మేటిసాటికిం

గడంగి సమంబుగా కనటికంబములుం బొరవిచ్చు పోయె బ
ల్విడిసెడి దానఁ జేసి “కదలీ న కదాచన” యన్నిపేధ మె
క్కుడు వడినిల్పెఁ గాదె తమకున్ జగతీస్థలిష్టుండు భాస్కరా.

గీ విద్యుదాపృత ముద్ధురవృత్తిశోభి, దీర్ఘఘంటానురణనగుండ్లరత్న
పదలసద్గుణలితశోభామిళితము, పద్మదళసేతు నుత్కటిబంధ మమరు.

క. ఘన మగునేని జడంబగుఁ, దనియాశ్రయ మట్లుగాన పైర్యము గొనరా
దని మెఱుంగుదీఁగ హరికటి, ఘన మజడంబనుచుఁ జేలకై పున నిల్పెన్.

ఉ. దండినజాండభాండములతండము లుండఁగఁ దల్పించండన
స్థండలియందునుండి గరిమ న్వడల నృగుడం జనంగ బల్
గండి యొనర్చిరో యి దనఁగాఁ దనరెన్ హరిదివ్యనాభి *యు
ద్గండత నల్వఁ గన్నవిరి తద్దయు నొప్పు (చునుండ) భాస్కరా.

చ. తనదు విచిత్రశక్తికి నిదర్శన మై తనరారఁగా బ్రస
ర్తని మృగరాజభద్రగజరాజులఁ గౌనున యానరితియం
దు నలవరించి మీఁచె ననఁ దోచును దద్విభుమధ్యయానము
ల్లనుఁగొని యెన్ని నచ్చెరు వగున్ హరిసుందరభావ మిహ్నన్.

చ. కవిబుధచంద్రలోకహితకారికమంగళజీవ కేతునై
భవత రిపూత్కరంబు గెడవం గడుఁ గూడిన కాలసర్పయో
గవిధిఁ బ్రకాశమందెడు నఖండ ప్రసన్నవనండకాండనై
భవముల నొప్పు మాధవుఁ బ్రస్తుతిసేయుఁ దరంబె భాస్కరా.

చ. అమర ధరాంబరద్వయమునం దెనలారుగుణంబునందు ది
ప్త్యములు(?)ను గారి నైరిరితనాశ్రతి దాలిచెఁ గాన (దా) ననం
తమణిసితాసితాన్యగురుధామ వినూతనచంద్రసౌమ్యభా
వముఁ గఁజూలునే రిశనభావము లోనఁ దలంప భాస్కరా.

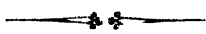
ఉ. కలికితినాన నోట మీఱు గప్పడె నాపను లింకఁ జెల్ల వం
చలనలరాజు చేక్షిశి తాసియుఁ బల్కయు నాన ముంగిట
న్నలిపి న్వజస్మదేశమున నిల్పెనునాఁ గనుపట్ట నారును
నులుకుటరంబు నల్లయదుకుంజరుఁ డొప్పుఁజూమి యహర్వతీ.

- క. చతురాస్యవదనమారుత. గతిచే వక్షమున కెగసి కనుపడునాభీ
 వితిలపయోగుహకేసర, వితతి యనం గొస్తుధంబు వెలయున్ హరికిన్.
- క. బల్లులలునకుచు మార్దవ, భృత్యు *సుస్వసత లేక వెలవెలబోచున్
 రిత్తనడి శంఖ ముచ్చులు, కుల్లుకయై పొలిచి నిలిచె గుణధి యగుచున్.
- క. మంజుభుజకీర్తిహీరా, సంజితధనశిమము భూమిసాకల్యధురా
 రంజితము కంసదానన, భంజనుకే లమరు శేషఫణిసన్నిభ మై.
- చ. తను వెలగాఁ గొనుం బసిండి దాన్ మెలంగుటఁగాని చెల్వ్వలే
 దని యలకెంపు తిన్విభుశయద్వయమై నవరత్నకోటికాం
 చనతను ప్రియం బుచ్చుకొనసాగి విదోషనదోషభావతన్
 గొనలు విహించుఁ జూడుకలకుఁ గోరిక లీరిక లీనుచుండఁగన్.
- క. అకలంకగోవిలాస, ప్రకటశ దోషాపిరుద్ధభావతఁ గొనుచు
 స్వీకరించు తిన్ముఖంబున, కకటాక్షదుష్టములు నెలయు నబ్జము సరియే.
- చ. తమిగొను ముద్దుకై తలఁచు తామరనాలయకన్య కన్యకా
 భ్రమ జనియించె దచ్చనకుఁ బన్నిన నిద్రపుడఱ్ఱమించుట
 ద్దము లఁగఁ గోచు జూపఱ్ఱఁ దద్దయు మేల్చునుజెక్కు తార చి
 త్తమనను వాక్కులం దలఁచె ద్దత్తిభ సన్న తిసేయ శక్యమే.
- క. బలుగంధు నోవె బనడము, జలజాక్షిని మోవి యయ్యె సాగెనట పథూ
 విలసద్రీవనక్షతములు, తొలఁగ జెచట శాధ రాగదోషము గొన్నన్.
- చ. ఘనవదనాలవాలముఁ గమ్రువచస్సుధ నాబుదేగి చి
 న్నినగవుచెన్నలం గలసి చిక్కినయస్సవహంపుమోసులో
 యన రదనాశి యింపొనరె నాడుఁ దత్కినలం బనంగఁ గృ
 ష్ణనినుధురాధరంబు గడుసొంపు వహించు నిలింపనందితా.
- క. కమలాహితవనకాంతులు, శమితతిమిఁజూర్తు లమలసత్పథవర్తుల్
 భ్రమిశోరు తాంకంబులు, కమలాక్షునియంబకములు కడుఁ దనరారున్.
- ఉ. భవ్యతిరంబుగా భరణభారనలాంచితవృత్తియు క్తమై
 నవ్యపయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
 స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
 ద్దీవ్యదుదారవైఖరులు తెల్పఁగనా కగునే విభాకరా.

- క. తీవిన్ శ్రుతిపదగము లై, భావింప నున్న శబ్దభరణాంకములై
దైవాతీ మంగళమహా, శ్రీవృత్తము లగుచు బాలిచె శ్రీపతిపీఠల్.
- క. హరికప్పుబరిగడ్డము, *సారిదిగ నవ్వదనచంద్రుఁ జాట్టకొను దళ
త్సరరాజనీలశోభా, పరిపంథిప్రభలఁ దండుపరివేష మనన్.
- క. హరిచెక్కల సాంపాలెను, గురుతరనవపద్మరాగకుండలబుచి శ్రీ
తరుణీకృతచుంబువవి, స్ఫురదుతుతాంబూలరాగముం దలపించున్.
- గీ. విషయగంధరాగవిహృతిచే జెన్నారు, †మలపత్ర నేతుఁగ్రాణముచకు
విషయ మనఁగరాదు వినరింపఁగా గంధ, ఫలినిగంధమాత్రీ ఫలిత మగుట.
- క. గుణవృద్ధులగుచు రాజిలు, ఫణిరాజశయానుబాములు పరికించుచుగా
గుణిగణము వక్రమే యిది, గణుతింపఁగ వక్రతమ మెక్కా యిదియనుచున్
- క. చక్షుఃస్పియన్మృగమదతిల, కాక్షిణనులక్షజైకహరి యగురమా
ధ్యక్షునిలికంబునకు నవ, లక్షణవక్రింపునెల తొలు యనం దగునే.
- గీ. ప్రభమకైవడి సత్కళాప్రభవహించు, దీపితాకారిమై సంవృతి కెన యగును
శక్యమే సన్నుతికి యదుసార్వభౌము, లాలితచ్ఛాయన్మృదులఁటాలతలము.
- గీ. మహితజలధరమాలికామైత్రీ గాంచి, నతఁడుండెడుహరివాలబంధమొప్పు
లఘుగుణోద్భవముఖ్యత రాజిలంగఁ, జాల రహితజెందుచంపకమాలి కనుర.
- గీ. అతిసహందర్య మతనికల్యాణగుణము, లనవశేషంబుగా నెన్ని నావిగాదు
పదనములు నాల్గు గల్గినవాసికైనఁ, దలలువేయింట మోగెడువిలువైన.
- ఉ. అట్టిసమస్తలోకనిధి యట్టిజగద్ధితవేపధూర్నిహం
డట్టిదయాపయోనసతి యట్టి మోపవానామగీర్తనుం
డట్టివిచిత్రరూపఖని యట్టిహహాద్భుతకార్యకర్త నీ
పట్టికి మేలుపట్టుచు పట్ట సుమీ పరికించి చెప్పిశన్.
- క. మదిలోపా విక్కాగ్యము, వదల ననొచ్చెత్త మచట పదలదును వదా
వదనదనవరజములు నను, పదభాషితభూషణంబు పద మందదుగా.
- గీ. అబ్జశాంధన యింతవర్మంత మిట్లు, హరికథాగోష్ఠి సమయ మత్యంతమధుర
మగుచు వెడలెరు సత్యలోకానుసరణ, వాంఛ దీర్పంగ నానతీవలయుననిన.

* సారిదిగన్ వక్రగడ్డ - † గంధమాత్ర వక్రిగణు. ‡ తొలఁ కావుల 'యి' యుఁడొకలదు.

- గీ. ఇట్లు బలు *పోగువారులనింపుగాంచు, మించుపడదారిరతనంపు మేలుమాట
లాలకించి ముగంజాత్తఁ జాల నించి, మునుఁడునచ్చక్షేబల్కె మెల్లనహసించి.
- ఉ. అంతర మోగుంబులు పాలువ నేనుపు గల్గెవాను నే
కాంత మొంది మా నడయ మంది తనంతివదంబు గంటి శ్రీ
కాంచునుధానికాంతి కథ గర్జియుగం బొగిం దిన్ని తీవు రా
కాంతినినూజ నమృతనకల్పకభూజ సుగీషణోత్త మా.
- క. ఏకగుణహాని యెఱుంగని, జోక విశేషోక్తి యందు శోభిలు నమృత
శ్రీలిలిహమ్మదార్థము. లోకహితాచార బోధలలితవికారా.
- గీ. అనఘమీరానానిచ్చినయట్లు నడిచుఁగాక యీజనుఁడన్యథాగతిమోఁగునె
నైదిగో కే కిమివంటివారిమాట, కరయ సత్వత నీరంటి కర్థ మొకటి.
- న. ఇట్లు వచించి విడిచితివయునకు సవినయంబుగా నహస్కరుండు నమస్క
రించి యగు డనుగఁ గొంతవ వ్యనుగమించి మగుడఁ దదనుజ్ఞ భరించి తిరిగి
నచ్చి కూఁతుం గాంచి గుచ్చి కొఁగిలించి మెచ్చగా ముచ్చట దీర న
మూల్యభూషణాబరంబులు ధరింపించి తక్కిననీల వేణీముఖసఖివనంబులకుఁ
దగిన సభావంతులు సభావద్యుక్తభావంబుగాఁగావించి యుగ్మంతి*మె
లపుఁగింతులతో నంతి*ంబునకు ననువుటయు.
- క పోవ్వాగూప వివమ. ఏచ్చలీమాధవిధాఃదక్షసంస్కృతసామా
నుగమాస్య మాన్యచరితా, పరతఃపానీంద్రీ హృదయపంకజభృంగా.
గద్యము. ఇది శ్రీమద్రామచంద్రీ చరిత్రవిందమిళిందాంతకరణ పోయాని
మాధవయజ్ఞసముజ్జ్వలత్ప్రవాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
వంశాభిరాకాశశాంక నిరంతరారాధిత విచక్షణశశాంక అభినవవిష్ణయ
భట్టరాకాహోబలపత్యాహ్వాయకవిమ హోపాధ్యాయభట్టారక ప్ర
ణీతం బైనకాళిందీకన్యావరణయం బనుమహాప్ర బంధంబునందుఁ బ్రభమా
శాస్త్రము.

*. కేవలపోగువారు మెల్లప్పుడొందగలరాని.   † సుగమభాగవతి గాన.   ‡ అనఘశాస్త్రము.

కాళిందీకన్యాపరిణయము

—: ద్వితీయాశ్వాసము ;—

- క. శ్రీమైథిలీమనోహర, కామితఫలదాయ సుజనకల్పమహీజా
శ్యామలవిగ్మహ నుతిసు, తామ్ర సాకేతధామ దశరథరావహా ! ౧
- వ. దేవా దివ్యచిత్తంబున ననగరింపుము, ౨
- క. తనతండ్రికి నారిదుఁ డా, వనజాక్షుచితములను వర్ణింపంగా
విని మనము నొటి కామిని, తనకుం దగినట్టివిభుఁ డతండుని తలఁచెన్. 3
- ఉ. ఉల్లము రంజిలం దనుఁ బయోయహా* నేత్రలు గొల్వనచ్చి తాఁ
దల్లికి మ్రోక్కి యాయమ ముదంబున సేన లొనంగి దీవనల్
తెల్లముగా నొనర్ప నొకతీరునఁ దైకొని యొప్పు నొప్పునే
పల్లవవాణి యందుఁ దగుబంగుగడ్డియఁ జేరెఁ జింతతోన్. ౪
- చ. వనజభ వేంద్రదండధరవాజ్ఞాసాతిగ మై వెలుంగు కృ
ష్ణనీలలి సొంపునింపు జిగిసోయగము న్విభవంబునుం దగ్గిఱు
తనకు నారిదుండు తనుదంతము నాంతిముగాఁగఁ జెప్పగా
వినిన మెలంత కచ్చువడి వేగమొల్పె హృదయంజంబున. ౫
- చ. తిలఁచినయంత నే మిగుల దర్పకుఁ డేవఁగ నంతకంతకు
న్వలపులు చింత వంత బలవంతపుఁగాఁకలు వింతసేయఁగాఁ
జెలాల కెఱుంగనీక తనచెక్కిటఁ జెయ్యుడ నేరకుండె నా
జలరుహవాణి పశాన్యమునఁ జెయ్యులు దక్కుచు లోనఁ గుందుచున్. ౬
- ఉ. వీనుల విన్నయంతయును వెన్నునిచక్కఁదనంబు సంతత
ధ్యానము సేయుచో నెఱసియాకృతి కన్నులఁ గట్టినట్లై
మానుగఁ దోచినంతటన మానిసి సిగ్గున మోము వాంచినం
గానమి నంతలో వగచి కన్నుల నించును బొప్పపూరముల్. ౭
- చ. నెలఁతకు వెంటనే మరుఁడు నెమ్మదికొల్మి వియోగనష్టాని
లోలుపను మించఁగా నెడలు కొత్తటిగాడ్డన వేడియాళ్పు బై
బ్దాలకై దదుద్గతాభినవపూనుఘరాంకురపాళినాఁ బయిం
బులకలు నిండెఁ దద్రసముపోలికఁ గగ్గిమ్మి శ్రేమాంబు చెక్కులన్. ౮

చ. తఱుగక నే మెలంగినను దామరశకంటికి మోముదమ్మిలో
నజీ దోవరంగు పొం గిడెను నీటరి సాటి యటంచు బల్లఁగా
నుజీయలు లోగ వైరి యిక నుండఁగ నీరము గా దటంచు దా
నటవట లయ్యెఁ జెప్పట నాయారపుఁగస్తుఁబాట్టు మోమునఁ.

ఉ. క్రమ్మిన చెఱ్ఱుక్రొజెమట గన్పకరంబులఁ గ్రమ్ముచు గగు
ర్నమ్మెయి పైడిదువ్వలువ మూత దలిర్పఁగఁ గోరిక ల్పది
న్దుమ్మర మేనియి స్తఱుఁగుఁ బూని త్రచావశత స్వయస్యలం
గొమ్మ యెఱుంగనీక యటు గొంత మెలుంగెఁ బ్రమోహమగ్నయై

క. ఈగతి విచ్ఛంతనె మరు, లా.గక శేషణ్ హృదబుజాఘ్రపునస్సా
ధాగరిమూ గరితకు నా,లోఁ గనఁబడియె రమేశురూప బెల్లన్.

ఉ. శౌరియదింత్యరూపకటసంకద సింగిణి గాఁగఁ దగ్గఁనో
దారత నారిగా హాస్ర ధానమనోహరసౌమనస్యశ్రౌ
గారము లంకకోలలుగఁ జైకొని మన్తఁకుఁ డేయఁజొచ్చె నే
పార శిరీషపేశలము లెనతలోడఁగినుప్రసీకముల్.

ఉ. ఈయదుసార్వభౌముకథ లిట్టివి భావభవానుమోదదం
బై యెడఁ బాయకుండె సఖులార సదా యతనుప్రభావమో
హో యని వారువారు బ్రహ్మోక్తు లన న్నివి మగ్న గావున
న్నా యెడఁ గూర్చి పల్లు టని నాన నతానన యై వసింపుచున్.

వ. అంత నగ్గద్దియనుండి ముద్దియఁగ్గన లేచి.

సీ. శుక్తికానిర్దుక్తమాక్తికంబులరీతిఁ గన్నుల బాష్పాంబుకణము లొలుక
జాలాంతరవిలోలచక్రద్వయములీలఁ జన్గన పైఁటలో జొకలింప
ఘనసంఘనిర్గతకరకలకరణిగాఁ దుఱుమున నరవిమ ద్దొరఁగుచుండ
సారసోపరిహిమజలబిందువులపోల్కి మోమునఁ జెప్పట మొల్లతెత్త
నడుము గడగడ వడఁకఁగ † బెడఁగుగడవ
నుడిగెఱుఁబడంతు లుడిగము లొగిఁ బరాకు
చేయుచును జెల్వకైదండ సేయ నదియి
నిచ్చగింపక యింటికి నేగి యుచట.

—: కాళిందివిరహావస్థ: —

క. కసికాటుగ భుజియింపుచు, విసువున నేతెంచి పాన్పు వెసఁ జేరె మనో
రసజాతతీవ్రవిరహభ, రసుమస్పహతాప యాచు రమణి రయమున్. ౧౩

చ. ఎడయనిమోహవేదనల నెంతయుఁ గుండుచుఁ గృష్ణరూప మే
ర్పడ నునులేతకల్పతరుపత్రముమీఁదట వ్రాయు వ్రాసి యి
వడరంగఁ జూచుఁ జూచి తనయన్లునఁ జేరిచి ముద్దుగాంచు నా
వడతుక నెన్నుచి బాడమి పాయనిప్రేముడి లేప నెంతయన్. ౧౪

క. వనితకుఁ దాపజ్వర మెచ్చినచోఁ బ్రియుకథల రతిని జెందుచు ననిశం
బును మెలఁగ నయ్యకథ్య, బునఁ గాదే మిగులఁ దాపచున్ గఱుకెత్తెన్.

గీ. సుతతథ్యాతహరికథాసరసిలోన, నెప్పుడును దేలుచుండు నాయిగురుఁబోణి
కదియ సుమ్ము వియోగితాపాహికజ్వ, రాంకురుంబున కగుహేతు వాదియంబు.

సీ. తరుకొత్తుచెక్కుటద్దములకాంతులతోడ మందహాసంబులు మంద మయ్యె
జెలులతోఁ జేయుముద్దుల ముచ్చటలతోడ శృంగరరచనలు రంగు దప్పె
నుడుగక వెడలు నిట్టాయులగమిలోన కిన్నీటిముసురులు గడలుకొనియె
నతిమనోహరరుచిరాకారములతోన మేల్లిబంగారునెమ్మేను డస్సె
మోహదశతోన కోరిక ల్తుంచుకొనియె, వెడఁదకన్నులతోఁ జేష్టవిషవదలె
బడలికలతోన చెమటలు నొడమఁ జొచ్చె, విరహవేదన నక్రాంతవేగుచుండ.

క. గురుతరమదనజ్వరవిస్ఫురణ

జూడ నప్పుడు, శిరశ్శిశిసంతప్తకనకకళికకు సరియై. ౧౫

వ. ఇట్లు దినదినప్రవర్ధమానవిరహవేదనాదోబూయామానమానస
న నిట్లని వితర్కించె. ౧౬

చ. నిగమగణోక్తికిం బరమనిర్మలమానసవృత్తికి న్నదా
సాగియనియట్టి కృష్ణపదసూచితవస్తువు గాఁడు (సేనెడన్)

పయోనిధి నీఁదఁగోరెద

న్దుగుల సుధాశుమండలము ఋశ్వక చేతులఁ బట్టఁ గోరెదన్. ౧౭

గీ. అప్పుడెల్ల మహావిరక్తాగ్రయాయి,

ధికరాగసదావృతస్వాతులైన, మాదృశులకబ్బుననుచు నన్తుంగవచ్చు.

క. చిత్తము గోరిన నబ్బలు, చిత్తము లభియించునెడ దు

వత్తరమై తాపవహ్ని వారకపుట్టెన్. ౧౮

సీ. నిఖలగాయనగాయనీమర్దళం బైన యిపులపాట నా కేల యబ్బె
 నబ్బుగా కేమి నా
 సంపుగా కేమి నే నగ్గతి వినిపింప నద్దివ్యముని యేల యటకు వచ్చె
 వచ్చుగా కేమి యవ్వాసుదేవస్వామిలాలితచార్త్ర (యేలచెప్పె)
 యచ్చతునిఁ గోరె నీకోర్కి యజ్ఞరచిత
 కావ్యవైఖరి విఫలతఁ గాంచిహాస్యపదము గానున్న దిం కేటిబ్రగుకుత్రోవ.

ఉ కన్నజ
 విన్నయతండు దీర్ప మదిఁ బెట్టునొ పెట్టఁడొ పేర్చిఁ బూన న
 న్నన్నలినాఁడుఁ డియ్యకొన నయ్యెడునో మఱి కాఁడొ యిట్టివా
 బన్న ౨౭

గీ. వేడివేలుపు కృష్ణునివేడఁబోవ, గురుత కొంచించుకాంతయే కొఱతవడిన
 గౌరవము వోపు నని చెప్పఁగాఁ బనేమి ౨౮

ఉ. చక్రనివారిలో మిగులఁ జక్రనిచానలు చాలఁజాల న
 చ్చక్రదనాలకుప్ప యదుచంద్రునిఁ దామె వరించి రన్న నే
 న్చక్రతఁ బోల నెట్లు
 సాఖ్య మీవిరహ మెట్లు తరించెద నేను దైవమా. ౨౯

క. అరయఁగ బహుకాంతాజన, వరణాస్పదమైన వరుని వరునిగ మదిలో
 ధార దా నఘమొందుకొ. ౩౦

* * * *

వ. ఇట్లాహించువేళ నబ్బెలయూహాబలంబున. ౩౧

ఉ. కన్యాయయగకప్రదిమ గన్నులఁ దన్ను జయింప బల్వైత
 న్నిన్నక పంచతు గొనుచు మేల్గొనఁ దన్ను భజించు నమ్ములం
 దిన్నఁగఁ దెల్వించేసి పగ దీర్పఁగ వేళ యిదంచు మన్నఁడు
 *వన్నువవెంట నంటుచు రయంబున లోగొనె నైదుబాణముల్. ౩౨

ఉ. తన్నులుఁ గల్వలు న్నుచు బృథగ్గతి సాటికి రాక నీటిలోఁ
 బున్ని తపం బొనర్చి మొయి వాయుచు నెచ్చెలికన్ను లయ్యెగా
 యున్నదనప్రతాపతపనావృతిగాఁ దమచేష్ట వాయమిం
 జ మృరవిప్పు మోక్షులను జూడఁగ నయ్యెడు నింతినేత్రముల్. ౩౩

- క. కలువలుఁ దన్నులు సరిదా, మెలఁగుట కోర్వొగలేక మెలఁతుకకన్నుల్
* బలుకోపుగమర నిద్దుర, నొలయపును వికాసభావ మొదపుఁ దలఁచు.
- క. కాంతకు మదిఁ బుట్టెకుతల, పొంతలతో వేడియూరుపులతో మరుబ
స్సొంతలతో ముపుఁతల, రొంతలతో కేలు హస్తలుప్తము లయ్యె.
- క. కృతగాత్రి యనుచు నెప్పుడు, గుశబుద్ధులు పిలువఁ బీసకుచయుగంబుల్
కృతః గౌన బుధగణోత్తులు, వశమే తప్పిప నెట్టివారికి నైనన్ 3౩
- క. రవణములు † మీఠిపడియె, ధవళేక్షణమేరుషిగ దాఁ గృశియుచు
రవళి యిటు మాకుఁ జెల్లదు, తవిలెన్నుచ్చతయె నిల్వఁదరమాయనుచు.
- క. తరుణిఁ గ్రమమున రుచితో, నరుదులు మిక్కుటము లయ్యె నతివకురుచిగా
కురువేదన దినదిన ము, చెరువుగ నంగంబు లెల్లఁ జిక్కఁగసాగె. 3౪
- క. ఆసమయంబున గుణవతి, యాసురచనసాధ్వలంక్రియాసాహిత్య
బీనక చేసి నిజేష్టర, సాసన్నస్వాంతవృత్తి యై వర్తిల్లె. 3౫
- ఉ. ఉత్తమగాత్రి కట్టియెడ నుత్తమ మయ్యెను గేశచాశ ను
త్యుత్తమ మయ్యెఁ జిత్తము మహోత్తమ మయ్యెఁ గట్టిప్రదేశ మే
కోత్తమ మయ్యె మోహనపయోధరయుగ్మము చిక్కనంగము
ల్పత్తచకోరలోచనకు మధ్యమవైఖరిఁ గాంచెఁ జిక్కుచు. ౪౦
- చ. విరహానిదాఘకాలమున వేరుట మోము వడంకసాగె ని
ర్భరహృదయానురాగరస వారిధులు ల్పులు కుబ్జ నూర్తికో
త్కరములు కంఠాశృతులఁ దాల్చె నెలంతకు నెంత వింత యి
ట్లరయ ఘటిపలేడ ఘటనాఘటనాకృతి మారుఁ డెంతయు. ౪౧
- గీ. మారనాసింధముఁడుతాపభారవహ్నిఁ
గ్రాచి తనతూపు మొనవాఁడి ‡ కమ్మి మచ్చు
చేత సుఘర్షణముసేయఁ జిక్కిచిక్కి
కనఁగనగుఁ జెల్వలలితాంగకనకలతిక. ౪౨
- గీ. గోకులాయతచేష్టసోచ మొదఁ వె నెమ్మిపురివిచ్చెఁ గాలువ్య మిచ్చ కొనియె
హంసజాతాంగయాతనాయత్తమైన, యతనుశరవర్షమవిరళంబగు రుబరంగ.
- మ. స్థరదావాగ్ని హృదంతరాళము దహింపఁ బైకిఁ బొంగెక్కు ని
బ్బరపున్నాభి యనంగ నంగమున భావశృంబు దైవాతె భీ

కరతత్కామశరప్రవర్షణమునం గన్పట్టు దూర్వా(త్పణా)

కురపుఁ *జొంపమనంగఁ దీర్పు నెఱుఁగఁ గుంపై నెఱుఁగ్గిమునక. ౪౪

గీ. ధార్తరాష్ట్రవినాదంబు లార్తులొదవ, మీఱఁగాఁబాసురాజకుమారగోచు
లనుగనదర్శమామోదమందమెలఁగ, నతనుశరశయ్యగాంగేయసుతనుఁ వారగె

క. పుష్పలవిలుతునిపుష్పల, టుష్పల నునుఁబూలబాటిఁటుష్పలు మఱచె

బుష్పలు నష్పలు మఱచె, బుష్పలు దప్పలను మఱచె బూఁబోడితగన్.

సీ. తనువున నవమహాధనచేలము ధరింప దమలుపు ముక్తకర్దమ మలఁదగు

మోహనస్తాలంబముఖమాల్యములు గొన దతిరుచిరలలాతికామ లిశగు

భృగీకనకధారణాగీకృతికి రోయు నశనవాంఛకు దూర మగుచునుండుఁ

దాంబూలరుచు లానుతలఁపుగో మెలఁగచు చమ్రులపైఁబ్రాంతియొదవనీకు

హీరమయపంజరాంతర చారుకీర్త, శారికారావములు వినఁ జేరఁ జనదు

చిత్తవద్దనికేతనశ్రీవివాస, మాఘజాలంబులోఁ జిక్కి రుచిరగాత్రి. ౪౭

గీ. అతనుసుమ హేతిసముదయం బతనుకుచను

నతనుసుమ హేతిసముదయం బయ్యె నపుడు

అతిసునాబ్జసుచిస్ఫుర్తి యజ్జరయన

కతిసునాబ్జసుచిస్ఫుర్తి యగుచు మెలఁగె

౪౮

క. అతిసూక్ష్మంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానుష్కా కమలేశేణక

అతిసూక్ష్మంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానుష్కా గతిఁ గననయ్యె.

లయగ్రాహి. ఆటలకు ముందెసఁగుమాటలకు

నింపొనరుపాటలకు లేనగవుతేటలకు నెట్లె

నీటిలకుఁ గప్పురపువీటిలకుఁ బూ. బఱపుఁ

జోటిలకుఁ గేళివనవాటిలకుఁ గూర్పు

బోటిలకు లేనిమరపాటిలకు రనణముల

కోటిలకు బోనములనేటిలకు శారీ

చాటిలకు సౌధముల చోటిలకుఁ గళలయల

వాటిలకు బాల యెలెవాటిలకు రోసెన్. ౫౦

గీ. అంతరంగము మాఘనధ్యాసపటిమ

కలితమై యొప్పుఁ దద్వశగతము లగుచు

నఖలవిషములు మెలంగ బాహ్యులు మఱచి

యయ్యయోగిని యోగిని యనంగఁ బరఁసె.

౧౦

క. అది మఱచె నిదియు మఱచె, స్తవవతి యని పలుక నేల మది హరి నొకని
గదియించి మఱవదెప్పుడు, నదియునియచ నేమి బాహ్యుమంతయు మఱచెన్

గీ. సర్వకార్యారామయంబు సంఘటిల్లు, వ్రీడగైకొన్న ననిచూచి వ్రీడమాని
వ్రీడవతిమాత్తలోని యభీప్సితంబు, కన్నతొడ్డికి వివహింపఁగాఁ దలంచు.

చ నగుఁ దల యూఁముఁ గన్న్గుచు నల్లడఁ జూచు వడంకు లేచు బ
ల్వగగొను మ్రాస్పడుం బొరలు వాడును శౌరిఁ దలంచి వేడు మై
గగురుపుఁ జేర్చు నున్ను రను గద్దదపాటు గనుం జెమర్చు నిం
పగుచెలిఁ బిల్చుఁ బలుకుచు నంబుజలోచన మస్తథార్తయై.

౧౧

శా. రంభారూపిణి చెట్లవట్టకొన నారంభించు శ్రీకృష్ణుడో
స్తంభం బుచు గృహేంద్రనీలరచితస్తంభంబుఁ దచ్చారువ
ప్రభోజం బని గేహకుడ్యఖచితప్రాంచస్తహాదర్పణం
బంభోజానన ముద్దులాడ మొగ మొయ్యం జేర్చుఁ గామార్తయై.

౧౨

శా. నేత్రమ్మీలన మగ్నుడై త్యవిరతం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం
గాత్రం యాతించ హృద్ధరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్
పాత్రం దుశ్చలిసంగ తే ర్భవతి సద్వక్త్ర చత్రైశ్వర్యభా
క్తితాత్ప్రభవామణే న్నమజని గ్రీవా వ్యయోగక్రమాత్.

౧౩

క. మదనాసమశరమయ మని, మదమున లోకంబు లెల్లఁ బొగడుట నిజ మై
యొదవ మదనాగగామిని, మదనాసమశరమయంబు మానక యయ్యెన్.

క. అరయంగ సన్నుటతాసు, దరతాన్విత మగుచు సాధుతా భావిత మై
తరుణీమణివచనము ప్రాగ్విరచితసరసప్రబంధవిధములు చెలుపున్.

౧౪

గీ. విషమశరశరజేడనోద్విగ్న యైన, వెలఁదిమైఁదీఁగ భారతీవృత్తిఁ గనియె
నట్టివేళన పంకేరుహఁ త్తనూతి, విన్నని మొగంబు భారతీవృత్తి వదలె.

౧౫

గీ. వాక్కుతోడుత నత్తేటచెక్కులాఁడి
చాలఁజాలంగ నెడసెఁబాంచాలిపొందు
చిత్ర మొనరంగనవ్వేళఁ జెల్వమేను
చాలఁజాలంగఁ గొనియెఁ బాంచాలిపొందు.

౧౬

గీ. విషమభాణుడు విషమాస్త్రవేధ సేయ

నతనిమామ మహాతపం బడరికాయ

నతనిసేనానునార్యులు లరిది డాయ

మోహనాకార బలు వైరమూర్ఖ మునిగె.

౬౧

— : కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణి యడుగుట :—

ప. ఇబ్బుగి ననంగదశాలింగితాంగి యై పొరలు యమునాతరంగిణీసోదరిం గని
సఖీసుముఖు లందఱు గుంపులు గూడి కూడనిమనంబున గుజగుజల బోవ
వారల వారిచి యప్పుచుఁబోఁడి విషాదంబు నివాదంబై సుభవిల్లును
దన్నిదానం బిద్ది యని నిదానింప నంతఃకరణం భుకరణంబుగానేర దిది యే ౬౨
మొకో తెలియఁ దగు నని సఖీజనంబులు నెఱుంగకుండ రహస్యంబుగా
నీలవేణి యయ్యలివేణి డాయ బోయి.

౬౨

ఉ. అల్లన లేవఁగాఁ దిగిచి యశతలంబునఁ జేర్చి కన్నుల

జల్లంగ జాటునస్రపులసంతతి కైవసఁ బాపి పెన్నెలు

తైల్లన గుంపుదీర్చి చనుమిట్టలపైఁటఁ గుదిర్చి కొఁగిట

జల్లంగ దార్చి చెక్కుగవఁ జక్కగ నొక్కుచు మేరు దువ్వునున్. ౬౩

క. అప్పు గద రెండవమరు, అప్పు గద కాక జేటు నట్టియుదిరిమే

అప్పు గద మరు నాటవ, అప్పు గద యనుచు ముద్దులానుచుఁబలికెన్.

క. కన్నియ విశ్వంభరుకుడి, కన్నన రాజులువట్టి ఘనుడు గదా నిగ

గన్నట్టితండ్రి గావున, నెన్నంగ దుర్లభము నీకు నెద్ది జగములన్. ౬౪

సీ. వ్యాకోచనలినంబు వన్నె తక్కువగాఁగఁ గన్నులు విప్పవే వన్నెలాడి

యుదితరాకాచుద్దు నొకపు కొఱుతగా మోమెత్తి చూపవే ముద్దులాడి

కలికి చిల్లలపల్లు కులుకు లల్లులఁ బెదఁ దేటగాఁ బ్పువే నీటులాడి

తలపివెన్నెలరంగు తలఁపుచో మెలంగంగ గొబ్బగా నవ్వవే గుబ్బలాడి

విన్నదన మేటికే నీకు వింతలాడి, యేమి కన్నీరు నించెదే యించులాడి

వగకు నింతకుఁబనియేమిసాగులాడి, తెలుపవే తెల్లముగమోవితీపులాడి.

గీ. మగువ యక్లిష్టముఖపద్మసుండలమునఁ

బాయకుండఁ బిందుసంపాతమునను

మాధురులు దేల్పఁ దలచి లోమాకుఁ దెలియఁ

బలుకఁగాఁ జిత్త మిడవమ్మ పైఁడిబొమ్మ.

౬౫

శా. కొమ్మా నీవిధ మెంతయుం దెలియ మాకుం దోచ దేమమ్మ నీ
విష్టై లోపలఁ గుండుచ్చునిఁ గని మా కెంతే భయం బయ్యెడు
న్నమ్మి న్ని కొనఁగూర్చునెచ్చెలిని నే నిన్నంటి యుండంగ నో
యమ్మా చెప్పిన దోసమే యెఱుకసేయనాదె యే వింతనే. ౬౮

క. ఏమైన మున్ను నాలో, నేమంబునఁ జెప్పుదుడు నీకిపు డీవిం
తేమమ్మ తెలియఁ బలకపు, తామరసదళాక్షి యింత దాపుర మేలా.

గీ. అతివ నీప్రాణవద మైనయట్టివస్తు
వితతిఁ బో. గొట్టికొన్నట్టివిధము దోచు
చున్నయది నాకుఁ జూడ నోసన్నతాంగి
మాయ వెట్టక యెఱింగింపుమా నిజముగ. ౭౦

క. మానుగ నాకన్నను నెన, రైనచెలు ల్నీకుఁ గలరె యరమర సేయం
గానేల తెలుపు నీతండ్రానసుమీ నలువరంక్రియానయఁ జుట్టా. ౭౧

ఉ. ఈగతి నీలవేణి కమలేశునియాన మెలంగఁ బల్లఁగా
నాగజయాన సిగ్గు మది నాఁడంగఁ గొంకుచుఁ గొంత దేఱి చే
తోగతిఁ జేమతోడ వగ దొట్టకొన న్నును నారదుండు దా
నాగరుడధ్వజం దెలుపు టాదిగ నంతయుఁ జెప్పఁ జెప్పినా. ౭౨

వ. విని యశ్శాళిందీకీరవాణికి నానీలవేణి యెక్కింతవిచారించి యిట్లనియె. ౭౩

క. ఇంత యింతటివనికిం, జులింపఁగనేల యొకటి చెప్పెద వినుమీ
యొత్తెనఁ దల్లిదండ్రుల, వంతుసుమీ కూఁతుఁ దగినవరుని గూర్చా. ౭౪

వ. అదియునుంగాక. ౭౫

గీ. బాల్యమున మాత్ర పితరులుఁ బ్రాయమునరు
మగఁడు *ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ
నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన
మానవతులకుఁ దమయిచ్చ మలయఁజనదు. ౭౬

క. జనకాధీనలు కన్నయ, లనుట నిజం దాట వార లనుమతి సేయం
జనుఁ గాని తమకుఁ దామే, పనువడి వరుఁ జేగఁ దగమ బాలల కెంత. ౭౭

ప. కాపున మూవలన నీవిధం బడఁగి నీతండ్రి యగులోకలోచనం దుచితో
పాయంబున శ్రీకృష్ణదేవుని రప్పించి నీమనోరథంబు సఫలంబుగాఁ బెండ్లి
సేయు నంతకు ధైర్యం బవలంబించి యుండు మని పల్లిన నీలవేణికిఁ గా
ళింది యిట్లనియె. ౭౮

—) కాళింది నీలవేణికే దనయభిప్రాయంబుజెప్పట —

ఉ. కూతురు పుట్టినఁ జగతిఁ గోరికతోఁ దలిదండ్రు లెల్లెడఁ
భాతిదనర్చు మేల్వరుని బంధులలో వెదకంగఁ జూతు రి
ట్టితఱి *నప్రయత్నగతి నిట్టివిభుండు లభించు నప్పు డ
య్యో తలిదండ్రు లేలాకొ నయోచితిఁ గూర్పంగఁ జూచ రంగనా. ౭౯

ఉ. తల్లి ధనాధ్యు సశ్రుతునిఁ దండ్రియు బంధులు సత్తులీనుఁ గా
నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నంగఁ గన్నియ రూపవంతుఁగా
నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడ్వెఱఁ గల్గినకృష్ణుఁ గూర్పలే
రుల్లము రంజలం దన కయోచెల యిట్టి యయోగ మారఁగఁ. ౮౦

శా. ఎన్నాళ్లొగొలె నాకుఁ గూర్చి గలవారేకా చెలు వీరరై
నన్నుఁ డెందమునందుఁ బొందుపఱుపంగఁజాల రై రక్కటా
నన్నుం గాంచిన తండ్రిగా తపనుఁ డైనం దాఁ బ్రసన్నుండుగా
కున్న న్వెన్నుని మన్నన నైనయఁగా నూహించువా రెవ్వరో. ౮౧

చ. తమమది నెన్ననో వరుని దాడ్చినకవ్యలబుద్ధి నెట్లుగా
నమరునో యంచుఁ గాదె జను లట్ల స్వయంవరక్లప్తః గాంతు రిం
తమనికితంబు లేక యిటు నాథుని మాధవుగాఁగఁ గోరికొం
టి మది గరంగి తండ్రియు వడిక ఘటియింపఁ డి దెట్టిభాగ్యమో. ౮౨

ఉ. కాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచినవానికి జన్మమంది నేఁ
గాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచితి హేతుగుణంబు గార్యము
నోఁకదె తప్పనంటిఁ గొఱనోములు నోఁచిననాక యిట్టి బ
ల్కాఁకలు గాక యాజమున కాఁకలు గాంచెనె సూర్యజాత యే. ౮౩

చ. గ్రహములు గన్నవారు గ్రహరాజకుమారిక సాటి గాంతురే
రహి నని తోడ నాడఁగ విరాజిలుదున్నది నట్టివారె ప్ర
త్యహ మవియుక్త లై కువలయాప్తశిలామయసౌధవీధిలో
బహువిధసౌఖ్యము ల్గనఁగఁ బంకజలోచన నేనె చూచెదఁ. ౮౪

ప. అని యిట్లుత్తలవడి పలుకు నమ్మత్తకాళినిచిత్తంబు పురుషోత్తమాయత్తం
బగుట యెఱింగి యన్నీలవేణి యప్సవ్యుఁబోణి కిట్లనియె. ౮౫

*సంప్రయత్న-మా.

క. ఇపు డేను బోయి రవికిం, గృహపుట్టఁగఁ దెలియఁబలికి కృష్ణుని బిలువం
జపలాక్షి వంపి వచ్చెదఁ, జపలత వోనాడి స్థిరతస_ధిల*వమ్మా. ౮౬

గీ. అనిన సమ్మతించి యతివ ధైర్యంబూని, చలన ముడిగి కొంత శాంతిఁబొంది
స్నానపానవిధులు సలుపుచు నొకరీతిఁ, జెలులఁ గలసి మెలఁగి చింతదేతె.

ఉ. అంతట నీలవేణి చెలు లందఱ కవ్వధ మెల్లఁ జెప్పి మీ
రెంతయు నాటఁ బాట మఱి యిపుల గానవిశేషవైఖిఁ
ఇంతికిఁ గృష్ణుపై మమత యించుక యైనను దోఁపకుండునా
వితలు చూపుచుండుఁ డిట వేగమె యే జని వచ్చునంతకున్. ౮౭

— నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ గాళిందివృత్తాంతముఁదెలుపనేగుట —

సీ. అని నీలవేణి యిట్లతివలతోఁ జెప్పి కాళింది నూరార్చి కడఁకమీఱ
నతిరయంబునను ఛాయాదేవికడ కేగి సరవి నాయమ కుపచారవిధులు
సలుపుచు సుతవార్తఁ దెలిపి వేవెలుఁగున కావార్తఁ దెలుపంగ నవసరంబు
వడయక నందడిఁ బడియుండె నిచటఁ గాళిందియుఁ దమకూర్పులేమగముల
యాటపాటల వింత సయాటములను, హంసగతులను గోకినాట్యములఁజెలుక
పలుకులనుమఱపుపుట్టింపఁబడియుఁబడక, వంతమరుఁడేఁగి ముష్కధావస్థఁ జెంది.

చ. బయలును శాఁగిలింపఁ గయిబారలు సాఁచు విశావిక న్నగుం
బయఁటఁదొలంగి కన్పడుఘనస్తవగుచ్ఛము లప్పశించుచు
న్నయమఱి పాదుదప్పి ధర నల్లుపైకొను పుష్పదీఁగఁ బో
లి యొరలి నజ్జఘ్రి బొరలి లేచు వగ న్నరుబారి కగ్గమై. ౯౦

క. చదల శశాంకుని గనుఁగొని, మదిలో శ్రీకృష్ణు వదనమండల మనుచున్
ముద మొదవ సువదనామణి, వదనం బొగి వాంచి వ్రేలవసుధన్వాయన్.

చ. వలపుట గుల్లుపంకజము వాఁజిల్చోచను వక్త్రముంచు దా
వలపులు బల్లు గైకొనఁగ వాసనచూడఁ దదంతరాళస
మిళదళి వే చుఱుక్కనఁగ మెత్తనివాతెఱ నంట నొచ్చెరా
తలతలలోరి ధూర్త యని తన్ని మొగం బెగఁ ద్రిప్ప వేమఱున్. ౯౧

చ. చెలువలు మేనిపూతకయి చెంగటఁ బట్టు మృగీమదంబుఁ దా
నొలయక †యొల్లమీఱి వికచోత్పలలోచన రోషవీక్షణం

చలములఁ జుచ్చరం గను నిజప్రియనీలతనూపమంబుగా

మలయజగంధి గన్గొను నమందరసావహద్వస్థిలీలగా.

౯౩

క. ఘనసారరజముఁ జూడఁగ, వసజేతుణ వెఱచి శౌరివరహాసనశ్రీ

తనను ననితలఁచి వేమఱుఁ గనుఁగొను నొకకొంతతడపు కడుమోదమునకా

ఉ. సిగ్గున మోము వాంచి నునుఁజెక్కులఁ జెచ్చుట గ్రమ్ముదేఱ మే

బిగ్గుమిటారిగుబ్బచనుజక్కవ లుక్కున నిక్కి గ్రక్కునకా

లొగ్గక పైఠణీఱవికళో నుడుటారఁగ సారసాక్షిచే

నిగ్గులతన్ను ద్రిప్ప హరినిద్దపుఁగై సుడివాలు *డంబుగకా.

౯౪

సీ. మృదులఫాలమునందుమృగమదంబుధరించి ఊన్మునఁజారురత్నమ్ముఁబూని

నాసికాగ్రమునందు నవ్యహృత్తిక మూని కరమున రత్నకంకణము లూని

కరతలంబున వేణుకాండంబు ధరియించి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి

కంఠదేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీఠాంబరంబు గట్టి

కొంతతడపు సుఖంపడు కోమలాంగి, యాత్మనాయకకమలాసహాయవేష

నముచిత్రాంగి యావస్తుసమితిఁగొనుచు, నార్తిచేఁగొంతసేపునకవియుఁగినియు.

గీ. మాధవుఁపొందునకు నేను మనసుపడితి

నింపు గాకున్న నతఁడు నన్నేలఁజేని

లక్ష్మటా యిద్ది కథయు దృష్టాంత మగుచుఁ

బరఁగునో యేమొ యిల రసాభాసమునకు.

౯౫

సీ. ఏగతి నతనిపొం జే నందనయ్యెద బహువల్లభాప్రీయుఁ బడయ నేమి

నీరజాత్ముని గన నేన పోయెద వేగ నీయెడ నింకేమి సేయుదాన

నిచెతానవిభుఁ డిటకెలమినేతెంచెఁగా యితనిమోము గనంగ నెనయదుమతి

వేళంబ కావలె వెన్నునితో బొందు నింతలో సీసాఖ్య మేల కల్లు

నిట్టిచెబువున మెలఁగెడు నింతివిడుచు, మనసు గైకొన వెట్టియే మాధవుండు

ననుచు మన్నథవేదన నబ్జవదన, భావభేదంబులను జాల బడలుచుండు. ౯౬

గీ. ఇట్లు దరిలేనివేదన నింతి యొఱల, నింతనంత మెలంగెడు నిగురుఁబొండ్లు

మిగులవగఁగూరుమనసుల మేలుదక్కి, భావ వినకుండ మెల్లనఁబల్కుకొనిరి.

గీ. తలఁప జగతి సయోగభేదంబు గాంచు

వెలఁదులను గన్నయది లేటా వినఁగ లేదా

మనచెలి యయోగవేదన గనఁగ నరిది

గడవసేయదు నిరహదుఃఖంబు నైవ.

౧౦౦

క. మగబొమ్మఁ జూడనొల్లని, మగువ మగఁడు గావలె నని శురుగుచువేర
మ్మగుసిగ్గు మూలముట్టుగ, దిగఁద్రోచెను గాక యితటిండ్రము గలజే. ౧౦౧

చ. అనుచుఁ దొడంగునిందుముఖుఁ లందఱు నెవ్వగఁ జెంది యెట్లొకో
వనరుహపాణి నివ్వెతలఁ బాపుచుపాయము నీలవేణి వ
చ్చినతరువాత నన్నియును జెల్వగుఁ జేరికపోయె నంచు ని
ల్వనఁ దలపోయువారలకు లోలవిలోచన దాసి నిల్వినఁ. ౧౦౨

వ. ఇట్లు నిలిచిన నచ్చెలు లందఱు నీలవేణి మనమాటలోన వచ్చె నిఁక నేల
వలవనివలవంత చింత అనుచుఁ గచ్చుకొని తన్నుఁ జట్టుకొని గజలిజపడు
నగ్గజగమనలం గనరుకొని తనతరువాతిప్రోడ యగుశుకవాణి నిది యేమి
యో యని యడిగిన నప్పడంతి యప్పొలంతి కి ట్లనియె. ౧౦౩

— కాళిందివిరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁజెపుట —

ఉ. కప్పరవీడ్వ మొల్ల దొసఁగఁ జలుగుఁజిగివల్గు గట్టఁ గా
నొప్పును చామరంపువిస రోపఁగఁ జాలదు పూలదండలం
గొప్పన నున్నఁగానియదు క్రొన్నిలుటగ్గముఁ జూడ †దింకనే
మప్పరొ యూడిగంపుఁబను లప్పును లన్నియు మానె నింతికిన్. ౧౦౪

చ. దిరిసెపుఁబువ్వువంటి నుడదీసినబంగరుమేను కాఁకచే
దెరలఁగఁబాతె మైనసదుదేర విఘోషలు జాతెఁ గ్రేజెమ్ములుం
గఱకఱివాతె గుబ్బుచనుగట్లు వణకఁగ వేడియూసుపుల్
దఱచులు మీతె నీకొలఁ దనం గనరాని విరాలిఁ గూరెడిన్. ౧౦౫

క. ఎక్కడితాపము చెలువకు, నక్కజ మిది చూడ ముక్తునందలిముత్యం
బెక్కుడునూరుపుఁగాఁకల, స్తుక్తుచు బలవైరినీలరుచి స్తుక్తిం చెన్. ౧౦౬

ఉ. చక్రనిపెన్దిటిం గొన విచారము నేయఁగఁ గార్యసిద్ధికి
న్నిక్తము చాలఁ దప్ప నటునిల్వఁగ నంటునఁ గందు దీనిమే
నెక్కడ నిట్టితాపభర మెక్కడఁ గప్రపుఁదాపు లీను నీ
చక్రనికొమ్మ నెప్పుడు చాల మహానలకీల లీనడున్. ౧౦౭

*మగనిమిటవేరచ్చును - †జుకయే - గ్రేజెల్లలు-మా-

- చ. అలికులవేణీసన్నఖమునందు వసించుద్విజాళి నాగు మే
ల్లల పవడంపుగోటగు చొకాటపుమోవిది వేడియూర్పులన్
బలువిశిఖంబులం బగులువాఱగ నేసె మరుండు వానిమే
నిలువది యంత నీ యువ నిక్కముగా మన యీసుదీతెవన్. ౧౦౮
- మ. చ్యుతసంస్తారతఁ గాంచి రక్తిమ గుణస్ఫూర్తి నివారించి సు
తతపారుష్యము మించి సస్త్రసమృదుత్వోబుల్బిసజ్జించి సు
గతిఁ దప్పించి వ్రణంబు మించి కుకవిగ్రంథంబువోలె గటా
సతిదూతచ్చద మొక్కహాస్యపదతం జాలించె వీక్షించితే. ౧౦౯
- చ. హృదయమున *న్నివిష్టజగచేకభరాతతకుషీ శౌరి దాఁ
గదలక యుండుటం బొడమఁ గావలె మేన నలంత సేవ ని
మ్ముదితకుఁ దత్పదానుగతభూభుజుగవిపాగ్నికీల లో
వదలక నిల్వఁగాఁ బొడము నక్త్రనినిస్సరదాసుగావళుల్. ౧౧౦
- క. అనలంకృతి వ్యాకీర్ణతఁ, గని యక్రమ మై పత్రత్వకర్షణం బగుచున్
వనజాక్షికచకలాపం, బనభిజ్ఞకవిత్యరీతి నతిభిన్న మగున్. ౧౧౧
- క. అక్ష యిక్ష్వాత చింతకు, నక్ష డిమే రకట చెక్కు నెడయును హస్తం
బక్తుసుమధన్వం జేయుం, జక్కిననిమగ్నాదుఁడబ్బుదిలుక న్మునఁగన్. ౧౧౨
- ఉ. పంజరమధ్యస్థీను శుకభామసుఁ బల్కులు నేర్ప దుచకు
న్నంజలు గూర్ప దున్నదభిభాన్వితపాళికి నాట్యవైఖరల్
రంజిలఁ జూప దింపు లలర న్నశిషియ మీటి పాడ ది
న్ముజలవాణి †నొందలెక మాతరమా తరలాక్షి చెప్పఁగన్. ౧౧౩
- ఉ. అంగన కంగజాతదశ లంగమునం గడుఁ దోచె సుదియుం
బుంగనలేదు కృష్ణుకడ మోహము దాహము దాఁకె నేలయుం
చుం గనుమిదుకోక సతిదుట్టు మెలంగితి నీపు వచ్చి తి
కం గర మారయం దగునుగా యనఁ జెల్లెలి కక్క యిట్లనన్. ౧౧౪
- గీ. వినుము శుకవాణి నీకన్నమునుపు నాకుఁ, దోచె నేఁజెల్లయీ చెల్వదోస మేమి
యవత యేనియు వెన్నుని ‡యవ్వనాఘ్యభావభావిలాసనిభ్రమములెల్ల.
- ఉ. కన్నులఁ గన్న వీనుగవఁ గ్రన్నన విన్న నటంతనే వడి
గ్రన్ననవిల్లుఁ డప్పు విలుఁగూర్ప నెడ న్నొగిలేక వైడిజు

*స్వీకృత్య. †నిందలిక. - మూ. - ‡యోగన. అనుట యుక్తము, గాని, పాదాదియందు యే
వరయనుటకు యవతయని ప్రయోగించుటచేఁ గవిప్రముక్త మిదియ యేమో. కాని ప్రామాదికము.

టన్నగు కన్నగేదగితుటారిమిటారికటారి దాగటా

యెన్నికఁ దీసి యాయముననే యదరంటఁగ దానిఁ గ్రుమ్మఁజే. ౧౧౬

గీ. అయిన నిట్టిమాట యావెలందుకయొద్ద, ననిన డిల్లగుడుచు నట్లు గాన
సరయదము పను డని యతివలంబిటు. దాను,నితియిటి కేసి యెదుటనచట.

క. కనుఁగొను నెడ నచ్చేడియ, తనమది మదనానలంబు దరికొని కాల్పా
వనట బాగులుచుఁ గృష్ణుఁడు, తనకన్నులఁ గట్టినట్లు దనరినఁ బెలుచన్.

—/ కాళింది మనసునఁ దోచినకృష్ణుని బ్రాహ్మిమిట. /—

క. పలుకుండెలి నునుముఁజే, బలుకుంజిగి ముప్పజిలుకపలుకులఁ బ్రోవం
బలుకుఁగులుకొలుకుపలుకులు, పలికెంబూ కూర్చిచిలుకుభావముదొలక.

ఉ. కాయము మారుబా(ణముల) గాయముల న్వగఁ జెడి వేడఁగా
దాయపు మోముఁ జూపవుగదా యముగుండియ పూని యేఁపఁగా
నాయము గాదు సిగ్గు విడ నాయముగా దని మిన్నకుండఁగాఁ
జేయదు పాప మీవలపు చిత్తము తత్తతి మాఱఁజేరవే. ౧౨౦

సీ. ఇపుడుగా కనుగల్గె లింపుసొంపులుమీఱి వెలసె నీరాకకు విబుధచంద్ర
యిపుడుగా యీమన నెనయుతాపం బాతె నినుఁజూడ నశ్లాంతిసీరవాహ
యిపుడుగా హృత్పద్మ సుసంగె సారోదనై సరస నీప్రమెలంగ సాధుసూర్య
యిపుడుగా మానసం బేర్చుభేదతమంబు స్రుక్కె నీచే నుతేజోహుతాశ
యిపుడుగా కామినీమాత్ర మెనయలేసి, సౌఖ్యసంపదఁ గైకొంటిసన్నిధాన
యిపుడుగా సౌమనస్యంబుసిరప్రకొనుచు, సాబగుమీఱఁగనలరెదసురభిచరిత.

సుగంధి. మానరా చలంబు నిన్ను మాని యన్యఁ బూనరా

పూనరా నీజ్ఞా మాన్వఁ బుణ్యమొను గానరా

కానరా కృపం దనర్చి కాపు నేను దీనరా

దీన రానీర్తి లేదు దేవ నీరుదానరా. ౧౨౨

ఉ. చొక్కితి నీదుముద్దుజిగి చొక్కపుఁబ్రాయపు రూపుమేల్కికి
జిక్కితిఁ గిమ్మఁజేనె జడిచిల్కులఁ (జిన్నెను) మారుబారికి
దక్కితి నీకు వాఙ్మయసుధారసధారలు గ్రుమ్మరింపఁగా
గ్రక్కున గారవింపు బిగికొఁగిట జాగిటు లేల మేలరా. ౧౨౩

చ. మనమొగి సర్వకాలమును మానక నిన్నె భజింపఁ దద్బలం

బున భవదాకృతిం గనియెఁ బుణ్యవరేణ్య మనంబు కూర్చియన్

మనసిజవేదనాభరము మానుగ దేవరకేల లేనొ యి

ట్లనఁ దగు నెట్లు నీవు ఘటితాఘటనాకృతిపాదు వీశ్వరా. ౧౨౮

చ. స్థిరత గనంగఁ జాల దొగి జత్తము బాహ్యవిశేషవస్తురం
సరణము గాంచు నంచుఁ బలుజంపులు సేయుచుఁ బ్రోవకుండెనో

యరయ నణుప్రమాణ మగునట్టిమనంబు సమస్తకుక్షి నై
పరఁగెడు నీవు ముంచికొన బాహ్యముఁ జేరఁ జరింప నేర్పునే. ౧౨౯

ఉత్సాహ. వగపు జాతి వగలు మీఱి వలపు లూరఁ జేరరా

నగవుసోన మొగముతోన నలుపుపూనఁ బ్లరరా

తగవు మానఁ జనదు గాన తలఁపులూనఁ గూడరా

బిగువుఁజన్ను లురముచెన్నుఁ బెరయ నన్ను నంటరా. ౧౩౦

క. కరుణ వొడమ సీరణి, గరుణ స్వనతఁ బలుక మదిఁ గనఁబడు మాయా
తరుణు డూరకయుండినఁ, దరుణీమణి హృదయసీమఁ దలకొనునలుకన్.

గీ. నెనరుచే బా లొసంగడు నెలఁతపాలు, విసముగాఁదలపోయుచుఁబిన్న నాడు
అకట తెగలూర్పుపనివాడ పొటఁ చెలిసి, వెండి నినుఁగోరుల్లెలు వెట్టిగాదె.

చ. కల నయినం బయం గనుట గానని ప్రేతలనెల్ల శీలముం

దొలంగ విరాళి ముంచి రతిఁ దోఁగఁగఁ జేసితి వాదియందు ని

వ్వల బతిమాలినది దిరిగి వంగియుఁ జూడ వటన్న విన్నిని

స్థలయఁగఁ గూడ దా వలపు గట్టిగఁ బట్టె న దేమిసేయదన్. ౧౩౧

క. అగుణుఁ డహపుఁ డహముం, డగుట న్నా కతఁడు లక్ష్మయూ యని శ్రుతులే
తెగి చాటి చెప్పఁ దెలిసియుఁ, దగని తగులునకు మనంబుఁ దాఁ బరువెత్తెన్.

చ. మునుపటిపుట్టుక న్భవనమోహిని మైథిలకన్య (కూర్చి) నిం

డినతనభార్యఁ జచ్చున వడింబడఁ జేసెను నిర్దయాత్మఁ డై

నను నిపు డమృతోభవుననారత బాణపరంపరాహుతా

శనఘనకీల మ్రంద నిడఁ *జాలఁడె తాళఁడె వీడు బాణఁడే. ౧౩౨

గీ. బిటలు చిట్లు కృష్ణునొడఁబెటుంగకదూఱు, కొనుచుమోహవశతఁగూరుచున్న
తరణితనయఁ జూచి తరుణులు మది మీఱు, నార్తి జాయవచ్చి యతివ కనిరి.

క. వచ్చె మనసీలవే ణిదె, మచ్చికఁ గను విచ్చి చూడు మనికెత మెల్ల

విచ్చును సత్యం బాడెద, మొచ్చెము లే కిచ్చలెల్ల నొదవెడుఁ దల్లి. ౧౩౩

న. అని పలుక నచ్చిలుకలకొలికి యిరుక కన్ను విచ్చి హెచ్చు మనోజవేదనాభ
రంబున. ౧౩౪

చ. అదె సఖులార పట్టుడు మదంతరశాంతినితాతరాగసం
పదలు వారించి చోరుఁ డటు మాయముఁ జెందు నటంచుఁ బ్లుంగ
ముదితరొ మిటె యా నవును ముద్దియకో యని తారకాణగా
మది సరిపుచ్చుకొంచు నడుమానని నెవ్వగ నీలవేణియన్. ౧౩౫

డి. డాయఁగవచ్చి యమృదుకటాకి డాయఁగవచ్చు నెచ్చెలిం
బాయసకూర్చి గాఁగిటికిఁ బాల్పడఁజేయుచుఁ దల్లి చింత నీ
కీయెడ నేల చింతిత మొక్కించుకనాఁడు సహింపఁ జేకులుం
గాయజనాన నానకృప గల్గఁగఁ గల్గిని దేమి నీకగున్. ౧౩౬

క. పరమాణుమధ్య వినుమా, పరమాణుర్రప్త లేని పట్టఁగ నిది మా
తరమా యనఁదగునట్టిది, పరమార్థం బైన దొరకుఁ బరమార్థముగఁ.

క. తరలేక్షణ పరిమాణ, స్వరసంధిక్రియ విపత్తిజను పటుధైర్య
స్ఫురణము తద్ధర్మాంచ, త్వరసంగతి పాటి శోకసంగతి కమరుఁ. ౧౩౭

గీ. ఇట్లు నీలవేణి యెంతెని నెనరునఁ, చెలులతోడఁ గలసి చింతదేర్పు
చుచితమైనయట్టియుపచారములుచేయు, చుండియించుకెడయనొకదినమున.

క. ఇంతి యయోగవృథచే, నెంతయుఁ చెలుపెక్కు మేన నెనయు త్రియామా
కాంతద్యుతులుం చెలియు ని, తాంతోష్ణిచుచేసి మిగులు తాంతతకలిమిఁ.

క. మొగు తెలుఁగనిబలుచిత్రడి, మిగుల నొగి లెఁగన్నదోయిమెలఁతకు దానన్
మిగులుచు నన్నెయితాపమా, తొగకంటికిఁజిత్రమరయఁదొలఁగక నిలిచెఁ.

— (కాళింది చెలుల మొఱిగి యుద్ధానమున కేగుట) —

ప. అప్పు డమౌహనాంగి సొంపు దొఱుగి కుసుమశరండు కుసుమశరాసనం
బు గుడుసువడ భసలగుణంబునం బొసంగించి మించి కుసుమశరవిసరంబు
లు విస్మయరగతిం గసరి ముసురుకొనఁ బరఁగింప వెఱగుపడి విరహపరితా
పశరధిఁ దరియ దరి లే దని తదుద్భటభట చలులమహాటవిం బడి వడిం ద
ద్విశిఖిశిఖిభాసంఘాతంబుల నిడి యొడలు విడుతు నని కడిందిసాహసంబున
నుడిగంపుఁబడంతులఁ గూర్చిమడంతుల నెఱుంగ నీయక యొంటిఁ బడుకింటి
లోని పాన్ను డిగ్గి వెడలి చనుసమయంబున. ౧౪౧

క. అత్యుద్ధతకుచజసున, ప్రత్యక్షం బగుచుఁ క్లేశపడు నవలగ్నం

బత్వంతదుర్బలం బై, యత్యుద్ధతు లొదవఁ బెద కబ్బున సుఖముల్. ౧౪౨

- చ. వెనకుపొలంతు లక్తైరుపు వేగఁ గన న్ముమనో వ్రజంబు గాఁ
బెను నెఱిగుంపుటి ర్లొరసి పెల్లు ఎడుం గఠినంపురత్నముల్
నను *నటసేయఁ దద్గుణము నన్నను దత్కృతి కేల చాలెడుం
గనుఁగొన నట్టి నైకగుణగామిత సన్మణులందు వింతయే ౧౮౮
- క. వలఁ బొసిన జక్కవకవ, ఎలె జాలియ నెడయు మేలు బంగరుబొంగ్రొం
బులు నోలఁ గుచము లగవడ, బలుతోమ్మనయ న్నెలంగువయ్యెదజాటున్.
చ. జెఱవకుఁ గెంపుఁగంట నెడత్రేవ్వని బాష్పకణంబు లత్తఱిన్
మురు వగుఁదొల్లఁ గావిత్రేలిముత్యములై మఱి వెండి యూర్పుఁ బె
క్కఱిమనఁ గందుమోవివయ నాని వెసం †గయిపెక్కుఁ గెంపులై
నెఱిఁ జనుగట్టులన్ దొరసి నీటగుఁ గ్రాఁగిన పొన్రజంబులై. ౧౮౯
- గీ. కన్నె కైదండ లేక మున్నెన్నఁజేని, నడుగు వెట్టఁగఁజాలని యబల తెంపు
కతన లేనిదిజవమునికడఁగినడచె, నహహహఁబోగులధికసాహసలుగారె.
- ఉ. అంతము లేని పంకజభవాండము లొక్కెడఁ దాల్చుకుక్కి మే
ల్వొంతలమాయగొల్లని నవేద్యమహామహిమంబుచే నలు
స్వాంతమునందు లీలగ సహర్షిశమున్ భరించునట్టియ
క్కాంతికఁ దోడు గావలెనె కంఠండు శోడుగ నొంటి క్కగూడునే. ౧౯౦
- వ. ఇట్లు చని యంత. ౧౯౧
- క. సనరసఫలరుచిశోషిత, కవిరాజము సుప్రసానఘటితము నగుచున్
ధనశాక్తి సమ్మతం బగు, కవిసత్కృతిఁజూలు కేళికానన మొండెన్. ౧౯౨
- సృష్టర. చిగురాకంజచ్చమంటన్ జగిదిభుకొని పింజించి పూఁగమ్మదుమ్మల్
మొగిసుట్లుట్టి మింట న్ముసరు జెరువునం బువ్వుదేనల్ జడి న్ముం
వఁగ మేల్పంపంగిపువ్వుబదువు రవితిలె ల్వర్వ గల్పాంతకాలం
బుగతిం బొల్పరుకొనం బొరపడుచు వడి న్మూర్ఛిలంబాఱియంతన్ ౧౯౩
- ఉ. తెప్పిటి యెట్టకేల క్షణ దెల్లినఁ బైవయినుండి పూవిరుల్
గుప్పిల నున్నమేనునను గొబ్బున బొబ్బలు లేవ గ్రిందటం
బుప్పొడి సోకి పాడములు పొక్కఁగఁ జేతులఁ దోఁగితోఁగి చే
యప్పటియట్లు పొక్కినను హాయస యూర్పుచుఁ బొల్లిపొల్లి యున్. ౧౯౪
- ఉ. అంతట నొయ్య లేచి చరణాబ్జములం గలకాబ్జవత్ప్రస
దాంతర దాఁమూలుకొని మాలొనఁ గట్టి జరంగుచు వచ్చిం

- జింతిలె నక్కటా యొడలు చెచ్చెర వీడఁ దలంచినన్ శ్రీని
 బింతలు నిల్వఁగా దొరగునేమి యిటెలాగో దాటి వచ్చినన్. ౧౫౩
- వ అనుచుఁ జింతింపుచుఁ గనువిచ్చి కనుంగొనఁ గట్టెమట నంత. ౧౫౪
- ఉ. తామరతూడునాశములఁ దాల్చొను శుష్కిద యిప్పుగుండు లు
 ద్దామతఁ గూర్చి వల్లగిసెతావులపుప్పొడిమందు గూరియున్
 హేమలత ల్పుమాగ్నిశిఖ లేదుజానకీతా దమర్చి యా
 పై మొగరంబుగట్టిన తుపాకులపె ల్లెలగోలుమూడలున్. ౧౫౫
- మాలిని. చికిలితఘ్నకుఁగర్కు ల్బిల్కు జాల్మ మొమా
 నికరపుఁబనుల నాగించుకేదంగిపువ్వు
 ల్లొకఁజకు మొసయీఁపె ల్లంగపుగాఁ గూడి యచ్చోఁ
 బ్రకటత నెలగోలుంబారు నెక్కం జెలంగన్. ౧౫౬
- సుగంధి. పచ్చతాతిదాలుఁజెక్కపక్కెరల్ చెలంగఁగాఁ
 జెచ్చుపంచదార మెక్క బీరుమీఱు రంతులన్
 గుచ్చి పాంథవైకకోటి గుండె లల్ల ప్రేమఁగాఁ
 బచ్చి దేఱు మారుతేజఃపాఁజ లొప్ప నాదటన్. ౧౫౭
- ఉ. తుమ్మెదసర్వేణ ల్సౌరయ దూఁకొని పుష్పరసానదానముల్
 గ్రమ్మి భరిమ్ముగాఁ గురియఁగాఁ జగురుంజిగి మేఘధానుచి
 గ్రమ్మగ నొప్పఁ బువ్వుగమి దట్టపుడాలు మెఱుంగుఁగఁజ్చులై
 పగ్గమ్మగఁ గుంజశంజరపుఁబంతులు రంజిలె *నక్కజంబులన్. ౧౫౮
- మత్తకోకిల. వల్లిరశ్మిపినద్దచక్రినిబద్ధకోకిలఘంటికా
 వేల్చదారవక్రీరఘోటకవిస్ఫుటోదయ కేవలా
 త్ఫుల్లపూవక రాసణాగమనో జ్ఞతూగనమగ్రతా
 నల్లలత్తరుచిత్ర భూరథసంఘ మూదట నొప్పగున్. ౧౫౯
- కా. నానాసేవల నీగతి న్భువనసన్మాన్యాత్మజై ప్రేమకయా
 త్రానూనఁబుగఁ జైతిమంత్రివరుఁ డాయత్తంబు గావింపఁ దే
 జోవవృం డరమాయుధుండు నిజవిస్ఫూర్తి నివ్వడంబించిన
 జ్ఞానం బాన యికె ట్లొకో జెఱకువం చాత్మ నిధిచారింపుచున్. ౧౬౦
- మత్తకోకిల. ఇంకనొక్కయుపాయముం గల దీతఁడుం దనప్రాణముల్
 గొంక నొక్కఁజిత్తన్ హరింపుడుఁ గూరి కాటియ పెట్టకే

నంకి లంతయుఁ దీర వేడెడ నాతనిం బ్రోయమిందఁ ద
త్సంక లేపుత రాగ్నిదుస్సహితమృతై నొడఁ లేచ్చుచున్.

౧౬౧

క. మారుదయ చాలు నతనికి, మాటువలుక వెలుగునొక్కమాటును దేటులో
మారుతములు శుకపికభా, మారుతములు మదనదహనమారుతము లొగిన్.

వ. అని నిశ్చయించి.

౧౬౩

చ. పసిడిమిటారిగట్టదిగువం దగునెత్తమునం దఖండ మై
పొసఁగు మెటుంగుఁజచ్చదొరపున్ జగిరత్నపు మేలుచట్టు శై
బసగలకొనలోఁ దళుకుబంగరరంటులతోట గొట్టలో
ముసరి జవాదిపుష్పవలపుం దగ సూరెలపై బుగుల్కొక్కెన్.

౧౬౪

శా. పూవుందేనియ కాల్వచెంత విరిమాపు ల్పొన్నచాలకంచెగఁ
గేవ న్నంపెఁగగోరంటల్ బెయుచక్క న్నల్లెగుర్పిందపూఁ
దీవల్లుం *బలుదాక్షిణ్యకప్పుగల పందిల్లంటులోఁ దమ్మిపూ
బావిం తెల్వగుచల్వచప్పరముగప్రంపుంబలుందిన్నై పై.

౧౬౫

శా. కందర్పుం డిగనొండఁ బాంధవనితాకాం X తాంగధాతువృజం
బందంట న్నకి గుచ్చి త్రిప్ప నెన నాయాధాతువు ల్లిమ్ము నం
దందం బొందగు చెందొన ల్మొదలుగా న్నేర్చి పువ్వమ్ము లా
రం దాఁ బాన్పు రవించి యందువయి దాబ్రాయోపనేశంబుగాన్

వ. బడ లిడి యుచుకుచుఁ బడంతుక పొడ గడలుకొన నుండి తనమచంబున.

చ. తనమదిలోన నుంచుకొనఁ దావము దుర్భర మయ్యె మేనునన్
ఘనవనవహ్నిగోల నగు క్షకాకకు నేగతి సైచె నొక్కొ య
వ్వనజదళాక్షుఁ డక్కట యబద్ధము దోచె శ్రీజరాచరాత్మయా
ఘనున కిదేలయబ్బు వయిఁగార మసుం డిడునంచు జెంతులున్.

౧౬౬

ఉ. అక్కట వేగిరంపదుచు నందితి నమ్మకునంపపెజ్జలో
నొక్కనుశౌరి భేదపడునేగమి నచ్చె నటంచు లేచుచుం
జక్కునె యిట్టివేగనకు శ్రీపతి యాశరరాశిమీఁదఁ దా
నొక్కని సొఖ్యమొందె నని నచ్చెలి (వా)లెను సెజ్జ మెల్లినన్.

౧౬౭

గీ. మదనునాటవయ మృగ మగ్గునెలఁత, యాత్మనైషమ్య ముడివన దైన నింకి
బాన్పువైఖరిచేబాధవఱిచె నమ్ము, తనయునొచిత్య మిల నచేతనము లెల్లు.

వ. ఇవిధంబున వనంబునం గుసుమశరకయ్య మెలంగు మెలంగ నంతనక్కడ.

చినఁ దనచేతిలోఁబడమిఁ జెన్నటి కన్నుల నీరు *నించి వం

(ది) వనలపాన్పుఁ జేరి విధిఁ దిట్టించు వెచ్చగనూర్పునెచ్చెలిన్. ౧౭౧

క. ఉడుగనికన్నీర్వ్రపదం, బడి జాతెనుకయ్యఁ జూచి పాపపుడైవం
బొడలిచట విడువ X నీయఁడు, చెడఁజూచెడుఁ గటకటాయిసీయనుదానిన్

ఉ. అత్త మొలం జెలంగెడుమహావనంబు కరంబు చేగచే
హత్తి హరింప మున్ను మన సందనవాడెల్ల మమ్ముబోలులన్
రిత్త మొల స్మలంగ విహరించుట నీమది కెల్ల దోచునే
దత్తురకాడ యంచనగఁ దక్కియ నీహసరించు తెన్నఁడో. ౧౭౨

ఉ. పల్లవవృత్తి నీ వధరపల్లవభూతకు మొగ్గు లేటికో
పల్లవమున్ పొసించు జిగిపట్టెని యంచునో లెత్తుమాసము
స్వల్పభ సంచమీఘటన వర్తిలఁజేసితో యంచు నే నన
స్మల్లనఁ బంట మోచి గొని మేలగు కెంపులు నించు తెన్నఁడో. ౧౭౩

చ. కలికిమిటాచిగుబ్బచనుగట్టుల వేగున కోర్వఁజాల వి
చ్చలు క్షణమాత్రే నాయెడఁ జొనంగఁగ నిల్పుదునో సుధారసం
బు లొలుకనీక మోచి పలుమోపున నానుదునో యి కేమి కా
వలె నది గూర్తునంచుఁ దరువాతఁగ నిట్లలరించు తెన్నఁడో. ౧౭౪

చ. తలఁపున నిల్చుచు న్నమతఁ దాలిని నిల్పఁగ లేక కాఁగిల
న్నిలుపున గుచ్చి మోముచయి నెమ్మొగ మూఁడి యు మోచి తేనియ
ల్లులుమొన లాని చెక్కఁగనఁ బల్కెఱు గీటుచు నంతఁ గేల్లమై
యలరులపాన్పుపైఁ బెనఁగియూడుట యెన్నఁ డొకో మనోహరా. ౧౭౫

చ. మగని ప్తమెఱుంగుఁజేల మిటుమార్పడఁ గట్టిని వాతఁడు న్రయ
మ్ముగ భవదీయవస్త్రమును బూనె నెఱుంగ రిదేమి వింత యిం
త గలవలే నయాటములు నాతిగొ నన్నకునన్న పోయి పూ
ర్వకతి బొనంగరాదె యని రామ లనంగ మెలంగు తెన్నఁడో. ౧౭౬

చ. అని పలవించుదానిఁ దను వారయ నెంతకడిందియోజ ది
ట్లును విడ దొర యం చిటునటం బొరలాడెడుదాని నింక న
న్దనినఖరాత్మ దూఱిగొనఁగాఁ బనియేమి నయం దొలంగెఁగా
నెనరుది నీలవేణి యని నెవ్వగవెల్లి ముచుంగుపైదలిన్. ౧౭౭

*నించమె.....వనల. + నిట్టడు ప్తమెఱుకువారు. మఱి, పెనఁకువాడుఅనియు నర
వచ్చును. † తెన్నఁడో.

- గీ. సకలభూషణలక్షణసంగమంబు, వీడనాడుచుఁ జూడ్పికి వింత యగుచు
లలితవైఖరి గనియునబ్రంబుగాఁగ, సదృశవస్తువిబంధన సడలుచాని. ౧౮౭
- చ. అనయము మాకుఁ జేయుపుపుటమ్మల నెమ్మలు గాఁడి వాడి నె
మ్మనమున వంతఁ జింతిలుచు మక్కువఁ జెక్కిటఁ జేయుఁజేల్చి నె
క్కిను (పెను) వేడురంను ననుఁగున్నవలారతనంబుఁ జూచి గృ
క్కున భయవిహ్వలాత్మ యయి కొమ్మెఱుఁగారు మిటారికత్తెలన్. ౧౮౮
- ఉ. సందడి చెందకుండ నొకచాటున నుంచెయ నీలవేణిఁ తా
మురదుగఁ బోయి కోగిటను ముద్దియఁ *జేర్చి ముఖాంబుజంబునై
జిందునునుంగురు బ్రతగఁ జేరిచి చెక్కిట నిచ్చలంబుగాఁ
జొందిన మేలు కేర్దిగిచి పొందుగ విందులు సింద నిట్లనన్. ౧౮౯
- ఉ. అమ్మకఁచెల్ల చెల్వ క్షణమైన వయస్యలఁ బాయ వెన్నఁదై
నమ్మజీ వారికన్నఁ దమి నాపయి నెక్కుడు గల్లుదాన నీ
విమ్మెయి నొంటి రాఁ దగునె యీకడుగోలపు నీకడిందిచె
దొమ్మి లిఁ కేతునందగుఁ బదమ్మలు పుప్పొడి కెట్లు లోయ్యనే. ౧౯౦
- ఉ. పల్లవసంగతి నైలఁగుపాచముఁ బుండెడుచోలు మాటకే
యిల్లడ మైన బేరజము లీఁగెడుమాటు విపాళిపాలు అం
సిల్లడితాపు చూడఁగ నె బెట్టు హరించెడిమ్మిచ్చు పొచ్చి సొం
పిల్లెడునిక్క యక్క యిది భీతి కచ్చటి కేలవచ్చితే. ౧౯౧
- క. నగువారి నెఱుంగనైతివి, తగ వారిడిపాలు నేయఁ దలఁచితి వయ్యో
మగువా యింతటి కట్టిడి, తెగు వాను మటంచు నెవరు చెలిపిరి తిల్లి! ౧౯౨
- క. శయ మానుచుఁ జెక్కిట సం, శయ మానఁ బనేమికునుమశరువలనయో
భయమా నవలొ నీకు న, భయ మానలినాక్షుఁ డిచ్చుఁ బరమార్థముగన్. ౧౯౩
- చ. సకియ మరుండు నీమకనుసన్నలవాఁ డట్ మొక్కకుత్తుకై
పీకము శుకమ్మ నీపలుకుఁబేరిమి చాటుఁగ లేదు నీదు న
క్తి కరుగుణంబు సంచగమి; నీవి నసంతఁ డలంతి నీపనీ
పకుఁ డతి సడ్డచేయుచు భవాదృశ కిట్టులు రాఁగ నర్హమే. ౧౯౪
- క. మొదట ననంగుండు మదనుం, డదనున విరియంగఁబాటునట్టివి శరముల్
వదల నవి మృదులవిషమత, మదనువలన భీతి నీకు మది వదలమ్మా. ౧౯౫

ఉ. నీరపరాగదోషముల నీటు దొలంగంగఁ దాఁ బయోసుహం
బీకుచిరంపు గన్నులకు నీ డనఁగూడక యుండు దొల్తయ
న్నీరజజానికిం దవము నేఁడు ఫలించె గదే కటాకటా
నీరపరాగము ల్గలిగి నీ టటు నీకనుదోయి సాటిగన్

౧౯౬

చ చెలువనా పూవుచేనె బలుచిత్తడి నైనను మాన కెప్పుడు
నృలయుచు నుండుఁ బుష్పాశిదుమారము నేగతి నోర్చితమృ సగ
కులనుదబంధరప్రకరకుట్టన నైనఁ దొలంగ కెంతయుం
గలయఁగఁ బర్వ తేనెజడి*కారియ మారియ దాని హైచిత్రే.

౧౯౭

నీ జలమున జీవించుజలజనాశంబులు దినుమందగతులు సగధిల్లుచోలు
నతిరక్తమూఖత సంతతసత్ఫలచ్చిద నడకుకల్లరులు నత్తాడునిక్క
కనుగెంపుగదురఁ జొక్కపులేజగున్నాడిచి మనుషిసాళులు చెలఁగునాయ
మలినచ్చదముఁ బూని మఘమాత్రీ నాసన సాక్కుమత్తాళి పెంపెక్కనంక
యిటను మెలఁగంగఁ గటక తేమిటికి వచ్చి
నో ఘనమృణాలభుజకాండ యోసుబింబ
దశననసన యోకిసలయతిగుణచుగ
యోసురభిళింగి నెమ్మది నోటతక.

చ మెలఁతనా కృష్ణుపై మనసు మెత్తని దెంతకడింది యయ్యెనే
కలితమృనుత్పిసంపదల గానిలి చందురమామ యాదిగాఁ

గలసుకుమారవస్తువులఁ గా దను నిచ్చెలువంపుమేను నే
తెల యిలువంటి బల్కటికిచ్చేట్టలఁ బెట్టఁగఁ బట్టె నక్కటా.

౧౯౮

క. గురుశిక్షచే మహాగమ, గురుమర్మము గవయె మున్ను గురుకుచ యిపుడుం
బరికింపఁ గనియె మన్మథ, గురుశిక్ష మహాగమంపుగురుమర్మంబుల్

౨౦౦

గీ. అతిఘనాగమసంబంధ మతివ కమఁ
పతిఘనాగమసంబంధ మబలఁ గన్న
యినుండు చెందఁదొ చాయయు నెవయలేనా.

కారణగుణంబు కార్యంబు గనఁగరాదొ.

౨౦౧

గీ. కృష్ణునందు సరాగత గీలుకొన్న
యింతి కపరాగసాంగత్య మెట్లు పొసఁగు

నన్నుగఁ బరాగ మెప్పుడు సహించునితి

కీపుడు దాని సహించుట యెంతయుదు.

౨౦౨

నీ విదుషి వభ్యర్థితపదార్థవేత్రి వీవు, తండ్రిఁజోలుచు మమ్ము సంతాపపడఁగఁ జేయనేటికిఁ దల్లియశా ఛాయ బోలి, చల్లఁజేయనె మమ్ములఁ జంచలాక్షి.

వ ఇట్లు పలుకుచు నాలోన.

౨౦౩

ఉ. అక్కట యెందునైన హరినాక్షులు చక్కనివారిఁ గోరరో
మక్కు వెఱింగి తిండి గనిమం బియుఁ గూర్పఁగ వే గమింపనో
చక్కఁగ గూడి యిట్టిపలుకాడలబూమెలు చూచినారహా
యక్కరొ నీకు" గల్గె నని యాడెను చేడలఁ జూచి వారలన్.

౨౦౪

చ. కనలుచుఁ బల్కి పల్కు కనుగందని ముద్దులగుమ్మ యచ్చునీ
మనమునఁ గోరుకొన్న యలమూధపు నీధవుఁగా ఘటించు నీ
జనకుఁడు *నేడొత్తపా యతిసౌఖ్యము నొందెను తెల్లవాటిసం
గనుఁగొనువారు మెప్పుడు వగల్గొని తెంచున కిట్లు చొత్తురే.

౨౦౫

చ. పొలఁతిరొ యాడుచందమునఁ బుట్టినవారికి నెల్లఁ గోరికల్
గలయవెనీకె యన్నటులు గా దింక నే మరి యంటివేని పైఁ
దొలఁకఁగనీక కూర్చి మనిఁ దొట్టిన గుట్టుగ ముప్పు సేయుచు
నెల్లఁగుపొలంతి యెన్నఁదగు మేటి నెలంతలలోనఁ బైదలీ

౨౦౬

క. కన్నుల నీ రేటికిఁ దెలి, గన్నులచెలి కొచ్చినాళ్లు గడవం దగవే
కన్నుల మూతం జేకొని, కన్నులవిల్కానిశాలి గడచెను పిగపన.

౨౦౭

మ అని సి క్కెక్కఁగఁ బల్కిసం దగుణి యయ్యబ్బాక్షి కంఠంబున
న్నునుఁగేల్లమ్ములు గట్టిగాఁ బెనఁచి కన్నుంగోనఁ గొన్వేడినీ
ప్రేమక న్నాశీనమోము దమ్మి చెలిమద్దం జన్నుఁబూబంతులం
దను హస్తాల్లఁగఁ జిక్కఁ జేర్చి ధరిపించిందం బల్కు మందంబుగన్.

౨౦౮

†ఉ. కాశలుముంచు మేనుగలకట్టిడితండికిఁ బుట్టునాకు మై
కాశలుగాక (పౌఖ్యములు గల్గు) నె యక్కట తప్పవంటిగా
కాశల కొనమై కొఱతగించిన నోములు నోచునాకు బ
ల్కాశలు గాక యాజమన కాంచెనె కాశలుతల్తనూజయై.

౨౦౯

ఉ సావలుపట్ట నోర్పు నినుచక్కని కూతురఁ (కాళియారగా)
నూనవిపానఁచ్చటల కోడని ?యేటికి ముద్దుఁజెల్లెలన్

నానికీ మూలమై జగతి నాదిక కొర్చినతేనోడఁ గా

నేని భరింప నావశమై యిట్టి యయోగదవాగ్నికీలనన్.

— ౨౧౧

చ. నను గనినట్టివారలకె నావయిఁ గూర్చి యొకింతలేక య

వ్వనటఁ దొలంగఁజేయుట యవాస్తవ మై యిటు లుండుకొఁగ ని

ప్పని మది మీకుఁ బట్ట దని పాల్పడి చెప్పఁగనేల యిద్ది మీ

కనభిమతంబ యేని రుచి*యట్లునె గ్రక్కున నీదృశోక్తులన్.

— ౨౧౨

క. అటువంటితల్లిదండ్రుల, నిటువంటి యనుంగుజెలుల నే నందుటఁగా

యిటు లాప దెడసి కొరిక, చిటుకురు మనకుండ నమరి చెలు వందిలిఁగా.

ఉ. నీలరుచు ల్లోలంకు సురనిమ్మగచెంగట దర్పచంద్రికన్

మేలగుదచ్చినాదముల మెచ్చుగ నప్రిజకన్నమాకు లే

వేళ నుతుల్ ఘటింతు కతివేలమదీయమనోవ్యభాధిదా

లాలసతం జనించి యతలాలికి జెందెడు మీదుకీర్తులన్.

— ౨౧౩

నీ, కన్నవారికిఁ జెప్పి కరుణ పుట్టఁగఁజేసి తలఁపు చేకూర్పరే తల్లులార

మీరైన హరికి నామేనితావముఁ దెప్పి యతని నిం దెవరే యమృతార

మన్నిట్టికార్యంబుఁ జెప్పుగా ఘటియించు చెలువల వివరటే మెలఁతలార

భాగ్యవంతుల కిలఁ బ్రాణదానము మించు పుణ్యంబుగలదటేపాలఁగులార

నే విశేషించి మీదాన నెలఁతలార, మనసు మీదెంత కటికియే మగువలార

యానునయంబునఁ దీసునే వనితలార, తాళఁజాలను మీయాన తరుణులార!

నీ. వెత కింతకైనఁ దాళితి నయో నేజెల్ల నేనెంత కటికినే నీలవేణి

యాఁడుఁబుట్టుకఁ జెందినట్టి యింతలకెల్ల నీనిగు లేదటే నీలవేణి

యొలువంటివని యైన నీడేర్పఁగల వని నెమ్మి నమ్మితి నిన్ను నీలవేణి

కూర్మిచే నుండెడు కొమ్మలలోఁజాల నెనరుదానవుగదే నీలవేణి

నీదునెన రెందుఁ బోయెనే నీలవేణి, నేర్పుచేఁ గార్య మీడెప్పు నీలవేణి

యేల యానట్టిమాటలు నీలవేణి, తాళ హరియాన యింక నేను నీలవేణి

ఉ. చక్కెరవిల్లుఁ జేయునుమనాయకపంక్తిఁ ద్రిపాభిమానముల్

గ్రక్కునఁబోకమున్న చలికత్తియ మొత్తము సేయునారడిం

జక్కుగఁ బబ్బులంగడికిఁ జేరకమున్న ప్రియంబుగాఁబ్రియు

న్నక్కున గారవింపఁ గలయంతకు నోచితి నంటె నెచ్చెల్ల.

— ౨౧౪

* యప్పునెఱిబట్టులనడి.

సీ. మాధవాధరసుఖమాధుర్యమునఁ దేలు వంశంబుఁబన్మంబు వడయ నైతి
హరిభజంతరవాసనిరతి నింపార హరిమణిస్వరూప మై యమర నైతి
యాదవహళిమోహసి తాపాంగకలాపంబు నై యేని యోవనైతి
గమలామనోనాయకమనః ప్రియోద్వామమాధవి నై యెల్లు మలయ నైతి
సకట వీనిలో నేదైననొకటియైనఁ, బొంగునుబి)యాంగసంగమాభంగసుఖము
తవనసృత నైతిఁ దాపంబుఁ దలఁగ నైతిఁ, జెలులుమీచేతిరట్టు చేసలయ నైతి.

క. వలపు పగవారి కైన, వ్యల దది యెలులన్న నట్టి వలపున మేనం
దొలఁచెడుఁ జా)ణము లీగడ, నిలుపుటయేగండమయ్యె నిక్కముచెలువా.

గీ. ఒరులవెత యెరు లెఱుంగ రౌ నుర్వి ననుట
నిజ మనుఁగుఁజెల్వ లే రవ్వ నెఱవఁజొచ్చి
రకట మదితాప మీటు మీకు నరసి తెలియఁ
బడిదు మోచు (వాఁడెఱుంగ) గుఁ గావటిభరిమ్ము.

—౨౯—

చ. పతులను గోరు నెల్లరకుఁ *బాసలివే యయింట్లు లైన నీ
ససలు చెలంగి నన్ను నెకసక్తము లాడుదురే యిదంత నా
కత యగుఁజాలు నెల్లయినఁ గాసిము పా)ణము లిపు మేన ను
న్నతఱిఁ గదా యిఁ కెప్పు నవంగల యాశిక లబ్ధిఁగచనా.

—౩౦—

గీ. బొర యవిస్తృతప్రశంసాస్వతంబు, పల్కునను వ్యాజనిందానిభిన్నాక్షి
లలితరంగతిభావ నేర్పలయనన్ను, మీకు నవ్వుటయెఱుంగ నెమెలఁజొర

గీ. వనితి యర్థాంతరన్యాయ మొనరు నెల్లు, మదికి సరపేక్షవస్తునమర్థనమున
మదికి నిం పగుఁ గాజె నామాన్యఘటిత, భవ్యవస్తువి శేషసంబంధమనుర.

సీ. కలదన్నఁ గలవానిఁ గలిమిచేడియతేనిఁ గరమున మిడివాలు గలుగువానిఁ
గడిలినుండెమవానిఁ గరిఁగాచువగవానిఁగరుణిల్కఁడుచూపుగాంచువానిఁ
గలికివత్పలవానిఁ గొస్తుభద్యునివానిఁ గనఁగ నశిక్యమా కతలవానిఁ
గచకంపురుచు లీనఁగలవచ్చడిమువానిఁ గలుగుకాలం జెల్లఁ గలుగువానిఁ
గన్నవేళలవయసులు గొన్న వానిఁ, గన్నయింతయు నవలీలఁ గన్నవానిఁ
గన్నులనుగమంచుసెకమించుగన్న వాని, గాంతుగానోచునక్కాంతకాంతకాంత.

చ. అలదమయంతిఁ (బోలె) నను నంచితపుణ్య నొపర్చు మన్నలుం
దలఁపుము మాధవాప్రకృతతాకథనస్ఫుటభాగ్యుగా నయో

- వినిత యానమాత్రిమున విస్తృతి నొందితు మంచుకై విడిచి
నెలయుము తిత్కళాకృతి తన నొంద్రి (కిరూసమాతన్. ౨౦౦)
- చ. అది తనదితనయితని యయోగతిభిభావణి యై పలుక నప్పలుకలు
(ములుకులు) నోలే మదికి నలుకుచిలక నచ్చిలకలకొలిక యక్కిలికి
ద్వైతంబు గురున నెరుగు గురుం దియ్యదనంబు మాదుర సద్భయ ౨౦౧
- సీ. పంచత్వమే కొను జాణము ల్లాంచిన యతినుడు నీ స్వేమి యనంగలండు
శ్రువన్నామిని మందిగజిబూని నెల్లనో రాయంచగము దేమి నేయంగలడు
మధుసేనంబున మాట వూచు పితామహసభయం బేమి వచ్చు నీకు
వాధుత్వమున భూరిమాటివ్యగుణవృత్తి దేవుధ్యంగములు నీ శోభవరావు
బహుశుభవిధి యో నంకజారి, జడతి గుణగంధమాత్రింబు వడయుకాలి
నెక్క నపురూకలూకుదుర జెక్కజెలుక, యంతమాత్రింబునీ కేలవంతిల్లి.
- సీ. చోట్లు చోట్లున కొకికొన్న ముట్టుకుంపం
లలుము చలుమున నొకికొన్న పగుమండు
మరుమసేలు నీవంటి మా నమరల
ధైర్యకంఠక మంగింప నొందు నెల్ల. ౨౦౨
- పా. నడకొప్పుంగిమి మూలునొంగునను నీవిగల్గెను నుగిచి
గిడికిండ్ల ల్పడ గానుగాడి రిగముం గావలె మి నొంగి మున
మడునెట్లం బడిదోచి కాలముం గున్మగిసి కింపుంగి
బడితీ దుబ్బుం కీసి పుచ్చెనె యయోత్పాతంబు నీ కేళికిన్. ౨౦౩
- చ. అది యూజగిలం బలికినె పప్పులకులయెడ ననానంబు చేసి నెడకప్పు
నప్పి యప్పిజోడి నీలనేడి కిల్లనయె. ౨౦౪
- చ. కిలికినా వ్రోడచేడియపు గాన నెంక బిడి యెట్ల దీగార
బలికతి వింకె నీకు మలుమాట వచింపంగ జాల గంతుపూ
ములుకుల మున్నె నాయెడలు మోహము దాకి తొలంగుం జాణముల్
బలువగ నెల్లి తింతవడి బట్టంగలే నెక నెక్క మోచెల్లి. ౨౦౫
- ఉ. కన్నులు మూసిపట్ట పొడకట్టిన (నాకుం) గొగి లీయం
చున్నుడువంగ నోరెగున జూడంగి నీ దపు జేడనుంకియో

వన్నుచు వచ్చునాదుప్రతిబంధము వీడయు నంతలోనె మే
 నున్ననుచుం జలించును గనుంగవ విప్పగ మాయ (మూ) సఖి. ౨౩౧
 మత్తకోకిల. నీవు నాయెడఁ గూర్చు బోటివి నెమ్మి నాపయిఁ గల్గినం
 బూవుఁబోడినో నాదుపోరికఁ బొల్పు నొక్కరహస్యమే
 చూచె నీమది నెంతలే దని చూడ కప్పని వేగమే
 చేసె దప్పక తీర్చె దేయియుఁ జెప్పద స్వీను తత్త్రియన్. ౨౩ ౨
 వ. అది యే మది యంటివేని. ౨౩౩

శా. సాక్షాన్మాధనగాత్ర సంగతికి నోచుం గావునన్ దీవి క
 బ్రాహ్మం గస్తురివన్నె జృంభితసుచర్ణాంభోజవృతంబుపై
 నక్షిణస్థితి వ్రాసి వన్నును దదీయాంచస్పృహోదారస
 ద్బ్రహ్మోమధ్యమపీఠి గూఢగి లిఖంపం జూచి యైనం జెలి ౨౩౪
 క. బిత్తరి చిత్తములోపలి, యుత్తర మొకకొంతయైన నుడిపెన నటుగాఁ
 జిత్తము నిలుపంగదవే, యుత్తరమునుకృతంబు నీకు నొనరు నటంచున్ ౨౩౫
 చ. పలికె గళ నృగంధరనబంధురగంధరసాంధబంధరా
 కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవిసమ్రసామ్రాణామ్రో
 మలనవపల్లవగ్రీనవమంజుకమాయితకంఠ కాశీలీ
 లలితకంఠనాదమూలఁ గల్గి తటాలున నుల్కి యల్కి యున్. ౨౩౬

న అప్పు డిప్పలనపాణి కపటగోపికాపల్లవానుల్లక మెల్లం...దురంతసంతా
 పంబున నెంతయు నొల్లంబోయిన నీలవేణి నోడి నీలవేణులం గూడి కటక
 టగబడి చింశించి యీముంఠికి సంతాపంబు బలవంతం (బలంతుల) నంతం
 బుఁ జెందినర దీయెడఁ గొంతకొంత శాంతిబొంద శిశిరోపచారంబులు వచ
 రింపం దగు నసనఁ గల్పహితై తత్ప్రహితలు శక్తియాయత్తచిత్తై
 గయ్యవనసంబున. ౨౩౭

—కాళిదాసిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట—

ఉ. తావుల మోక* మావిగమితావుల గొజ్జఁగనీయంత్రముల
 కేప్రసం జిల్లఁగాఁ జిగురుగేడఁగిపూదడిగట్టి పట్టివే
 పై నటలాటచెంగలునవందిరి చెందొవ లేకనంటి కొ
 మ్మావులచందువాపొగడ మొగ్గల నిగ్గులచవ్వరంబులోన్ ౨౩౮

సుగంధి. కప్పురంపుండిప్ప నొప్పు గమ్మపైఁచితమ్మిమే

ల్పుప్పొడి నచించినట్టి పువ్వు సెజ్జమిఁదిసన్

అప్పడంతిఁ దెచ్చి. తెచ్చి రింబునాకు లందఱుం

జెప్పరాని వేగ మూని శీతలించు ఎస్తువుల్.

—౨౩౯

ఉ. సారసచంద్రునిఁబడనంకుమదాగురు కేసరాళిక

గూరపరాగతంకుమనముజ్జ్వలపల్లవహల్లకాచ్ఛక

స్థలముపాననీబిఁగిఁగెననుంజనపుష్పమండరి

వారము లాదిగాఁ గొనుచు వచ్చి కరం బరుదాగునేఁగునన్.

—౨౪౦

చ. మలయజతిర్దమం బొడల మాటి కలంది మృగాలవల్లరీ

నలయచయంబు లంధ్రులను శాహువులం గడియించి వేసలి

స్వేలయఁగఁ దెల్లదమ్మి యిడి పెల్లుగఁ గస్తురీ కంధరింబునం

గలయఁగఁ బూసి యంతి శివుక్త వడిఁ జేసి రసంగ భీతికన్.

—౨౪౧

చ. మృగమదచర్చి యంతలను మేస నలంది పరాగరాగసా

భగకనీలీదళంబుం గట్టిపై నిడి చెంచొవపువ్వుతొన్నఁ బా

ల్పుగ నెనుంచినపు నది పొల్చె ననారతిశౌరభక్తయో

గనుచుఁ జూతొంగ యగుఁగానఁ గదాకృతి దాల్చెనో యువన్.

—౨౪౨

ఉ. అంగజఁ డంగనాఘక హృదగతికన్నరసీమ స్తేహను

బృంగి పథంగురం బగుచు భాసిలఁగా దశేపై దశాంతరం

బుం గడియించి శ్రోవఁ బొపూర్ణతఁగాంచి యయోగవీప మే

చం గడు సుకృతుం గెనలసంఘటితవృజనాసలంబునన్.

—౨౪౩

సీ. పదములఁ నగురాకు లొడివించి జంఘల స్థిరతూణిలకము ల్ముకుపుకొల్పి

తొడల నరంటిద వృడించి సాబగారుకటిపైఁ బరాగసైకతము నించి

నడుమఁ బుష్కరభంగి దొడరించి యాసన జోకగాఁ గస్తూరి కేక దీర్చి

చన్నల గుచ్చము ల్పనరించి నెమ్మేసఁ జందనం బలఁది భుజంబుల బిర

కాండమిడిచెక్కులనుజం ద ఖాడమలఁది, వేణిశైవలమునఁగూర్చి వెలఁదియంగ

సామ్యసదస్పరీక్షావిచారణ బలఁ, జెల్వ లీరీతిఁ జేసిరి శిశిరవిధులు.

చ. ఎడవక యింతులెల్లఁ గడియించినపల్లవసూనగుచ్చముల్

తొడరి వియోగవహ్ని సెక దొట్టఁగ జివ్వున నీగుదీసి యె

కుమారుడు గమనింక నప్పు డలకోమలికాత్రము నొల్పె నానుడుగ
డడకుచు నోహద్యముకున్నై కరవణించిన లేణతీవనాన్. _౨౪౫

సీ. డను తానమిలన్బ్రతులొంబులు మిత్రికరిమాన్బ్రవక్రియఁ గజుపరాదు
నగఁ బొగ్గకొని మంటు లెగయుడందంబునఁ జంపకన్నహంబు నలుపరాదు
పన్నీటివణదలు గ్రమ్మిచచ్చట్టలు ఘనపారిజలధార లుచుపరాదు
నిట్టనొప్పునవకాలిఁ బట్టాడు మైదీఁగ నల వహ్నిశిఖ నిల్వఁదలఁపరాదు
చంపమును కాంపఁజేపకెచంపకరిణ, దండవిభవ

మోహబహుళాంధకారింబుముంచిజూలి, పొగమదంబుపండిలక మర్చింపరాదు
సీ. అతను తానంబు హరియింపంగములను, బెంబులు సేర్పిపబహువిధశీతలములు
నతను తానంబు హరియించె నంగవిరితి, నతను తానంబుహరియింపనబ్బరంబు

సీ. జడములగుటచునం తానశాంశిసేచు, నంచు బెంబులీలయిడినుమాదిగములు
జడనిఁ గాంచినదీప్యము ల్లగబిలియిడి, గలపు సేచుఁగఁదచ్చువాత్కాగ్న్యమెల్లు

క. తిరులఁ బల్లించునుములు, ఘనతం గోనుగేరి యతినుఘనశిఖి రోచెగ
దచులతితాపం బడఁచునె. ఘనములు నవియెన్ని కృష్ణఘనమే చిక్కన్.

క. ఈవిధమున నేర్పొప్పుఁగ, వాచిన శిశికోపకేఘము నుత్తంచి వెంకిం
తానంబుఁగఁ దెలిసి పోవక, నేనేకం దోక్షి డెచ్చి నాదూలు వీరినన్.

సీ. పండితుఁడైన నునుబూఁగొన్నుమీఁద
నూయి నునువ నుపించి మోహనక ముకులఁ
గలికపుష్కార్యంబువ్రేసంగలఁబుచేసె
బొగ్గిచ్చి నీకపుచు నుంకిరి ముద్దు చేసి.

క. మూయిగనఁచునెతా, బామనర పాయభవ్యపాకేతపుగా
నేను ముసిగేయ జలద, చ్ఛాయలనత్కాయ నకలజగదున్నేయా. _౨౪౬_
గర్వము, ఇది శ్రీమద్రామచంద్రీచరణగవిందమిళిందాంశికరణమోహిని మాధ
నయజ్ఞసముజ్వలత్కృతశ్రితకటాక్ష సాదృశ పాండిత్కాభరణ సృభంజన
సంశ్లాఘాకాశిశాంక నింశాకారాధితచిత్తణశశాంక ఆభివన నన్నయభ
ద్రాకాశిశాంకత్యావ్యాపకవి మహోపాధ్యాయ భట్టారక ప్రణీతం
జైనకాళిందీకన్యాపరిణయంబనుమహాప్రథం భంబురండు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు కాళిదీ కన్యాపరిణయము

— ❦ —
తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీరాజహానిహృదయ, స్ఫూరాంబుజచంచరీక సృణమజ్జనతా
ఘోరాఘటిమిరడినకర, తారానల్లభవిరామ దశోధరామా. ౧

న మహాత్మా దివ్యచిత్తముచ నవధరింపుము. ౨

— ❦ సూర్యాస్తమయవర్ణనము ❦ —

క అంతట సంతటినెచ్చెలి, యంతర మగలంగఁ గూఁతు నలమట గనుచుం
గాంతి దొలంగుచు వ్రాతెను, జంత ననం దనదు కాంతి చెదరఁగ వ్రాతెన్.

గీ. వారుణీసేవతనదుదుర్వార*మహిమ, మంతికంతకుఁ డఱుగనొయ్యననెనుకకు
మేనుగనొగులంగ నప్పుడుభానుమంతు, డధిక (దీన)స్వరూపంబునధిగమించె.

నీ. అసుర క్తమండలుం డగుచుఁ బూర్వాగమ మూని ప్రబోధ మిం పొప్పజేసి
సర్వవర్ణాశ్రమాచారము ల్నుడిసింది తా సత్పథంబునఁ దనరి నిలిచి
నలుదిక్కులను గరంబుల (చేత) నలగారి చక్కసద్విజృంభి చక్కనునిది
కుమారంబులకుఁ బొంగు గుంగునట్లు మెలంగి పడ్లిని కామోదపటిమ గఱపి
కాలగతి నయసుమించినఁగడఁకదక్కి, శాంతిగైహిని యపరాగమాంతమంది
నపువు శుచి కిచ్చి పరరక్తభావుఁడగుచు, నటలునానలదవారిధి వ్రాతెనుడు.

గీ. ప్లాచి పశ్చినుదిశయఁజేపట్టి యాడు, బంతిగాఁదిత్కర చ్చవిప జైసూర్యుఁ
గానిచో నెది కత మన్యకాల మెడయు, నగుణిమచ్చల సంజలఁబరఁగుచుండ.

గీ. చండమార్తాండనోచిరఖండపహ్ని, కీల నెంతయుఁ గ్రాగినఁ బాలఁబాల
నగుణిమ భజించె నాజరతాతపమున, దండినెఱుపెక్కి బ్రహ్మాండభండమెల్ల

క. కొండలకు మేలుబంగరు, కొండలరాయనికి మైత్రి గొనకొనఁ జెపురుల
మొండుకొనుమాపులకు దరు, పండములకు నట్టియడఁగచాకచి యమరెన్.

మ. తను లోకంబులు లోకభాంధవుఁ డనం దాఁగర్చసాక్షిత్వముం
గొను చత్యున్నతిఁ గాంచి కాలగతిచేఁ గుంతిధవత్తేజుఁ డై
చని యవ్వారుణిసేవ నైకొనియె నుష్ణప్రాంతంఁ డెల్లటచే
గనియెన్ ఘోరగభీర వార్ధిపతనాకాగోరుపాతిత్వమున్.

* కలిం - కనకముగ

- సీ. సకలజగ చ్చరజంత్రుసంతానసంతత సేత్ర రశ్మిసంతతులతోడఁ
జత్రాంగచాంపత్యసరసాభిలాషసంఘటనైక హేతుభాగ్యంబుతోడఁ
ఁనుధారణకిరీయాధావదుచ్చావచపక్షభృద్వాహృతిభరముతోడఁ
బద్ధినీముఖపద్మభవ్యతరామోద కాళిగౌతమ్యవైఖరులతోడ
నస్తమించెను జలరాశి నతిరయమున, వనధిజల మెల్ల నధికపావనతఁజెంద
దొలుత నుడినెడునుడువులగడలుకొనెను, బెడఁగుఁబోడిమిగైకొన్న పెద్దవేల్పు
- గీ. అక్షి గతురీతి జనులుదన్నక్రి గతుగఁ జలునరైరి పితృప్రసూనంగియనుచుఁ
గలుషమదితోవఁగడిగివలయుననియె, వనజమిత్రుండు వేగంబనధిమునిఁగె
- సీ. ఇనపాతకృత మైనఘనవివరంబునఁ బైకెక్కు నాడబ్రవభ యనంగ
జలములోనుండి యబ్బలుశోవ మిఁదికిఁ బొంగు లేఁబవడంపురంగనంగఁ
గాలుండు జక్కవకవ మిది నేర్పఁగఁ జందించి పొడమించు చిచ్చనంగఁ
గుముదిని నిద్ర పైకొనకుండ నపరాశ నెలయించు దీపంపువెలుఁ గనంగ
నపుడుసూర్యుండుహరిఁగూటవతినితోడఁ గొంతదవ్వేగియతఁడభింగు కిపోనఁ
దీరమున నిల్చుగరుడని తేటయనంగ, నింపునభుజైపాంధ్యరాగంపుసాంపు.
- చ. అరయఁగ సర్వమిత్రుఁ డగుఁటి యినుం డనుగంగ నింక మా
కిరవులు సేరి నన్దఁగి యేపటి యుండెడివేళయే నిశా
చుఁ డధికారి తాడృశులె సౌఖ్యము గాంతు రటంచు సంకుల
సర్వములు సేయుచు నివహగజాలము సేరుఁ గూలయసీమలన్. ౧౩
- ఉ. తారలఁ బెండ్లియూడఁ బ్రేమదంబున రా జనుదేర నింపు సాం
చార నభోరీచూరమణి యాకసపుంబలువేదిమీఁద వి
స్తారముగాఁగఁ గన్బునుమజాలము నించెను నా నభంబునం
దారక లుల్లిసిల్లెఁ గలితిమ్యుఁలు లెల్లడఁ బర్వచుండఁగన్. ౧౪
- క. చుఁడాతపత్ర ప్తదిశా, శుండాలము లుదధిఁ గుంకి శుంభచ్చుండా
నందిములఁ బైకిఁ జిమ్మఁగ, నిండెడి శీకరము లనఁగ నెఱసెం దారల్.
- చ. పగ లొనరించు చుగ్గి కరిభావము గైకొని మమ్ము నేచుచుం
దిగు లయినట్టిపంకజపితానము నేదు నినుండు వోయె నె
వ్వగ మది మాకు మా ని ననివారణ శీతకసుండు రాజు దా
నొగిఁ జనుదొచు నంచుఁ జెలువొందెను మిన్నునఁ దారకాప్రీతిల్. ౧౫

గీ. పుట్టినప్పుడునుత హా లూని కువల, యంబు(నేచెడు)నినుఁ జేగ నట్టి కాని
గొనములకుమాటునైకొన్నకొమరురాజు, నచ్చుననితారకాప్రజనలలెజదల.

సీ రాణ సకృత్రజారాతులు గడిదేట ద్విజవృత్తు లెల్లను దెంపువాట
జారచోరస్సూర్తి చాల విజృంభింప సరసులసౌఖ్యవైఖరి కృశింప
వరధర్మవిజ్ఞానవార్తలు సవలంగ నన్మతాభిసంధి చయ్యన మెలంగఁ
గుముదంబుల మెలంగుకొంకు శంకను జెందఁ బరఁగి ప్రదోషంబుపటిమనంద
నంజనాచలరోచిర్నవాభి, కాంతి, భంజన మొనర్చు చాయ లపారములుగ
సంధకారమహాకలి యానరించె, నఖలదిశల నరాజకం జైవయపును. ౧౮

ఉ. వేలుపుకేడు నామలుగు వేకొని యాత్మనగూటిఁ జెంద న

జ్ఞాని ససూయ పుట్టగ విచారము సేయ కభావమంచు న
న్నీలి రదించె గాతముఁ డహో యిదె రూపము నాబలంబు లో
కా? గనుంగొనస్వలయు నన్నగతి బలసె దమశ్చటల్. ౧౯

సీ. తా నొకబలియుఁడె తరణి లోకాలోకగిరిదుర్గమునఁ బడి కరము లన్ని
గలిగియు నావలఁ గడవఁగా శక్తుఁడో యెట్టలా నారాక యెఱిగి నీశ్వఁ
బడఁ గాక పట్టకొ భవ్యున్నామగంధమున సతను బట్టఁ దమము శక్తి
గాంచెను నారాక గననియిచ్చొట నె తనకాఁగలును దాను బనికివచ్చు
నంటరానివానియందుఁ దా ననువెల్ల, దాచి పోయెఁ గాన దత్తఁ దనకు
ననుచు వేగ వచ్చె నన బలునీలిమ, గిప్పికొనఁగ నిలులు గప్పికొనియె.

సీ. నే ననిర్వచనీయనిజరూప మగు చనాదిత మెలంగుమఁ దత్త్వధీ నడంచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మ మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తిమృష్టంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యేటంగు బలవత్ప్రమాణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మంబు నేన
యఖిలమునునాచురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదొచూపఁడినిఖిలజనము
లనడివైఖరిరోదను లాక్రమించి, యంధతమసంబువరఁగెభయంబు వెరుగ.

క. ఖేర తమోబల మయ్యెడ, నేరీతి వచింప శిశ్య మేరికి నైనఁ
ధారాశతరవివేకవి, హరులకును నస్తు వరయు టరు దై తోచెన్. ౨౦

గీ. చంద్రతారావివాహంబు సమయ మనుచుఁ, గాలకజ్జలకారుఁ డఖిలపద్మ
జాండమంజుకరండంబునిండుకొనఁగ, నునుచుకాటుకయననుఁడెఘనతమంబు.

ఉ. వేళె యెఱిగి సూర్యుపయి వేళెమ వచ్చుగుహంతరాళధా
రాళతమంబువెంట గ్రహరాజహతశ్శత తొట వచ్చి య

- వ్యేత నినుండు పోవుటకు వేదనఁ గుందుచునుఁడుజ్యోతులో
నా లలిమించుఁ గప్పు పయి నల్వగ నొప్పు గృహప్రదీపముల్. ౨౮
- క. వడి నినుండు చనఁగ వెంబడి, బడిచనఁదడఁబడుచుఁజిక్కి బలునిరులుగొనన్
వడి యుడిగి యచ్చటచ్చట, బడియుండెమరిన్ లనఁగభాసిలుదివియల్
చ తఱఁపఁగ శబ్దమాత్రవిదితం బగుచున్ గుణమాత్రహీనతన్
మెలఁగుచు నప్రతీతగతి మేమరసంశయవృత్తి నందుచున్
బలుననృతంబువాదములప ట్టగుచుం గరుణాప్రయత్నముం
దలకొని కుప్రబంధమతిఁ దాఁచిని యుండెను లోక ముత్తతీన్. ౨౯
- ఉ. రాజవియోగవేదనఁ గరంబుఁ గృశించి తమంబుఁ గాంచి ప్రా
గ్రాజనిభాస్య రాణసేవరాఁ జనుచెంచును వేగ మంచు వే
భాజలజాతీ దెల్పు నతిలాలసమూన.....దన్యుఁ
భోజము నప్పుసూనె ననఁ బాలెసఁగెం దొలితెల్పు ప్రాగ్దిశన్. ౩౦
- చ. విరహిజనంబు నేచ నతివేమ వచ్చు ననంగవీరుభా
సురతరకేతకీశరముసాంపున కేక, లేదర్థచంద్రసుం
దరవిశిఖింబునా సగము, లేజ్జయకారణచక్రమోయన్
సురుచిరబింబము న్వసునఁ జూడఁగ నొప్పెను బ్రాక్షకుప్పునన్. ౩౧

—♦ చంద్రోదయవర్ణన ♦—

- క. అలస్రాచి కుంకుమచ్ఛవి, నలరెనుమోమునను నీల మగుమ్మగనాభి
దిలకము దిద్దె ననంగా, గలువలచెలికెంపుమనఁ గ పుపు షొప్పెన్. ౩౨
- సీ. విరహిజనంబుల వేగింప మారుండు తెలివిఁ బెట్టిన గండదీప మనఁగఁ
గమలచక్రము శేర్పఁగడలితోఁబాడముచు హెచ్చిసాచ్చెడువీరిచిచ్చనంగఁ
గుముదినిపాలింటి కొమరారు పూర్వంపు బలుతరంపుఁడంపు ఫలమనంగఁ
గలశాభి వెడలి వెన్నెలపుల్లునిసుపులం బోషించు నును వెన్నముద్ద యనఁగ
విరహిమోహకరకాండవిసరమండి, *త స్మైరైక్షవవృక్షకోదండ మనఁగ
దండిరుచులనజాండంబునిండుకొనఁగఁ, బండువగవచ్చెనైందవమండలంబు.
- చ. †నలువటి యంధకారవసనంబు ముసుం గిడి యున్నయద్దిశా
లలనలమేనఁ గప్పు శిఖిలంబుగఁ జేయుచుఁ గప్పురంబుఁ దా

* తస్మైరైక్షవవృక్ష + నలువడి-మా.

లలితకరంబుల న్నినిచె లాలితి మీఱ నన న్నిజచ్ఛవల్
నలుదెసల న్నెలంగ నలిసంబులసూడు వెలింగె బొంగుచున్. 3౧

చ. సరసులు స్రుక్తఁ జక్రములు సంగతి దక్త వియోగమానసం
బరుదుగఁ బొక్తఁ గల్వగమి కందము తెక్తఁ జకోరపాళికల్
శరబడివాక్త ఘూకములసంస్మృతి నిక్త ధరాలి నూత్నము
ల్పరువడిఁ జిక్తఁ జక్తఁ గనుపట్టెరు రిక్తలతేఁడు గ్రక్తునన్. 3౨

సీ సురలయాఁకటిచిచ్చుపాబ గార్చు మేఘంబు పాంథులపాలింటిప్రయవహ్ని
జారమలిన్లు చోచ్చాటనమంత్రంబు హతదృష్టిపేచ కేఢాంజనంబు
కుముదిని నేదెఱు కులదేవతామణి యురుచక్రసంతాపహుతభుగరణి
సరసజీవజీవసంజీవనౌషధి తాపదరిద్రతాదానకన్త
తండ్రి నుబ్బించునందంపుదాఁపురంబు, పాసఁగు తమ్ములబడలికపుట్టినిల్లు
కళలు నాటుపదింటికీ గాణయాచి, చెలఁగుఁ జక్తలతెరువున సితమరీది.

చ. హరునకు సాన్లు కన్లు జలజాకరపాళికఁ జక్రవాకసం
సరణము కీడు దోడు జలజంబులసామికిఁ గైరవాటసి
స్ఫురణము పొందు విందు సురభక్షి(కి) భవ్యచకోరపారణా
చరణము పొంగు రంగు గని చాల వెలింగెను నింగి చెంగటన్. 3౪

సీ కలశ పాథో రాశిగర్భసంజాతంబు ప్రాగ్విశావనధవిభ్రాజితంబు
విమలనిజద్యోతవిశదీకృతాశంబు సభ్రంలిహదభ్రవిభ్రమంబుఁ
శాశికసంచార కార్యధౌ గేయంబు నురుకరోధూతపద్మోదయంబు
బహుళద్విజాళిసంభరణప్రవీణంబు నుపకంతతారాభియోజితంబు
వి నారబడె శతభృదైరావణంబు, రుచితారకమార్గసరోవరంబు
భవ్యనక్షత్రవీచికాబాధురంబు, సంకునకసద్గ్రహగ్రాహసంకులంబు. (?) 3౫

గీ క్షీరజలరాశిదీప్తిసం(శీ)వనంబు, పంకరుహకాండఖండనశండితంబు
పక్షయుగధారి తారకావర్ణచారి, రాజులుచునుండె నవ్వేళ రాజవాంస.

క. చెన్నారుడుండె వెన్నెల, మిన్నా వెన్నెలలతేట మించియొసఁగఁగా
నన్నలికజాండ మొప్పెను, సన్నపుఁ దెలికప్పరంపుసంపుటముక్రియన్.

క. చందరునివంటిట్లని, పాం దెడయఁగలేక పాలమున్నీ రరుదే
నిండెల్లఁ బాలు నిండె న, నందగె లోకమునఁ గుముదనాథాంశురుచల్.

సీ. కలువలగములవొక్కపువాసనలతోడఁ గమలసంకోచంబు ఘనతగాంచె
వెన్నెలపులుఁగులచెన్నుఁదనంబుతోఁ జక్కంగభేదంబు చాల మించె
జుద్రకాంతోపలస్రవడచ్చుచారితో విరహిణీత్రాబువు ల్విస్తరించె
గాకారిముఖజంతులోకాభయంబుతో జారులమది భీతి నడదించె
బుడమిచెలి మేనఁబుట్టిన భూరితాప, భరముతో వంధకారంబు వజ్రవఱిచె
వలుల నెఱతావు సద్గణావలులప్రోవు, నీరజంబులదాయ వెన్నెలలు గాయ.

క. లోకాలోకాంతరమున, భీకరమై యుండఁతము బెడరి గిరిగుహ
కోకహృదంతరసీమలఁ, గాకెక్కడఁ బాతీ యుండఁగల దీవేశ.

క. చలివెలుఁగుచాయ తమముం, గలయన్ హరియించు ననుట గాదబ్రతు కో
కులహృదయము నిది చిత్తము, తలఁపఁదమోహయముగాఁగదప్రచి చేసె.

చ. అడరి తమంబు సర్వజగదాత్మకవస్తువు గ్రస్తుచుండఁగా
నడఁచెను గోవిలాసముల నత్తను మంతయు నస్తుదృష్టి చే
పడఁగ నొనర్చె సద్వీరతి భవ్యముదాబుధి నోలలాఁచె దా
నెడయఁ దుదారవిష్ణుపద మీద్విజరాఁ మహాత్మకఁ జెన్నఁగ.

గీ. తలఁప నబ్బర మీకళాధరునిగోవి, లాసమాధుర్యమహిమఃబుల్బవృక్ష
హృదయములుశ్రస్త్రస్త్రీగా నొలుకరఁగ, కుండుఁ దెలియఁగరఁగుటకొప్పికొనఁ

సీ. నిజగోవిలాససన్నిహితనానాపదార్థపరమంబున కీర్త మగుగు
మాధుర్యము ప్రసాదమహిమతో నెనయంగమిగులనర్థవ్యక్తిఁజెఱపు గొనఁగ
నన్మతవాగాదిదోషాత్మకతిమిరంబు దూరింప నస్థలంకారసము
లలరారఁ శ్రోబంధాదివిశేషము ల్వఱలఁగ సుచిరనాస్వాదిరిసిక
వరకపులుమెచ్చినవరసాస్వాదమాదఁ, గుకవిబృందంబుత్సహృదకుహిమఁ
జాడఁ జాలక స్త్రుక్తఁగ జోడులేని, లాలితి వెల్లిగె మేటికళాధరుడు.

చ. ... మొక్కఁ జేప్ర బలునొండుగుణంబు గనంగలేక వి
స్ఫురణము దక్త లోకమున శోభిలఁజేసె గుణవ్యసన్ దా
విరహిజనాంతరంగములఁ బెదరుముం గుముదలంబులందు ని
బ్బరపురజంబుగాకరి.....గిరిసత్త్వమున్ముచ.

క. వెన్నెలరాయనివెన్నెల, వెన్నులపైఁ బర్వ గిరులు వృక్షము లెల్ల
వెన్నెలజిగి గిరితరువుల, యన్నలుఁ దచ్చులు ననంగ నలరె ధాత్రి.

మ. తొలుపక్షంబునఁ దారకల్ విరళతం దు.....తంతకుం

జలిని గ్గక్కుడుచాచుఁ జేకొన మర్ది సుధిల్ల నితైల్వి తా

రలు మేలుల్ మగఁ జేగుదేరఁ బరమార్థంబై నభావంబునం

జెలువొప్ప న్నెదురేగి *తత్తచువు నాశ్లేషించె నొసేనియుగ. ౪౭

గీ. మృదులశీతలకరముల.....చుఁజేసి, కువలయానంద మొనరించె న్నూర్తిరాజు

కువలయానంద మొనరింపఁగోరు నాడె, రాజనుచు నెన్నుచుదుబుధ రాజు లెల్ల

చ. ఇరుఁడు చనంగ సాదుగొని హెచ్చినరక్తత న్నెరింగి జెంది య

...నిన్ని శాచనుఁ నొయూరమున గర మంది నన్ను న

య్యుచునిపత్తివ్రతంబెవక నేపునఁ జేరెను నీనిఁ జూచు నీ

పని యని పన్నిసీరముణి పన్నముఖులును వాంచె గ్రస్తునక. ౪౮

చ. సరసి తుషారంబికిరసంగతంబుతుషారశీకరో

శ్లేఃఘనబాష్పపూరములు గ్రస్తుఁగఁ దామరమోము వంచి యు

తరతరులీనభృంగచయ తారనినాదము లుప్పతిల్లఁగాఁ

బురణ దొలంగి జక్కలు పొంగక పొక్కఁగ నేడ్చె స్తుక్తుచుగ. ౪౯

క. రతు లుడిగి పొంత ద్విజదా, పతు లడలఁగఁ జూచి(చూచి)పాపక్రియకుఁ

వెత గయర సరసి లజ్జా, నతముఖ యై యిందె నపు ప నలువెడలంగఁ గిం

సీ. తనతమ్ములను జేరఁ దలఁచుఁగఁ బగవాని శరబజి తొవల సునగ్గఁ జేయ

ఖరకదు డగునియం ముతీప్రతఁ గడంగి చవలుగాఁచు నుత్పలవిచికిల

బాద్యగారంబులఁ బడవేసి యుష్ణ పు మధురాన్నములులేక మాండఁజేయు

నినుఁ గాఱఁవోలి చల్లనిరాజు చనుచొచ్చి బెడఁగుకరంబుల వెడలఁ దిగిది

కలువపూఁబల్లెరంబులఁ గఱప్రవీతి, హితరసాన్నము గల్పింప నింపు గాఁగ

నారవస్తుతు లెసఁగంగ నారగించె, దనివిమదిదీరఁగ మధు ప్రతద్విజాళిగి ౫౦

ఉ. చల్లనిరాజు వచ్చి కరసంగఁజేసెను నియంకు సేయుఁగా

కెల్లఁ దొలంగ నంగసుఖ మెంతయుగా సుఖనిద్రఁ జెందెఁగా

కెల్లరుఁ బన్నిసీరముణి యెప్పుడు నెల్లరు చాచునందు రి

క్లల్లకు మెత్తురా యని చకాపక నవ్వె గుముద్వతీసతుల్. ౫౧

గీ. సరసులకమిత్రుడగు నెచుచందమామ, యలఖ రాంశుండుదమ్మేమియాదరించె

గాఁకగావించిజీవనగ్రాహిగాఁగ, ననుచు నప్రసవ్వెననఁ గల్వ లపుకు విరిసె.

గీ. ఆర్యు లెల్ల బ్రసాదమాధుర్యచుఖ్యు
సగ్గుణాలంకృతుల కెల్ల జన్మభూమి
యితఁ డనుచు నెన్నుదురు నిన్ను నెట్లు తద్వ
యీభివజ్ఞానకలన నింపెసఁగునతులు.

౬౬

గీ. అసితరుచి మిగుచు నాహలాహలముకంటె
వెలివెలుంగుల యీచంద్రవిషము మిగుచు
ససితవిష మెల్ల మ్రొంగెను హరుడు రాహు
వీని స్మరియు నోపక వెడలనుమనె.

౬౭

గీ. సైంహికేయ వివేకంబు చాల కీపు, ద్విజులరా జని స్మృగక విడిచి తేల
నీనిద్విజుఁసంతతిద్రోహి పీనఁగాడె, మహిఁ బ్రవృత్తిలై నీకుఁ దమఃపదంబు.

గీ. ఘనతమాగమములు గాంచితి పేరీతి వానియాంతరములు గాన నైతి
రహి నన్నియును బదార్థము లెట్లు దెలిపితి వ్యాప్తి నకుంతితవడయ నైతి
హాగి నపూర్వాలోక మొందితి వేగఁజే బ్రాభాకరచ్ఛాయఁ బడయ నైతి
పురుతమోహతి నెట్లు లొనరంగఁజేసితి సత్ప్రకాశముఁ జేయఁజాల నైతి
కాదు తెలివికిఁ బడవిభాగంబు సేయ, వ్యాకరణవేత్తవై యెట్లు వలలి తీపు
జగతి నెన్నఁగ నీవతిజడఁడ నయ్యు, నహహ యెట్లు కళానిధి వైతిచంద్ర!

గీ. చంద్ర సన్తానవై వై జరుగునీకు, సత్ప్రకాశంబు సేయఁగఁ జనఁబె చెవును
సరవిదప్పుగఁ బలికితి సత్ప్రకాశమిలఁ దమోగ్రస్తునకు నెట్లు గలుగనేర్పు.

గీ. అకట పడదర్శనమ్ము కరాగ్రమునన, యున్న దని చంద్ర, యేటికి నుల్లసితదు
సంధివేళలఁదమము చుస్తరముగాఁగఁ బ్రకృతిభావంబె తెలియఁగఁబడదునీకు

గీ. పుకఃకారాని సంతాపపదమ వగుట, వానికెక్కును నీకళావత్త్వ మెన్న
నకటకట నీపు జడభావమందియుండి, యరసిచూడ మహత్త్వంబుసంది తెల్లు!

గీ. మేనిది నిశాసహాయత మెలఁగె ననుచు

సామ్యవైరంబుచే బాధ సంఘటింపఁ

జనునె ఁద మాద్యము హరిద్ర నొనరఁ బలుక

శబ్దమాత్ర సమాయాతసమతఁ గంటె.

౭౩

గీ. †నలినబాధక గుణవద్గణంబులోన, గణన నొనలేవు ముగుడలఁ గ్రాచ నీపు
అరసి చూడంగనిది చిత్రమయ్యెనెట్లు, లవని నిన్నుఁగళావంతుఁ డనిరిబుధులు

- చ. హరియణుమాత్రమానసమునందు జనించి మరు డనంగుఁ డౌ
కరణిని నీ వత్తిండియిలఁ గాంచితి వేని నిశేత మాకు సౌ
ఖ్యరమ ఘటిల్లదే యటులు గామి వియోగులభాగ్యహానియే
హరిహరి తప్పనాడితి ననంగుఁడునయ్య నతండు నేఁచుఁడే. ౨౧
- చ. చలువలరాయ నీకు హరిసన్నిధి వర్తిలుదా న నౌటచేఁ
జెలియల నైతిగా వరుసఁ జెప్పఁగ నై నను నన్నుఁ బ్రోవుమీ
చెలియలి నేఁచుఁ దోడనుచుఁ జెప్పఁగ విందువె యిల చెప్పఁగా
వలవదు తోడనే పొడమి వచ్చినచెల్లెలియిల్లు నిల్పితే. ౨౨
- ఉ. తమ్ముల* మేల్ నిోదయత దాసినయంతనె కూర్చి సుప్రభా
తమ్ములఁ బక్షపాతసుఖతమ్ముల సద్విజరాజసం ద్రజా
తమ్ముల నెప్పుడుం బొగలఁ దద్దయుఁ జేయుచు నుండు నీకు నో
తమ్ములదాయ సద్గతియుఁ దద్విజరాజత గల్గె నట్లొకో. ౨౩
- గీ. రాణైకొని నే ద్విజరాజ ననుచుఁ, జెప్పికొన నీకు మదిలోన సిగ్గుగాఁదె
విప్రయోగులపాలింటివేరువిత్ర, వది నిశాచర నీకెన్న నననుచితంబు. ౨౪
- సీ. పదియాఱుదినములు ప్రాప్త మా వెంటనే యజిగడుసిరిఁ మి న్నందికొనుచు
ద్విజరాజసాంగత్యవృజనంబు నైకొంచు సరసులు బెగఁజనుచాయఁ గనుచు
ద్విజవృత్తిహరియించు వెరవ్రలోమెలఁగుచుస్వప్రకాశోన్నతి చనమెలఁగుచుఁ
జెలఁగి మాన్యక్షేత్రములనాక్రమించుచుమావంటియనదలమన్నిగొనుచుఁ
దెరలనికలంక మానుచుఁ దిరిగితిరిగి, యడిగిపోయియధోగతిఁబడెనున్ను
...ద్విజరాజవని...యెన్నుకొనెడు, కోశకారులు జగతిలోఁ గొఱతవడరె.
- గీ. చంద్ర త్వద్వాచక(ంబగు)చంద్రవదము, పలుకు వివరీతలక్షణకలిత మగుచు
భేదకారిత్వ మిది వింతగాదు తెలియ, దర్శకదము విరుద్ధబోధకము గాఁదె.
- క. కిరణసితరుక్తలంక, స్ఫురితానీ(ల)రుచులొదవఁ బూర్ణేందుఁడు సం
హరిణారిఁ బోలు నేనియ, విరహిమృగము వీనిఁ గనుచు విడుచు నసువులన్.
- క. కరము సుఖంబొనరు బుధ, స్ఫురణంబున జగతి నీకుఁ బొడమినబుధవి
స్ఫురణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్ననయ్యెగా భువిఁ జఁద్రా!
- క. సకలాలంకృతి వేగతి, నకట లలితచిత్రరూపకౌపమ్యంబుల్
వికలములు నీకు మఱి దీ, వకభావవిరోధములును బ్రకటం బగునే. ౨౫

* మేలనీదొడత-నననుచితంబె. స్ఫురితానీరుచు-మా.

వస్తువుల్లొను నల్ప పశ్యతో హరచోరుఁడని పాపమలలోయ నలయహీన
బలములఁ గాఁపుంచి పడ వైవఁగా వాని నటుచేసి తద్దనం బంత గొనుచు
మమ్ము వేధింప వచ్చితిమలయపవన, మనవిగాఁజెప్పెదను నాదుమాటవినుము
ధైర్యమనియెడునొకమహాధనముగలదు, వెన్నునకుదానిలాగెడు వెరపుగనుము
చ. పురహరమూర్తులందు నొకమూర్తివి బాలసమీర నీవుగా

హరునకు నెప్పు డక్షిగతుఁడైనయనంగునిక్రింద నీగఁగాఁ
బరిణత మయ్యె నెట్లు మది భావము నీ కళిమానశూన్యమే
హరిహరి తప్పుఁ బట్టితి ననంగత నీవుఁ బిశాచ మాదువున్. ౧౦౦

గీ. బాలభావత జడుఁడవై వచ్చుకీమఁ, చెలిసికొనలేక ననుదామఁదలఁచి పవన
వచ్చె జేటికి మోసంబు వచ్చు నీకు, ఫణిశయానునిసన్నిధిపట్టు మాకు.

క. కట్టా యేఁచెను చెలువులు, చెట్టలపాలయ్యె నేమి*చేరెడుఁ బుట్టా
పుట్టవ యాదోడులతో, నుట్టిపడితె యాకసంబునుండి సమీరా. ౧౦౨

ఉ. గండపుగొండ నండగొను కట్టిఁడి పాపవిహగ్నికీలం

జెందఁగఁ జోయె నీజడిమ శీతల గల్గినఁ గాఁక చేయుదే
మందత నిట్టి ధీ యొడవె మానగుశైత్యము నీకుఁ గల్గెనా
యందలి దండశూకచయ మంది గ్రసించుగ నిందు వత్తువే. ౧౦౩

గీ. విరహీజనముల ప్రాణముల్ వేగఁగొనఁగఁ, బవననీకెల్లుదగు జగత్ప్రాణసంజ్ఞ
యశ్వకర్ణాదిసయమున నది పాపగు, నొండె విపరీతలక్షణ నొనరునొండె.

గీ. నిరతిశయమత్రనూష్ణిమ నీకు నెట్లు, లుష్ణిమ యడంగి శీతల యుద్భలిల్లు
నాతురతఁ గానిపనికి నీ వరుగుదెంచి, తహహ జనునకు విజ్ఞాన మబ్బులుట్టు.

గీ. పాంథులకు నిన్నునుండియుఁ బడనిపాటు, లెట్లు లన్ననుజంద్రశీ(శేం)ధనమున
నతనువహ్ని సమింధసంబగుటయరుచు, మలయపవనమానవయినీవుమలయకున్న.

క. మాయన్న శమనుఁ డనుపఁగ, మాయన్నా వచ్చినావె మ మ్మరయంగా
మాయన్నదూత వగుట, న్నాయన్నయుఁ బోలె నీవు మ మ్మలఁచెదవో.

చ. విరహుల నేచుపాతకము వీటిఁడి వోవునె బాహ్యఖజతా

భరమునఁ గుంచి బల్లలలపాలుగ నుంచి భ్రమంబు నించి రూ

పరిదిగ డించి యప్పు గవు లంట రచించి యహీనభీతి మే

ద రము రచించి నిన్నుఁ బలఁగోల బెట్టడుఁగాక మారుతా. ౧౦౪

గీ. పౌభజనదాహ మొనరించు బవన నీకుఁ జెల్లుననలాభిధానంబు చెల్ల దనిల
శబ్ద మచ్చట నిత్యసౌత్కఢుటన, మహిజనంబుల కెల్ల ప్రమాదికంబు.

చ. మలయసమీర, రీతి గన ముచిది శబ్దము నుచ్చు శైత్యముల్
బలుపులు సుప్రసాదత యపారము మాధురి హెచ్చు వాసనల్
గలుగు రసంబు పూర్వ మని కా వీనుతిండు ఘనాళి యట్టిసి
ఘోలువపురీతి నాచెవులచెత (నితాంత) కళోర మేలూకో. ౧౧౦

— ౧ శుకకోకిలాద్యుపాసనము —

క. కలకంఠి యిల్లు గండపు, మల మెలఁగెనుగాఁగి బల్లి మానక శుకశో
కిలబ్జానాళి హంసల, కలకలముల కలికి పలికెఁ గటకటపమచ ౧౧౧
గీ. శుకశుకవి నీకవిత్వంబు శోభ గాంచు, మధురతరవాక్యరచనల మడనమూర్ఖుఁ
డొకపు మె నీనురూఁ జెక్త నోర్చి తెల్లు, విషను మున్న త్రమరనిగోవితతిగాదె
గీ. యోగిజనులకు నానంద యోగ మొసఁగఁనతిజ్ఞానయోగులకు నెల్ల నరతిఁజేయు
నీమమధురోక్తి యాయుక్తి నిజము సుగ్ధు, శుకమృదుమాక్తులైవడిశుకవరంస.

చ. పారిపదజేత మిందుచు మహామధురంపు బీచుల్ నర్జజహ్వా కి
పరుదుగ నాని మాధవసమాశ్రయజైకఁ బద్ధబుద్ధి మే
లిరవగునట్టిసీకుఁ దగునే శుకసత్త్వను యెన్ని చూచుమా
పారిపారి యాఁడుఁజేవలకు నాంతర మెల్లను నొవ్వఁ బల్లెఁగఁ. ౧౧౨

చ. నలువ మొకరై ఖాణము ఘనం బగుశర్కర యేకదర్థముం
చెలియక శబ్దసామ్యమునఁ దియ్యనిచక్రైరఁ బెట్టసాగి ర
ట్టల నయన న్నిజోక్తులఁ గళోరత మానున నీకుఁ గీరమా
తెలిసెఁగదా విధాతృఁడు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే. ౧౧౩

క. శుక మానసీక చివులకుఁ, సెక మాటి కొనర్ప నిది రసికమాధురియే
యిక మానుము ముఖజితకిం, శుకమా చల మేల బాలశుకమారకమా

చ. అనుసమయాపతద్విషధరాగతనన్నవనర్తనానువ
ర్తన లొనగూడియు నివృషధర్మసన్మోగత మించి తోశిఖా
డి నిను నుతింప మైఁ దలఁకు నీవిఁ గలాపము కేశపాతమై
యెనయ యదూద్వహుండు ధరియించుట యెట్లులొకో మయూరమా. ౧౧౪

శా. లేదావంత యనుండు నెవ్వగల జాలిం బొందఁగా నేరికఁ

లే దావంతయుఁ బెంచె నంచు మది నోలిం గూర్చి యయ్యోశిఖి

నాదాట న్నినుఁ బించమార్ప నిఁక నెన్నఁ గొంచె మా పాపముఁ

రా దావ్యాకృతి దా నిపాతితమయూరన్యంసకంచే కదా. ౧౧౮

సీ. చతురాననాకృతి సతతంబుఁ బూనుట గగనవధంబున గతులు గొనుట
సీరజులులయందు నెఱిఁ గూర్చి వడయుట మాధవుఁడెలుపు రా మదిఁ బొదలుట
ఘనకాలమున నప్ర కాశతఁ బొందుట యురుధరాంతరసీమనుండి వడుట
కాలవృత్తులఁ గాంచి *కాంచముల్లా నుంట ఖగశబ్దవాచ్యత గలిగి మనుట
హంసనీకునుననుఁగన్న హంసుచకును, దారతన్యంబుగలుగు నెలలఁచిచూడఁ
బోఁడిమిఘటించుమారండ్రి పొందుడిగినయిదుఁగోబొందునీకెందునిందితంబు

ఉ. పాలును నీరు నేర్పఱుపఁ బాల్పకునట్టి(ది) గోపకన్యకా

పాలు నుదారకీర్తిరుచివ ట్టిది యంచను నిన్ను నెన్నఁగాఁ

బా లునట్టి నాడుమయి భావజుఁడెఁపటియంపగుంపుమె

బాలుగఁ జేసి కన్ను జడిపాలుగఁ జేసితిగా సితచ్చదా. ౧౨౦

చ. మును దమయంతి నైవధుని ముచ్చట దీరఁగఁ గూర్చి కీర్తి చే

కొనియె మరాళచగ్రుఁ డదిగోలె భవత్తుల మెల్ల నిర్మలం

బన నలరారు నమ్మహితునట్ల చరించుట నీకవశ్యమే

విను మటు గానఁ గృష్ణునకు వే చని తెల్పుచు నన్నుఁ గూర్పవే. ౧౨౧

క. కవికి నైదర్భివలె నా,కవి కానైదర్భి యిష్టగతి ము న్నలరెం

గవిరాజ నీకు నేను, విమలమతి నిష్ఠురాల భావింపఁగదే. ౧౨౨

గీ. తుల్యరుచివత్సయగమునదొలఁగువానిఁ, గమలములమేలునైఁపకకందువాని

మేను నకలంక మైనను మెఱియువానిఁ, సూడకుముహంస తదితరగుణిరంస.

చ. అనుపమమానఁబృథరసాగమపల్లవసేవక్రియా

జనితము లై నమాధవవశంనదతాద్విజవర్యభావముం

గనినటువంటి నీ కకట గాలిమఁ గన్ తొగరెక్కి పంచమ

ధ్వని వచియించు టట్టి యుచితంబగునే పికమా తలంపఁగన్. ౧౨౩

చ. అకట సవత్సపాతత నయింబును బూనితి వంచు నమ్మివం

బ్రకటవివత్సపాతమున వర్తిలి నీ వవివత్సపాతముం

బికమ ఘటించె డేమిటికిఁ బేర్చి మది గదియించి ప్రోవు న

న్నిఁక మఱి యెండు మాని వినుమీ కనుమీ కరువువ్వ నామమున్. ౧౨౪

గీ. మాటమంచితనము మహిలో బ్రసిద్ధంబు, మాటమంచితనము మనకుఁ గలదు
చిగురు దొడిచి రసము తెగఁద్రాపుదానికి, నీకుఁ బికమ యిదియు జోకగాదు

చ. సరసులపాంత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగహ్వరాం
తరముల నుండుచుం దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన
స్ఫురణగఁ బుష్పసీమ పలుచోటుల భిక్ష యొనర్చునీకు ని
వ్వరహులమీఁద నెట్లొదవే బెట్టుగఁ స్త్రోధరసంబు భృగమా. ౧౨౭

ఉ. జీవనమాత్రనే తనివిఁ జెడుచు హంసకులంబు నాత్మగా
త్రావణి జాలఁ దన్నుచు ననల్పమనోహరసుప్తపాదశో
భావృత్త మైన సారసచయంబులయాంతరసార *మెక్కు నీ
కేవిధి నీధుపాయికి నళి దయపుట్టెను నయ్యయోగిపై. ౧౨౮

గీ. చాల నీధువుఁ స్త్రోలుచు జడత నొంది, నీచతను గాంచితివిగాద నీవు జగతి
నకట భృంగంబ సంబుద్ధి నాంధ్రశబ్ద, శాస్త్రకర్త మహత్త్వంబు నదివె నెట్లు.

వ. ఈరీతి నానారీతిలకం బబ్బవైరి నవమతించియు నలరువిల్తు నధఃకరించియు
నలసపవను నవమానించియు నళుల నవహేళనించియు నంచల ననాదరిం
చియు నాటపులుఁగుల ననురోధించియు, ననవిందుల నపాకరించియు, నత
నుమాపుల నపురస్కరించియుఁ దద్దర్శనంబునం దత్స్పర్శనంబునఁ దదను
లాపాకర్ణనంబున వెతమేరమీఱిన యయోగ సారావారంబున మునింగి మూ
ర్ఖిల్లిన నుల్లంబునఁ దల్లడిల్లి నీలవేణీప్రముఖపల్లవాధరలు తెల్లవాలు తె
ప్పడొ + తెల్లంబుగా నీమెతల్లిదండ్రులకు మేమెల్ల (మెల్ల)న నరిగి విన్న
వించు తెప్పడో యని యనితరాయ త్తచిత్తలై యమ్మత్తకాశినికి ను
త్తల మొక్కింత మెత్తంబడఁ దత్తదుపచారంబు లాచరించు చున్నయవస
రంబున. ౧౩౦

చ. సరసుల నేర్చి చక్రముల సంస్మృతిఁ గూల్చి జగంబు వెల్వెలం
బారయఁగఁ జేసి వారుణికిఁ బోయె నిశాచరచంద్రుఁ డింక నీ
వరయఁగరా నిదే సమయ మంచును సారకు మిత్రుఁ బిల్చె నా
మొరసెను గాలవేమ లటముందుగ నుత్తము మువ్వధంబుగఁ. ౧౩౧

శా. డొకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళయుక్తంబు గామిపుచఁ
జోకఁ ప్రాస్వముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁ గా

- *వ్యాకర్తాముని మద్యచస్పరణి సుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ ప్రాయం గాలవిద్వాంసమల్. ౧౩౧
- ఉ. మిత్రుడు రాతి †రిచ్చె దనమేలిమిఁ నైకొని పొంగి తండ్రి యీ
గాత్రము లెల్ల నుల్లసిల గారవ మొప్పఁగఁ బొచె నింక న
మిత్రుడు నైకొను న్వసు(పు) ‡మేను లింకెట్టులు ప్రోదిగాంచు నం
చాత్రము దోఁపఁ దెల్వి డిగి యాడుచు నుండెను దీపదీపముల్. ౧౩౩
- క. నిలిపినదిక్కునఁ గటిలత, దలఁపక నన్నేహవర్తిత న్నలఁగు మమఁ
వెలయింపఁడు ఖరకరుఁ డని, వెలవెలఁ బోయెను బ్రదీపవిసరం బెల్లఁ.
- చ. తువలయ మేర్ప నుగ్రకరగుంభన మై నినుఁ జేగుచెంచె న
త్రవణతలే దరిప్రజముఁ రాణయొసంగెను యన్నదీయవై
భవములు చెల్ల వేగుఁ డని బంధులఁ దెల్పఁగ వేగ వచ్చె నా
దివిఁ గనుపట్టె నూత్తురుచిఁ జేలుచు వేగురుఁజుక్క చొక్కమై. ౧౩౪
- క. అనుస్మృతకబ్బగుణం బై, కనికనముల వేగుఁజుక్క కడు నలరారె
గనవగుచుగనమిఁనైకొను, చనువగు నయ్యర్థమునకు నతిమిత్రం బై. ౧౩౫
- మ. ఉరుపూర్వాగమసంగతిం గొనుచు నెంకో రక్షయం బూనుచుం
గరము ల్పూచె మహాంబురాసు లలరఁ ఖండించె నుద్యత్తమో
భర మెంతే నవరాగమంబు గనుదుఁ భావింపఁజేయుం దమో
భర మారా ద్విజరాజు చిత్రగతులం బాటిల్లి చూపట్టెడిఁ. ౧౩౬
- చ. అరులు దొలంగ నత్తువలయంబు చెలంగ సమస్తవర్ణముల్
సిరులు మెలంగ బల్లమము చెన్ను దొలుగఁగ రాజు రాణమై
గరము వసించి కాలగతిఁ గల్గుసిరు ల్విడనాడి పోవుచుఁ
జరమఘనాగమంబు గొని సారమహాంబుధిఁ గ్రుంక గ్రక్తునఁ. ౧౩౭

— సూర్యోదయవర్ణనము —

- క. పూర్వమహీధరశిఖరా, ఖర్వాసన మెక్క నినుఁడు కడురక్షిఁ రా
సర్వదిశలఁ ద్విజోత్తులు, పర్వఁ దదభ్యుదయవిభవముబీజము లై. ౧౩౮
- సీ. ఇనుఁడురా నుదయాద్రిఘనభద్రపీఠంబైఁ బరిచిన నునుగెంపుపట పనంగ
నట్టుత్తురభరన్ను లై మెలంగెను చిల్వపడగలరతనాలభాతి యనంగ
నజహాప మెనట్టి యంబుజాపుని మేని పురతఃస్ఫురత్తాంతిపూర మనంగ

నినుసిరి మగువంగ నిడ నెనురేగిన సతనాలుకల వేల్పుచాయ యనఁగఁ
బరిణతేంద్రమతంగజప్ర బలదంత, కుందముఖదారితోదయకుధరమైము
తటసముత్పతగరురేణువటలమనఁగ, సాంధ్యరాగంబుతోలుచెసఁజాలవలరె.

సీ. చెలువులు గుల్లెడుసీమంతలేఖపై సొగసూను కుంకుమ సొగ గాఁగ
సింగార మొనరెడు చెక్కుటద్దంబుల దీపించు పూతచుదిరము గాఁగ
విన్నాణములు గాంచు వీనులఁ గ్రొన్న నరాణించు కర్ణపూరములుగాఁగఁ
గొమరు సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బలఁ బడవలఁ బురణించు బలుబన్న సరులుగాఁగఁ
దనదు కెంజాయలకు నాస దందడింప, విప్రగంటులతోవకంటులొప్పమీఱఁ
బాడుపుగుబ్బలిగబ్బలపొందు సేయ, దండిగనుపట్టె మార్తాండమండలంబు.

సీ. అందుగుఁజగు రంచు బృందారకస్వామిసామజంబు కరంబు సావజూడఁ
బలుకుఁబూఁజోడియెమెలఁగెడుచామకైచిలుకబింబుబంచుఁజిడుమఁజూడఁ
దళుమఁగెదామరతండు బని *విరించి పడివాగె రాయంచ తడవఁజూడ
మహితకుంకుమకర్దమంబుచునూహించియగచరాగనల్లనలఁదఁజూడఁ
గెంపుడా లంతటతటఁ గీలుకొనఁగ, నుదితుఁ డయ్యెను జగదేవిదితకీర్తి
యాదివాఙ్మూర్తి స్రహిణమాపానువర్తి, సంహృతనతార్తి ఖేచరచక్రవర్తి.

సీ. సన్నతిసృత్యర్థసత్తర్కను క్కబు నొఱపుఁ దెల్పెడు మేటియొజ్జ యనఁగ
†జగదుల్లవోదయశాంతిక్రియార్థమై వఱలెడు పటహోమవహ్ని యనఁగ
జలవాసనియత చూజలజనీతతపఃఫలము నైకొన్న వివర్త మనఁగ
జక్కవపులుఁగుల స్రుక్కించు విరహగ్ని మానింప దిపించుమణి యనఁగ
మూఁడుమూర్తులతోఁ గూర్చి ముచ్చుచుప్రలఁ
బాడుపుగుబ్బలిశిఖరంపుమూషలోన
మొనయ ఘటియించి చేసిన ముద్ద యనఁగ
నింబు మీఱంగ నహిమాంశుబింబ మలరె.

౧౪౩

క. సతతేజీల ఖురోద్ధత, హతిఁ దుము రగుపూర్వకర్వతాగ్రస్థలి ను
ద్ధత మైనరజము గ్రమ్మిన, గతి నినమండలము కెంపుగదురఁగ నొప్పెకా.

సీ. అఖలనేత్రాంధ్యసిద్ధాంజనకళికలు తిమిరోపసంహరదీపశిఖలు
భూమీరుహగ్రప్రభూతపల్లవములు ‡కమలినీతంద్రీ విఘటనబంధు
లక్ష్మీణఘూకౌఘవీక్షణవటలంబు లంబరాంచలత ప్తమైమురేఖ

*తలంచి †జగదుల్లవోదయ ‡విఘటనవొందునూ

లురుమాగవహ్నిసంస్ఫురజైకధాయ్యలు కైరవనిద్రాచుసారిగీతు
 లతివిరహికోకసాగత్యచతురచేటు,లుడుగణోత్పాతకల్లేజపోత్తమములు
 దిజ్జలినతాప్రమాదనదీప్రవారు, లినకరచ్చమాళిక లింపుగాంచె. ౧౮౧
 సీమస్త్రీస్వదుగదస్థమోములొండెకుసామిభారపోడుములూనుబలిమికాడు
 చుక్కలచెలికాని జోడైన నెఱవాది తొవలమే లోర్వనిదుండగీడు
 తమ్మితావులఁ దావి గ్రుమ్మఱించు ననుగు వేవేఁడిచాయల మితలాడు
 ముస్తొంటిచదవులు హత్తు మొఁ గలమేటి పగడచక్కుగుతాలసాగనుజాణ
 పగలు గావించుచును జుట్ట మగునొయ్యది, జగజంతవేల్పు
 కుంటిగడపరి యొకబూడికంటితేరు, గడప కిక్కులతెరువున నడవదొడఁగె.

క. భీకరతమోంబురాశిఁ, జోకటిపడియున్న జగము శుభద్యేగో
 ద్రేకత మిత్రంబుగిఁ దన, వేకరముల నుద్ధరించె వేకనుపట్టఁ. ౧౮౨

క. కిత్తిలుదెసయును పేల్చొదలగు, కలపేరులపుట్టినిల్లు కరువలిజేజే
 చెలికాని కప్పు లొసఁగెడు, బలుసిరులవెలుంగు బ వెలిఁగెఁ. ౧౮౩
 గీ. అపుడుసప్తశ్వఁడఖలశబ్దార్థములను, నవనవోన్మేషమెనయించినలుపుపటికె
 నబ్రమా యిది సర్వశబ్దార్థజాల, మహితకరమండలుం డైనమా(నృమతికి)
 సీ. నానావిధార్థసంధాననివాసంబు సత్తాంతికరపదసంగతంబు

నకలంకసుందరం బతులప్రసాదంబు ననుపమాజోగుణాత్మద్భుతంబు
 నసదృశానందనివ్యంధిభౌరేయంబు బహురసగ్రహజైకబంధురంబు
 గువలయమోదసంకోచనప్రవణంబు బుధకవిసంయోగభూషితంబు
 సంగరౌదార్య మఖిలభూషణ ముపాత్ర
 విష్ణుపద మాచుఁ గవిచంద్రవిరచితంపుఁ
 గావ్యమనఁ గోవిలాసంబు గడు సరసుల
 నలరఁజేయఁగ సూర్యమండలము దనఁచె. ౧౧౦

క. అరు దైన లోకమిత్రత, కరము ప్రసిద్ధంబు గాఁగఁ గడునామోద
 స్ఫురణ దయచేసి యరులక, సరసుల సరిగాఁగ నేలె జలజాపుఁ డొగిఁ.

గీ. అఖిలపదదర్శనా , వ్యాకృతి యొనర్పఁ దాఁ బూని యఖిలసంజ్ఞ
 లప్రతీకప్రకాశత నమరఁజేసి, మఱచెఁ గాఁబోలును భసంజ్ఞ వఱలఁజేయ.

ఉ. చాయల సారుహవారమువైఁ దమోరిపుం
 నానుక నాఁచుచును గిరివరముపైఁ బగవారియొండ బ

ల్పాయల మాట నంచు సురజాలఫలంబుపయి న్నరోషరూ
తొయతదృష్టు లుంచె నన నంబుజబంధుడు నించె గ్రంజిగుల్. ౧౫౩
చ. తమము నిరాకరించి..... ౧౫౪

(ఇక్ష్వాకు గొన్ని పద్యములులేవు)

—/ కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ దెల్పుట/ —

- సీ. అవధాన దేవ లోకారాధ్యనిజరూప వినఁగదే జగదేశవిమలదీప
యానింపవే భక్తజాలరక్షణదక్ష చిత్తగింపవె హతోద్భ్రితవిపక్ష
యాదరించవె సహస్రాంశుమాలాధుర్య మనవి చేపట్టవే మహితశౌర్య
మది నిల్పవే వేదవిదితసద్గుణగణ్య యభయ మీఁగదె మహాప్రభువరేణ్య
పలుకువినఁజూడఁగదవయ్యజలజమిత్ర, తలఁపులీడేర్పఁగదవయ్యకలుషజైత్ర
ప్రేమ నాయడ నిల్పు ముద్దామధామ, చక్ర నిలు చూడవే గ్రహసార్వభౌమ.
- సీ. సకలలోకానీకసంరక్షణ పరాకు తిమిరోరుగజమ్మగాధిప పరాకు
కమలప్రమోదసంఘటనధుర్య పరాకు హతభీమనిష్ఠరాహిత పరాకు
బ్రహ్మాదిమూర్తిసంపద్భంధుర పరాకు వితతత్రయీరూపయుత పరాకు
భవ్యాంబరాంగణదివ్యదీప పరాకు నిరుపమగుణరత్ననిధి పరాకు
కలితకారుణ్యపూర్ణవీక్షణ పరాకు, నతమనోరథపూరణప్రత పరాకు
ధార్మికోత్తంససేవితోదయ పరాకు, తపన మార్తాండ సువిదాత్మక పరాకు.
- గీ. సామి నే జెప్పునదియేమి సకలకర్మ, సాక్షి నై నీవు సర్వశాస్త్రములయందు
సధికరూఢత మెలఁగెద వయి నేను, నబలఁ గద నాడువచనంబు లాలకింపు.
- క. కలకంఠి మీదుసన్నిధిఁ, గలగానము సేయ వినఁగఁ గడునలరుచు న
క్తలహాసే వచ్చి తెలివెన్, జలజాతునిమహిమ మీకుఁ జతురత మెరియన్
- క. తెలుపుచు నంతట నిలువక, జలజాతుఁడు నీమల్లిడ్డసహచరుఁ డగుచున్
మెలఁగఁగలవాఁడు సుష్మా, పలు కిది నిజమంచు నాఁడు పలికి చనఁగదా!
- క. అది విన్నది మొదలుగ నమ్మనిరేక్షణ హృదయవారి మాధవగజముం
బదిలముగ రాగశృంఖలఁ, గుడియఁగ బంధించె సధికగోప్యముగాఁగన్.
- క. వనితకు నది కారణముగఁ, దనువున నంతంత కతనుధర్మము పర్వెన్
విను మనలకీల యాశ్రేణి, ధనమునఁ బలె సకలసుజనధర్మనిధానా! ౧౬౧
- గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పరఁగును జగతిలో, వికృతియిది వింత మెలఁదియందుఁ
బ్రకృతి నడఁచి వికృతి ప్రబలమై కనుపట్టె, నఖిలగుణసనాథ యట్లనాథ.

లును మాగవహ్ని సంస్కరణైక ధాయ్యలు తైరవనిద్రానుసారిగీతు
లలివిరహికోకసాంగత్యచతురచేటు, లుడుగణోత్పాతకణ్ణేజపోత్రమములు
దిజ్జలినతాప్రమాదజనదీప్రవారు, లినకరచ్చఃమాలిక లింపుగాంఠ. ౧౮౧
సీ. చుక్లలచెలికాని జోడైన నెఱవాది తోవలమే లోర్వనిదుండగీడు
తమ్మితాపులఁ దావి గ్రుమ్మఱించు ననుగు వేవేడిచాయల వింతలాఁడు
ముక్తొంటిచదపులు హత్తు మ్రొగలమేటి పగడచక్కు గుఱాలసాగనుజాణ
పగలు గావించుచును జుట్ట మగునోయూరి, జగజంతవేల్పు
కుంటిగడపరి యొకబుడికంటితేరు, గడప కిక్కులతెరువున నడవదొడఁగె.

క. భీకరతమోంబురాశిఁ, జోకఱి పడియున్న జగము శుంభద్యేగో

ద్రేకత మిత్తుం యోగిఁ దన, వేకరముల నుద్ధరించె వేకనుపట్టక. ౧౮౨
క. క్షోణిలదెసయును పేర్కొదలగు, కలపేరులపుట్టినిల్లు కరువలిజేతే

చెలికాని కప్పు లొసఁగెడు, బలుసిరులవెలుంగు బ వెలిఁగెక. ౧౮౩
గీ. అపుడుసప్తాశ్వుఁడఖలశబ్దార్థములను, నవనవోద్దేషమొనఁబెంచినలుపుఱికి
నబ్రమా యిది సర్వశబ్దార్థజాల, మహితకరమండలుం డైనమా (నృమతికి)
సీ. నానావిధార్థసంధాననివాసంబు సత్సాంతికరపదసంగతంబు

నకలంకసుందరం బతులప్రసాదంబు నచుపమాజోగుణాత్మదృఢతంబు
నసదృశానందనివ్వండిధోరేయంబు బహురసగ్రహణైకబంధురంబు
గువలయమోదసంకోచనప్రవణంబు బుధకవిసంయోగభూషితంబు
సంగరౌదార్య మఖలభూషణ ముపాత్త
విష్ణుపద మాచుఁ గవిచున్రవిరచితంపుఁ
గావ్యమనఁ గోవిలానంబు గడు సరసుల
నలరఁజేయఁగ సూర్యమండలము దనరె. ౧౮౪

క. అరు దైన లోకమిత్రత, కరము ప్రసిద్ధంబు గాఁగఁ గడునామోద

స్ఫురణ దయచేసి యరులక, సరసుల సరిగాఁగ నేలె జలజాపుఁ యోగిక.

గీ. అఖలపదదర్శనా , వ్యాకృతి యొనర్పఁ దాఁ బూని యఖలసంజ్ఞ
లప్రతీకప్రకాశత నమరఁజేసి, మఱచెఁ గాఁబోలును భసంజ్ఞ వఱలఁజేయ.

ఉ. చాయల సారుహవారమువై దమోరిపుం

బాయక డాచుసంచు గిరివర్గమువై బగవానియాండ్రబ

ల్పాయల మాట నంచు సురజాలఫలంబుపయి స్మరోపదూ
తొయలేదృష్టు లుంచె నన వంబుజబంధుడు నించె గ్రోజిగుల్. ౧౫౩
చ. తమము నిరాకరించి..... ౧౫౪

(ఇక్కడఁ గొన్ని పద్యములులేవు)

—/ కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ దెల్పుట/ —

- సీ. అవధారు దేవ లోకారాధ్యనిజరూప వినఁగ దే జగదేకవిమలదీప
యాలింపవే భక్తజాలరక్షణదక్ష చిత్తగింపవే హితోచ్చితవిపక్ష
యాదరించవే సహస్రాంగుమాలాధుర్య మనవి చేపట్టవే మహితశౌర్య
మది నిల్పవే వేదవిదితసద్గుణగణ్య యభయ మీఁగదె మహాప్రభువరేణ్య
పలుకువినఁజూడఁగదవయ్యజలజమిత్ర, తలఁపులీడేర్వఁగదవయ్యకలుషజైత్ర
ప్రేమ నాయుడ నిల్పు ముద్దామధామ, చక్షు నిటు చూడవే గ్రహసార్వభౌమ.
- సీ. సకలలోకానీకసంరక్షణ పరాకు తిమిరోరుగజమ్మగాధిప పరాకు
కమలప్రమోదసంఘటనధుర్య పరాకు హతభీనునిర్జరాహిత పరాకు
బ్రహ్మాదిమూర్తిసంపద్బంధుర పరాకు వితతత్రయాయూపయత పరాకు
భవ్యాంబరాంగణివ్యదీప పరాకు నిరుపమగుణరత్ననిధి పరాకు
కలితకారుణ్యపూర్ణవీక్షణ పరాకు, నతమనోరథపూరణప్రత పరాకు
ధార్మికోత్తంససేవితోదయ పరాకు, తపన మార్తాండ సువిదాత్మక పరాకు.
- గీ. సామి నే జెప్పనదియేమి సకలకర్మ, సాక్షి నై నీవు సర్వశాస్త్రములయందు
సధికరూఢత మెలఁగెద వయిన నేను, నబలఁ గద నాదువవనంబు లాలకింపు.
- క. కలకంఠి మీదుసన్నిధిఁ, గలగానము సేయ వినఁగఁ గడునలరుచు న
క్షలహాసే వచ్చి తెలిపెన్, జలజాతనిమహిమ మీకుఁ జతురత మెఱయన్
- క. తెలుపుచు నంతట నిలవక, జలజాతఁడు నీమబిడ్డసహచరుఁ డగుచున్
మెలఁగఁగలవాఁడు సుమ్రా, పలు కిది నిజమంచు నాఁడు పలికి చనఁగదా!
- క. అది విన్నది మొదలుగ న, హృదిలేక్షణ హృదయవారి మాధవగజముం
బదిలముగ రాగశృంఖలఁ, గుడియఁగ బంధించె సధికగోవ్యముగాఁగన్.
- క. వనితకు నది కారణముగఁ, దనువున నంతంత కతనుధర్మము పర్వెన్
విను మనలకీల యాచ్ఛేం, ధనమున బలె సకలసుజనధర్మనిధానా! ౧౬౧
- గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పరఁగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలఁదియందుఁ
బ్రకృతి నడచి వికృతి ప్రబలమై కనుపట్టె, నఖలగుణసనాథ యట్లనాథ.

ఉ. ఇంతికిఁ బుట్టునివ్వకృతి యేమి యొకో యని కొన్నినాళ్లు లే
మెలయు సంశయం బెద వహింపఁగ నుంటిమి రాఁగ రాఁగ నే
కాంతము మాని బైలుఱుకునట్టివచోరచనం దనూలతై
కాంతసంతాంతతాదివికృతాకృతి సందియ మేగ మాకొగిం. ౧౬౩

గీ. అరయఁడనినిన్నుఁగోపించియతివప్రాతి, భట్టముభరించెనేమొతాఁబద్ధమిత్ర
తన్వపస్థులు నీవు ద్వాదశతఁ బూనఁ, ద్వాదశాతన్వపస్థులు తరుణిపూనె.

ఉ. తల్లివ పోలుఁ గూతు రను ధార్తికవాక్యము పొల్లువోయె నేఁ
దల్లినిఁబోలఁ జాయవలె దస్థయు తైత్త్యముఁ *తెందకుందునే
తెల్లముగాఁగఁ దండ్రియగుతీవ్రమయూఖునిఁ బోలి కాఁక మే
నెల్ల మునుంగ నుంటి నని యిందునిభానన వల్లు నల్లుచున్. ౧౬౪

సీ. తలిరాకుఁబోఁడియాటలమీఁదియనురక్తి వంధ్యాసుతక్రొడవానిఁ చెగడుఁ
గలికి పాటలమీఁది ఘనతరామోదంబు మృగత్పక్షికావాఁసొగసుఁ బూను
నతివభూషణధారణాభిలాషస్ఫూర్తి శశవిషాణముతోడ సరసమాడు
నెలనాఁగసరసాన్నగిళనవాఁఘోదయు బుబరసుముము నొయ్యారమెనయుఁ
బణాఁతీనాంబరలతాంతభరణకాంత, యశదవాక్యార్థవైఖరి నవహాసింతు
బాలి కామణితనుధృతిలాలసాబు, నప్రణవవేదపాఠంబు ననసరించు.

గీ కాఁక యుడిగినపుడు కలను సత్త్వగుణంబు, మీకుఁ గాన నితిమిచ్చుమించుఁ
గాఁక మేన మిగులఁ గడుసత్త్వగుణముల, నెనిమిదింటిఁ బూను నెపుడువింటె.

క. ఇంతి యయోగమహాగద, శాంతికి నస్త్యస్తృతోపచారములు దివా
కాంత చ్యుతమయ్యె నచ్యుత, కాంతోపసృతిఁ ఘటించి కరుణింపఁగజే.

ఉ. మన్నోకనాఁడు నీతనుజమోహము చెల్పఁగ వచ్చి సందడిం
గన్నకలంబునం బెలుపఁ గార్యము గా దని పోయి తప్పు డి
యెన్నువ నయ్యయోగరుజ యితకుఁ బెచ్చు తెఱుంగవైతి నా
విన్నప మాలకింపు మిఁక వేదన కోర్వదు కూతుఁ బ్రోవనే. ౧౬౫

ఉ. ఈగతి నీలవేణి తనయి. పులకూతు నయోగయాతనా
యోగము విన్నవింపఁగ ననూనకృపాకలితాశ్రవాఃపృష
ద్యోము గాఁగ కీప్రపుమయూఖసహస్రము చిట్టిటస్వనా
భోగముగా నొకింతి వడిఁ బొందిక దప్పక తత్త్వణంబున్. ౧౬౬

గీ. ఘోమాయగఁడనమేనిచాయవోలె, జాయసనుదేరఁడనుజాతచాయదొల్లి
వేయచాయలమనసుతో వేగ నమవఁ, జాయపెన్నిటివచ్చె దత్సదనమునకు.

ఉ. వచ్చి యసంస్మృతాంగి యయి వాకుచు జీవితనైగపేక్ష్యమే
హెచ్చు చనుక్తవాచ్య యయి యీహితయోగము దప్పి కాంతిలే
మచ్చుపడంగ నల్లగతి నందనివర్ణము గాంచి పైకయి
విచ్చక క్రమ్ము కష్టత నవేత్సృకృతిక హసియించు వైసర్జి. ౧౦౨

సీ. శుక్తికానిర్గతముఘోషబులకరశేఁ గన్నుల బాష్పకణము లొలుక
రాహునిర్మక్తపూర్ణకాకగుణాన్ని ముగ్ధులనెఱ్ఱెము మురుపువదల
వనవహ్నిశిఖలచే బలెవేడినిగొల్పు గాన్పుల దిశలెల్లఁ గాంతివిడువఁ
దాపాల్లికైవాహుప త్తనజడి జడనిట్టి పెన్నెటుల్ చాయ దటుగఁ
గాకచేజుర్బిఘ్రాతగ భయ నక, దోమవడియన్త వారులుదోఁగిమిగులఁ
బంకమగుచాన్పునెలపునఁబడ మలేచు, యస్సుగుసురంచు*వలవంతనున్నదాని.

చ. తనుభవఁ గాంచి మేను మది తద్వయ్యుజ్జలన వేకరంబులం
దనువు మనంబుతో మిగులఁ దాపము చెందఁగఁ గాగిల్పించి చ
క్తనితొడమీఁద నిల్చి జడకట్టిన పెన్నెటి చిక్కునీర్పఁగా
నొన రొకయి-తలేక యవి యొక్కడఁ జేర్చి ముడి నచింపుచుక. ౧౦౩

గీ. చెచ్చుకొప్పు పుంజాశీర బహునివిషయముగఁ జేరి నెఱ్ఱెరు వేకరములు
వెక్తనపుంజుల ముఖంజిక్తవడ గఁబలికెనుధురంబుగాచోకబాంధపుండు.

క. తల్లి వరనారీను, తల్లి నీతిని మనములుజడవడ నా
యల్లము జల్లన నీకీ, పల్లం మెలన్గి మేలుబంగరుబొమ్మా. ౧౦౪

గీ. పడఁతినుహ్వార్వపటుతపఃఫలమ నగుచు, బ్యాతి మీఱుగఁడనుజాతవైతిసీవు
నీకతాబునఁ గద నాకు నిఖిలలోక, వల్లభుడైన శ్రీకృష్ణఁ డల్లుఁ డమరు.

క. అస్తంగతిరహితాధిక, శస్తాభ్యుదయంబు నాకు సమకూరు నిరేక
నిస్తులసుగుణాగన యరి, నాస్తు పు లోకైకకర్త యల్లు డగుటక. ౧౦౫

ఉ. శీలగుణాభిరూప్యసవిశేష్యకళాచతురత్వవైఖరీ
శాలిత గల్లు నీకు హరిసంగతి గల్ల సమాఖ్య భూషణం
బేల మెలంగకుండు సుజనేరితవాక్కుల నాకుఁ గల్గదే
మేలసమాఖ్య వోవఁగ నమేలసమాఖ్య వరింప రాఁ గడక. ౧౦౬

* బలవంత † జిల్లగ. ‡ నినుకొ నిస్తులసుగుణాగననరి-ము. నినుకొ...చుగుణుగనియరి
హను-తినియుఁ బరిపరచుచు.

క. ఆనాయకమణి వత్సో, ధీనముగాఁ జేయఁదివిరితివి నేను దధా

*నూనాకల్ప మొనరుతుఁ, మానిని యిచ్చాన్య మమరు మది సంశయమా.

క. అమ్మా పురుషమణిఁ బలుఁ, తొమ్మన నిలువఁగ నీకు రుచి గల్గినఁ జొ

క్క మ్మది కుదురఁగ నొకనూ, త్ర మ్మతిసూక్ష్మము గలదు దానిం గొనుమా.

వ. అది యెయ్యది యుంచేని.

౧౦౨

చ. దనజవిభేది లోఁగొనఁగ దానతపోముఖయోగముఖ్యసా

ధనములు పెక్కు గల్గు నని తద్దయు వేదము పల్లు వానిలోఁ

బనుపదుసాధనంబు దృఢభక్తియ దానిన పూని నీవు న

వ్వనజదళాక్షు ధ్యానమున వశ్యు నవశ్యముఁ జేయఁగాఁ దగుఁ. ౧౦౩

సీ. అనుపమానేచనకాంగకంబులవానిఁ దరుణాభ్రసన్నిభతనువువాని

శ్రీచర్యకాస్తుభక్రీవిలాసమువాని బాహుచతుష్టయపటిమువానిఁ

దమ్మియింటినెలంత దనరువత్సమువానిఁ బంచాయధోద్విగ్ధబలమువాని

మేలిమిబుగారు మెఱపుచేలమువాని భవ్యశేషాహితల్పంబువాని

దివ్యనవరత్నకీలితదీప్యదగ్ర్య, హారకుండలమకుట కేయూరముఖ్య

భూషణోదారరోచులఁ బొలుచువాని, వెన్నుని భజించిసుఖయింపు కన్నతల్లి

గీ. ఇంతి కతిపయదినముల కీసమాధి, నీసమాధిని హరియించు నిజముగాఁగ

మెచ్చి యాభేటమిషమున వచ్చి నిన్ను, నలకపటయాదప్రం జైనహరినరించు.

శా. సారోదారవనీనివాస మఖిలస్వర్ణామినీవారసం

చారస్థితము సంపదజ్ఞనమనశ్చాంచల్యమాలిన్యసం

హారైకస్తవణు యామునతటం బచ్చోట చున్పిత్త

స్ఫారాగారమునందు నెచ్చెలతో స్వామి స్థజింపందగుఁ. ౧౦౪

గీ. వనిత కాళిందితీరమె వర్ణ్యమగుచు, దగు నుదా త్విభూషణోదారశక్తి

నచట నీవున్న మతీయు మే లమగుఁగాడె, యెల్లయొప్పులకుప్పువు తల్లి నీవు.

గీ. చెలువ కాళిందిమహిమంబు చెప్పదరమె, తద్విసీలపయఃస్పృతి తనువుసోఁక

మతికి నీలిమ రక్తిమ మాని మిగులఁ, చెలుపు కనువట్టఁ జిత్రమోకలువకంటి.

క. శ్రుతిగదితమహిమ సర్వశ్రుతిభూషణసుగుణ యమున సుష్మా తద్వి

శ్రుతి పాపహరము గాడే, శ్రుతియుగళవిరుద్ధనయనసుందరవదనా. ౧౦౫

క. హరిశైశవనవవిస్తయ, కరలీలాజన్యభూమి కాళిందితటం

బరుదా యది భావికయు, గ్వరకవిచాక్తులకు మిగులవర్ణ్యము గాఁగఁ.

ఉ. అమృతౌ కన్నవారి నెడయం బనివచ్చె నటంచు మానసం
బుమ్మలికం బడంగఁ గడు నొప్పమిగాఁగఁ దలంపవమ్మ నీ
నెమ్మది బాయఁ జాయ కొక నేరుపు సిక్కునటమ్మ నాడుచా
దమ్ములు నిల్వనేరపు గదమ్మ భవద్గృహ మొందకుండినా. ౧౯౧

ఉ. చుక్కలదారిమానికము సొంపులకూతురి నిట్లు తేనియల్
వొక్కివడంగఁ జేయు మృదుసూక్తులు పల్లుచుఁ దత్సమాధిఁ దా
నిక్తముగా నెఱింగి గృహనిర్మితి సేయఁగ దేవవర్ధన్
గ్రక్తునఁ బన్నఁగా నతఁ డఖండనిజామృతకృత్యచాతురిన్. ౧౯౨

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవవిధవస్తు నైభవయుతంబు
శ్రీకాంకాంచత్పతా కాభిరామంబు నురుమంగళార్థవదోజ్జ్వలంబు
దీప్యత్రపంచసంధిస్త్రాంబులసితంబు నీహామృగభిదావగాహితంబు
గగనావలలివాక్యస్ఫూర్తి మహితంబు మధురవాక్యవిజాలమానితంబు
చిత్రనదలంక్రియాగఁజోజ్జీవితంబు, నద్భుతరసాఘృతాత్రంబు నాత్మదోష
పాటనంబుచునగుచొప్పినాటకంబు, క్రియబ్రకాశించునొకదివ్యగృహమొనర్చె
గీ. అట్టు లగ్నేహ మొనరిచియమరతఱుఁడంబుజాపురకెఱిగింపనలరి యరఁడు
సమ్ముఖంబునఁజాయతోజాయమొనరఁ, నూతురావించిపలికెసాకూతుఁడగుచు
క. రమ్మా శంబరరిపుమా, ఆమ్మా యగ్నేహమునకు ననుఁగుఁజెలులతోఁ
బామ్మా తపంబు గొను మభయ స్థూహరి నీకొసంగు నమ్మాయమ్మా.

ఉ. ఘోరతపంబుచే నధికకోమలవల్లి* ముచుంగుఁజుట్టమా
నీరుచిరాంగయప్తిఁ గడు నేచ మనంబు దయావిహీనమై
మీఱఁగఁ జూచుచుండెడు సుమీ హరియాన సుమీ నెలంత చె
న్నారఁగఁ గన్నవారిపము నానసుమీ పరికించి చూచుమీ. ౧౯౩

క. † మన మొప్పినఁ దను వొప్పదు, తను వొప్పిన నిట్టికష్టదశ నేనొప్పన్
విను మే నొప్పిన నొప్పదు, జననీ సీజనని ప్రేమసంరంభమునన్. ౧౯౪

క. దెప్పరపుఁగార్య మూనిన, నప్పగు కాళిందిమేన నగ్గలమగుఁ గా
కప్పకొను టంతరంగము, దప్పని యావిలతతోడఁ దరళమృగాక్షీ. ౧౯౫

గీ. అమలినం బైనమానసం బజ్జెనేని, రాజయోగంబె సర్వకార్యములు దీర్పుఁ
జిత్రసంశుద్ధి లేకున్నఁ జెలువ బాహ్యబహువిధాయానచేష్టల ఫలములేదు.

ఉ. కావున రాజయోగినివి కమ్ము మదఁబ కతోరకృత్యముల్
భావములోఁ దలంపకుము భాస్వదసంగసదంబుమార్జనో
ద్భావముచే మనోంబుజ ముదస్తరజోమల మై యెసంగ నం
దావనజాక్షు నాత్మవిభు సంచితభృంగముగా రచింపనే. ౨౦౦

క. నాలుగుపురుషార్థములం, బాల ఘటింపించునట్టి సాధనములలో
మే తేర్చిరి ధ్యానం జని, నీలానికి సర్వశాస్త్రశ్చయకర్తల్. ౨౦౧

సీ. బహుసంభవాద్బాతబహుపాతకప్రాతవిపేనమహావహ్నా విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యవహిహావిమలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తాపత్ర యోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి
చతురర్థసిద్ధేకసంపాదనక్రియావిడితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి
సకలసత్సత్త్వసాగ్ధ్యసంపదలకు, వేల్పు మొదవులమేల్బుతి విష్ణుభక్తి
సగ్ధుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధ, విద్యలకు నెల్ల ఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి.

చ. అరయ నభేద మన్నచలు కానెను పెద్దలకేరి జీవనం
బురుజవహామయజ్ఞదృశయోగముఖాః సాధనక్రియో
త్తరసఫలత్వకారణ మఖండపదార్థనిరీక్షణతగా
పరనిరపేక్షసాధనము పంజకలోచనభక్తి నందనీ. ౨౦౩

క. అటుగాన భక్తిపూర్వక, యితరతత్త్వానయోగపాటవ మెసఁగఁ
ఘటియిల్లుఁ గామితము నహి, నటమట మని యెన్నఁబోకు మరయునిజముగఁ
గీ. అరసి ప్రాగాదిదిగ్వివహారబీజ, మయిన తేఁ డిట్లు తనకూఁతు నమరఁ బలికి
కూఁతునెడఁబాయవగలడగ్గుతికవడఁగ, ననియెడఁడఁబాటుదోఁపనెయ్యపుఁజెలు

చ. పదమున నర్థమున్ బఠెను బాయకయుండెను బాల గోల యి [లకు.
ముదిత తపంబు సేయఁపని మోయలు ము క్తేడఁబాము మీకు మా
కొద వెడు ప్రేమ దీనిపయి నొప్పెడఁ గావున నప్పగించెదం
బిదప నెలంతలార వలపించిన పెన్నిటి కప్పగించెదఁ. ౨౦౬

ఉ. అంతట భేదమొదజనితాశ్రులు కోష్ఠము తొచు నేత్రసం
క్రాంతము లైన మంగళము గా దని క్రుక్కుచు క్రుక్కుచు న్రమా
కాంతునిడఁగింపుబలుక న్నగువేలుపు బిడ్డహస్త మే
కాంతపుఁజేమఁ గేల నిడు చాద్యతిమై నను నీలవేళికిఁ. ౨౦౭

డి. పెంచినదాన వీవు కడుఁ బెక్కువమీఱఁగ శాస్త్ర మభ్యసీం
పించినదాన వీవు గద పెంపుగ నుత్తమశీలతీతి శి
క్షించినదాన వీవ కద చెప్పఁగ నేమిఁక నీదె భార మి
క్కాంచనదేహఁ గాచికొనఁ గాంచినవారికి భార మున్నదే. ౨౦౮

గీ. ఈమధురవాచ నెంతేని యింపుమీఱ, వాసిగాఁగ నలక్షణం జేసి తీవ
గానవైమషి సఫలత గైకొనంగ, మేలుఫలమునఁ గూర్పవే నీలవేణి. ౨౦౯

గీ. నీలవేణితటం బట నలపుకొనఁగ, నీలవేణి భరింపంగ నేర్పరి యట
నీలవేణి యిది తపంబు నెఱిఁ గొనునట, యేల ఫలసిద్ధి గాకుండు జోలియేల.

వ. అని యనియమిత ప్రేమానుబంధ ౭౦సును డై లోకబాధప్రసూ సర్వ
సఖసమేత యగు నీలవేణిపద్మేందుముఖకి నప్పగించి ఛాయామిళితుం డగు
తనకుంబ్రణమిల్లిన శ్రీవల్లభు బ్రాణవల్లభుఁగఁ గొను మని యుల్లంబు
వల్లవింప దీవించి గుచ్చి యెత్తి గుత్తపుఁగఁగిటు జేర్చి కార్యభారంబు
త్వరకలుప నత్తరభాషిఁ దరలంబుచిన. ౨౧౧

క. మగవ దివినుండి భూమికి, దిగిరా నవ్వేళ మేనుదీగియ చూడన్
గగనతలఘర్షణోపల, నిగనిగితస్వర్గరేఖ నీటు వహించె. ౨౧౨

డి. వచ్చెను మచ్చెకంటి నెఱవాదిసఖిజను లంటిరాఁగ వై
యచ్చరవిధిమండి ధర కర్యమసూతి సరిత్యయోభరం
బిచ్చ నవాంబుదం బిది యహీనమహాసితరోచి యంచుఁ దా
మెచ్చుచు దాయవచ్చు జిగిమించు చొకాటపుమించువదీక. ౨౧౩

డి. వచ్చి గృహంబు సొచ్చి పితృవాక్యనివేదితకార్యసాధనా
కచ్చరమార్గరీతిఁ గొని కాంత రమాధిపుఁ గొల్పుచుండఁ దా
నొచ్చెము లేనిభక్తి విమలోజ్జ్వలమానసపద్మసీమయం
దిచ్చ బహిఃపదార్థముల నెంతయు రోయ నజ స్రభావన. ౨౧౪

క. అకలంకయోగిమానస, సుకరామితదివ్యరూప శోభితస్వర్ణే
తుకదయమానకటాక్షౌ, నికటచరత్త కుబధీకనిర్జరవారా. ౨౧౫

గద్యము-ఇది శ్రీరామచంద్రచరణారవిందమిందాంతఃకరణ పోటారిమాధవ
యజ్ఞ సముజ్జ్వలత్వపోషితకటాక్షౌసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజనవం
శాభిరాకాశకాంక నిరంతరారాధితవిచక్షణశకాంక లభినవనన్నయభట్టార
కాహోబలపత్యాహ్వానకవిమహోపాధ్యాయభట్టారకప్రణీతం బైనకాళిం
దీకన్యావరిణయంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ప్రథమభాగము సమాప్తము.

